

Het evangelie in Galatië

Galatia of **Galatië** was in de oudheid een streek in Centraal Anatolie, tegenwoordig Turkije. In 25 v.Chr. werd Galatië, ingelijfd bij het Romeinse rijk. De apostel Paulus kwam volgens het Nieuwe Testament in de eerste eeuw na Christus naar Galatia om daar te vertellen over het leven van Christus. In zowel Handelingen, Timoteüs 2 en de Galaten wordt hiernaar verwezen.

EGW Notities **bij de Studiegids voor de Volwassen** **Sabbatschool**

okt-nov-dec 2011

Inhoud

Literatuurlijst - Afkortingen	3
Inleiding	4
1. ...Paulus: Apostel van de heidenen	7
2. ...De autoriteit van Paulus en zijn evangelie	13
3. ...De eenheid van het evangelie	19
4. ...Rechtvaardiging door geloof alleen	24
5. ...Het Oud Testamentisch geloof	31
6. ...De prioriteit van de belofte	36
7. ...De weg naar geloof	42
8. ...Van slaven naar erfgenamen	48
9. ...Het pastorale beroep van Paulus	53
10. De twee verbonden	59
11. Vrijheid in Christus	65
12. Leven door de Geest	71
13. Het evangelie en de kerk	77
14. Roemen in het kruis	82

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, sept 2011

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind, Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~NL	Notebook Leaflets from the Elmshaven Library
PH~	Pamphlets (as PH123)
~SAT	Sermons and Talks
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GMM	Gospel Medical Messenger
GW	Gospel Worker (1915)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LLM	Loma Linda Messages
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SA	A Solemn Appeal
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor
	Alinea
•	Aanbevolen verdere leesmateriaal

Inleiding

Het is het voorrecht en de plicht van elke christen om in een nauwe relatie met Christus te blijven en om een rijke ervaring te hebben in de dingen van God. Dan zal zijn leven vrucht dragen in goede werken. Wanneer we lezen over de levens van mensen die een uitnemende vroomheid bezaten, dan beschouwen we hun ervaringen en prestaties vaak als buiten ons bereik. Maar dat is niet het geval. Christus zegt: "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn." "Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft." "Wie in Mij niet blijft, is buiten geworpen als de rank en is verdord, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand." [Johannes 15:8,4-6]. De profeten en apostelen hebben hun christelijk karakter niet door een wonder verkregen. Zij hebben de middelen gebruikt die God in hun handen heeft gelegd en allen, die net als zij hun uiterste best willen doen, zullen dezelfde resultaten bereiken. -4SP 305

Er is een volmaakte harmonie tussen de wet van God en het evangelie van Jezus Christus. "Ik en de Vader zijn één," zegt de Grote Leraar. (Johannes 10:30). Het evangelie van Christus is het goede nieuws van genade, de goedgunstigheid waardoor mensen verlost kunnen worden van de straf van de zonde, en in staat gesteld worden om gehoorzaamheid aan de wet van God betonen. Het evangelie wijst op de morele code als de regel van het leven. Die wet wijst de zondaar, door haar eis van totale gehoorzaamheid, voortdurend op het evangelie van vergeving en genade. -RH Sept 27, 1881, 9

Christus woont in hem die Hem in geloof ontvangt. Hoewel beproevingen tot de ziel mogen komen, toch zal de aanwezigheid van de Heer bij ons zijn. De brandende braambos waarin de Heer aanwezig was, verbrande niet. Het vuur heeft geen enkele vezel van de plant verteerd. Zo zal het zijn met de zwakke mens die zijn vertrouwen in Christus stelt. Het vuur van de oven der beproeving mag branden, vervolging en verdrukking mogen komen, maar alleen het schuim zal verteerd worden. Het goud zal feller schijnen vanwege het proces van reiniging. Groter is Hij die in het hart getrouwe is, dan hij die in de harten van de ongelovigen is. Klaag niet bitter over de verdrukkingen die over u komen, maar laat uw ogen gericht zijn op Christus, die Zijn goddelijkheid heeft bekleed met menselijkheid, opdat wij zouden begrijpen hoe groot Zijn interesse is in ons, omdat Hij zich heeft geïdentificeerd met de lijdende mensheid. Hij dronk de beker van het menselijke verdriet, Hij was verdrukt in al onze verdrukkingen, Hij is volmaakt geworden door lijden, verzocht op elk gebied net als de mensheid verzocht is, opdat Hij hen mag redden die verzocht worden. Hij zegt: "Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jesaja 13:12). Hij zal de mens vervolmaken door in hem te blijven, door hem de Heilige Geest te schenken. Hij zegt:

"Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden? (Matteüs 7:11).

De Heer heeft ons geleerd om God Onze Vader te noemen, om Hem te beschouwen als de fontein van ouderlijke afhankelijkheid, de bron van liefde, die van eeuw tot eeuw heeft gevloeid door de kanalen van het menselijk hart. Alle medelijden, ontferming en liefde die op aarde zijn tentoon gespreid, hebben hun oorsprong bij de troon van God en de liefde die woont in het menselijk hart is vergeleken met de liefde van God, als een fontein tegenover een oceaan. Zijn liefde vloeit voortdurend door om de zwakke sterk te maken, om de bange standvastig te laten zijn, en om morele moed te geven aan hem die heen en weer geslingerd wordt. Gods werkt door Christus en de mens kan tot de Vader gaan in de naam van de Zoon. Onze wetenschap en ons lied is: "Hoor wat de Heer voor mijn ziel gedaan heeft." Wie kan de gave van oneindige liefde begrijpen? "Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen" (Galaten 4:4,5). Eeuwen lang, voor de komst van de Christus naar de wereld, heeft God geduld uitgeoefend met de opstandige wereld. Hij zag hoe Zijn heilige wet met voeten werd getreden, en Hij liet Zijn oordeel vallen over de wereld in de vorm van een zondvloed, maar de mens leerde geen les uit deze ervaring en keerde terug naar zijn opstandige gedrag.

... Het universum van de hemel en de engelen van God keken naar de uitoefening van het recht, maar waar de ongevallen werelden verwachtten dat er straf zou worden uitgedeeld, werd de genade overvloedig en het raadsbesluit van God was met de Prins des Hemels. Hij zou het plan van verlossing ontvouwen, om het reddingsplan bekend te maken. Hij was gelijk aan God, die groot is in raadsbesluit, machtig in werken en kon het opnemen tegen het noodgeval dat de heerschappij van God was binnengetreden. God stuurde Zijn Zoon naar deze wereld, niet om het vonnis van vernietiging over de opstandige ras uit te spreken, maar om Zijn liefde bekend te maken en om aan hen die zouden geloven in Zijn Zoon, de hoop van eeuwig leven voor te houden.

Hier was liefde en wonderbare genade die triomfeerden over oordeel. De straf viel op niemand anders dan de Zoon van de oneindige God en het universum van de hemel verheugde zich in de heerlijkheid van Gods goedgunstigheid en zelfopoffering in het geven van de Prins des hemels aan onze wereld. Zulk een liefde ging het begrip van de hemelse engelen te boven. Christus kwam naar de wereld om de verloren parel te zoeken en Hij moest door de poorten van de dood gaan om Zijn verloren sieraad terug te halen. Want "gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:14,15). Iedereen die in geloof naar Hem opkijkt, zal genezing vinden van zijn geestelijke kwalen. Hij is de Balsem van Gilead, Hij is de grote Geneesheer. Christus was de Ene die, voldeed aan de voorwaarden die nodig waren voor de verlossing van de mens. Geen engel, geen mens was in staat het grote werk te volbrengen.

De Zoon des mensen alleen moest verhoogd worden, want alleen een onsterfelijke natuur kon het verlossingsproces doorlopen. Christus stemde ermee in om Zichzelf te verbinden met de ontrouwe en zondige, om de natuur van de mens aan te nemen, om Zijn eigen bloed te geven en Zijn leven te geven als een offer voor de zonde. In het raadsbesluit des hemels, stond de schuld van de mens vast, de straf voor de zonde was vastgesteld en toch heeft Christus het besluit kenbaar gemaakt dat Hij de verantwoordelijkheid op Zich zou nemen om aan de voorwaarden, waardoor hoop kon worden aangereikt aan het gevallen ras, te voldoen.

Jezus neemt de mens als partner van Zichzelf aan en de eenheid en liefde tussen Christus en Zijn Vader zijn de aanbevelingsbrieven aan de wereld voor de goddelijkheid van Christus. Veranderd in karakter, mag de gelovige het feit tonen dat Christus alleen instaat is de ziel te herscheppen, reinigen en veredelen. De liefde die God aan mensen heeft betoond, heeft zijn gelijke niet. Jezus zegt: "Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg" voor de schapen (Johannes 10:17). In deze uitdrukking wil Hij aan de mens bewijzen dat de liefde van de Vader voor de mens zo groot is, zo onbegrensd, dat Hij van de Zoon houdt vanwege het offer dat Hij gebracht heeft voor het terugwinnen van de mensheid. God zelf heeft geleden in het lijden van Zijn Zoon. Terwijl Jezus op aarde wandelde in de hoedanigheid van een mens, kon Hij zeggen: "Ik en Mijn Vader zijn een." In het werk van verlossing heeft de Heer niets achtergehouden wat nodig was voor de bevrijding van de mens, hoe kostbaar en dierbaar dat ook was. Hij heeft zelfs de hemel niet achtergehouden, maar gaat ermee door de mens te omringen met de gunstbewijzen van de hemel, gawe op gawe opstapelend, totdat de wereld overspoeld wordt met Zijn onbegrensde genade en liefde. Jezus zegt: "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Johannes 15:11).

-ST Mar 5, 1896, 1-8

=== Les 1: 24 - 30 september 2011 ::: Paulus, apostel van de heidenen

In het stralende Wezen dat voor hem stond zag hij de Gekruisigde. Het beeld van het gelaat van zijn Heiland werd voor altijd op de ziel van de geslagen Jood gedrukt. RH 16-3-1911

Sabbat 24 september (Voorbereiding voor uitzending: Handelingen 11:18)

Toen de broeders hoorden over het visioen van Paulus, en de zorg die God voor hem had, nam hun bezorgdheid over hem toe. Zij verhaastten zijn geheime vlucht uit Jeruzalem, omdat ze bang waren dat de Joden hem zouden vermoorden. Het vertrek van Paulus suste de gewelddadige tegenstand van de Joden tijdelijk en de gemeente had een periode van rust. In die tijd werden velen toegevoegd aan dat aantal gelovigen.

Christus had zijn discipelen opgedragen om te gaan en alle volkeren te onderwijzen, maar de eerdere onderwijzingen die zij van de Joden hadden ontvangen, maakten het moeilijk voor hen om de woorden van hun Meester te begrijpen. Daarom waren zij traag om ze uit te voeren. Zij noemden zichzelf de kinderen van Abraham en beschouwden zichzelf als de erfgenamen van goddelijke beloften. Pas enige jaren na de hemelvaart van Christus was hun geest voldoende verruimd om duidelijk de bedoeling van Christus' woorden te begrijpen, dat ze zowel voor de bekering van de heidenen als voor de Joden moesten werken. Hun geest werd in het bijzonder tot dit deel van het werk geroepen door de heidenen zelf, waarvan velen de leer van Christus aannamen. Vlak na de dood van Stefanus, en de verstrooiing van de gelovigen door heel Palestina die daarop volgde, werd Samaria erg in beroering gebracht. De Samaritanen ontvingen de gelovigen vriendelijk en toonden zich gewillig om te horen over Jezus, Die in zijn vroege openbare werk met grote kracht tot hen had gepredikt.

De vijandschap tussen de Joden en de Samaritanen nam af en het kon niet langer beweerd worden dat ze niets met elkaar te maken hadden. Filippus verliet Jeruzalem en predikte een opgestane Verlosser in Samaria. Velen kwamen tot geloof en ontvingen de christelijke doop. De prediking van Filippus ging met zo'n groot succes gepaard, en zo velen werden verzameld in de kudde van Christus, dat hij uiteindelijk om hulp in Jeruzalem vroeg. De discipelen bemerkten nu de bedoeling van Christus toen Hij zei: "gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde."

Volgend op deze gebeurtenissen hielpen de bekering van de Ethiopische kamerling door de prediking van Filippus, het visioen van Petrus in Joppe en de uitstorting van de Heilige Geest op Cornelius en zijn huisgenoten, de apostelen en leidende broeders in Jeruzalem om hen ervan te overtuigen dat God de heidenen bekering ten leven had geschonken. Op deze manier werd de weg gereedgemaakt voor Paulus om met zijn zending te beginnen.

-LP 38-39

LP 33; 7Red 64-67

Zondag 25 september (Christenvervolger. Handelingen 7:58; 8:1-5; 6:3-6, 9-15; Matteüs 26: 59-61)

Door alle eeuwen heen zijn Gods uitverkoren boodschappers gesmaad en vervolgd, maar toch werd door hun lijden de kennis van God overal verspreid. Iedere discipel van Christus moet zich bij de gelederen aansluiten en het werk voorthelpen, wetende dat de vijanden daarvan niets kunnen doen tegen de waarheid, maar alleen vóór de waarheid. Het is Gods bedoeling dat waarheid op de voorgrond wordt gebracht en het

onderwerp wordt van onderzoek en discussie, juist ook door de minachting die de mensen ervoor hebben . . .

Hoe vaak is dit resultaat al gezien in de geschiedenis van Gods boodschappers! Toen de edele en welsprekende Stefanus werd gedood door steniging op aanstoken van het Sanhedrin, was er geen verlies voor de zaak van het evangelie. Het licht uit de hemel had zijn gezicht verheerlijkt en het goddelijke mededogen in zijn gebed, toen hij de laatste adem uitblies, waren als scherpe pijlen van overtuiging voor het dweepzieke lid van het Sanhedrin dat daarbij aanwezig was, en Saulus de vervolgende Farizeeër werd een uitverkoren vat om de naam van Christus uit te dragen onder heidenen, koningen en de kinderen van Israël. Veel later schreef de bejaarde Paulus vanuit het huis waar hij in Rome gevangen gehouden werd: "Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist .. met de onzuivere bedoeling, mij de gevangenschap zwaar te maken." .. Door de gevangenschap van Paulus werd het evangelie overal verspreid en zelfs in het paleis van de keizers werden zielen voor Christus gewonnen. Door de pogingen van Satan om het te vernietigen, wordt "het onvergankelijk zaad", "het levende en blijvende woord van God", (1 Petr. 1:23) in de harten van de mensen gezaaid; door de smaad en vervolging van zijn kinderen wordt de naam van Christus groot gemaakt en worden zielen gered.

Groot is het loon in de hemel van hen die getuigen zijn voor Christus ondanks vervolging en smaad . . . De Here verscheen in de oudheid aan Abraham en zei: "Ik ben uw schild; uw loon zal zeer groot zijn" Genesis 15:1. Dit is de beloning voor allen die Christus volgen. Jehova Emanuel - "Hij in wie alle schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn", in "wie al de volheid der Godheid lichamenlijk woont." (Kol. 2: 3,9) - genade te mogen vinden in Zijn ogen, Hem te kennen, Hem te bezitten, doordat het hart zich meer en meer openstelt om Zijn karaktereigenschappen te ontvangen; Zijn liefde en kracht te kennen, de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus te bezitten, meer en meer te begrijpen "hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervult wordt tot alle volheid Gods," (Ef. 3: 18, 19), "dit is het deel van de knechten des Heren en hun recht van Mijnentwege, luidt het woord des Heren." Jes. 54: 17 of Me, saith the Lord." Isaiah 54:17.

-MB 33-34

RH 2-23-11, 3-16-11; SD 261; AA 91-103, 115-122; 3SP 296-301; 1SG 87-89

Maandag 26 september (De bekering van Saulus. Handelingen 9:1-18,21; 8:1-3; 22:3-21; 26:12-19)

In de wonderbaarlijke bekering van Saulus zien we wonderwerkende kracht van God. Een helder licht groter dan de heerlijkheid van de zon op het midden van de dag scheen op hem. Jezus, wiens naam hij boven alle namen haatte en verachtte, openbaarde Zichzelf aan Saulus met de bedoeling om een halt toe te roepen aan zijn dwaze maar eerlijke ambitie, opdat Hij van dit minst hoopgevend instrument een uitverkoren vat zou maken om het evangelie uit te dragen naar de heidenen. Hij had gewetensvol vele dingen in strijd met de naam van Jezus van Nazareth gedaan. Hij was in zijn ijver een volhardende en ernstige vervolger van de gemeente van Christus. Zijn overtuigingen van zijn plicht waren diep en sterk om deze alarmerende leer, die overal de overhand kreeg, dat Jezus de Vorst des levens was, uit te roeien.

Paulus geloofde echt dat het geloof in Jezus de wet van God, de religieuze bedieningen van de slachtoffers, en de ceremonie van besnijdenis, die in vroegere tijden de volledige goedkeuring van God hadden ontvangen, van nul en generlei waarde maakte. Maar de wonderbaarlijke openbaring van Jezus Christus brengt licht in de

verduisterde plaatsen van zijn geest. De Jezus van Nazareth tegenover wie hij zich heeft geschaard, is werkelijk de Verlosser van de wereld.

Paulus ziet zijn misplaatste ijver en roept uit: "Here, wat wilt gij dat ik doen zal?" Jezus vertelde hem op dat moment niets over het werk dat Hij hem had toebedeeld, hoewel Hij dat had kunnen doen. Paulus moet onderwijs ontvangen in het christelijke geloof en zich verstandig leren handelen. Christus stuurt hem juist naar die discipelen die hij zo bitter heeft vervolgd om van hen te leren. Het hemelse licht had het zicht van Paulus ogen weggenomen, maar Jezus, de grote Heelmeester van de blinden, herstelt het niet. Hij beantwoordt de vraag van Paulus met deze woorden: "Sta op en ga de stad binnen en daar zal u gezegd worden, wat gij doen moet." Jezus had Paulus niet alleen kunnen genezen van zijn blindheid, maar Hij had hem zijn zonden kunnen vergeven en hem zijn taak kunnen vertellen door zijn toekomstige loopbaan aan te wijzen. Alle kracht en barmhertigheden moesten uit Christus voortkomen, maar Hij gaf Paulus in zijn bekering tot de waarheid geen ervaring die los stond van Zijn gemeente die kort daarvoor was georganiseerd op aarde. Het wonderbaarlijke licht dat bij die gebeurtenis aan Paulus was gegeven, verbaasde hem en bracht hem in de war. Hij werd geheel onderworpen. Dit deel van het werk konden mensen niet voor Paulus doen, maar er moest nog een werk gedaan worden dat de dienstknechten van Christus wel konden doen. Jezus stuurt hem naar Zijn werktuigen in de gemeente om een verdere kennis van zijn plicht te krijgen. Op deze manier geeft Hij gezag en goedkeuring aan Zijn georganiseerde gemeente. Christus heeft het werk van openbaring en overtuiging gedaan en nu was Paulus in eentoeestand om van hen te leren die God aangesteld had om de waarheid te onderwijzen.

- 3T 429-430

RH 3-16-11; LP 22-32

Dinsdag 27 september (Paulus in Damascus; Handelingen 9:10-14, 26-30; 26:12,16-18; 1 Samuel 16:7; Matt. 7:1; 1 Kor. 4:5)

Nadat Paulus instructies had gekregen om naar Jeruzalem te gaan, werd hij daarheen begeleid door de mannen die hem vergezelden om de discipelen als arrestanten naar Jeruzalem te brengen om daar veroordeeld en ter dood gebracht te worden. Paulus verbleef bij Judas in Damascus waar hij de tijd doorbracht met vasten en gebed. Hier werd het geloof van Paulus op de proef gesteld. Drie dagen lang was er duisternis in zijn verstand over wat hij moest doen en drie dagen lang kon hij niets zien. Hij had opdracht gekregen om naar Damascus te gaan, want daar zou hem verteld worden wat hij moest doen. Hij verkeert in onzekerheid en roept ernstig tot God.

Er wordt een engel naar Ananias gestuurd die hem zegt naar een bepaald huis te gaan waar Saulus bidt dat hem verteld zal worden wat hij moet doen. De hoogmoed van Saulus is verdwenen. Kort daarvoor was hij nog zelfverzekerd, denkend dat hij een goed werk deed waarvoor hij een beloning zou ontvangen, maar alles is nu veranderd. Hij is diep in het stof gebogen in berouw en schaamte en zijn gebeden voor vergeving zijn vurig. De Here zegt door Zijn engel tot Ananias: "Zie, hij is in gebed." De engel deelt de dienstknecht van God mee dat hij aan Saulus in een visioen heeft geopenbaard dat een man genaamd Ananias binnen zou komen en hem de handen zou opleggen, opdat hij weer zou kunnen zien. Ananias kan de woorden van de engel bijna niet geloven, en herhaalt wat hij heeft gehoord over de bittere vervolging van de heiligen in Jeruzalem door Saulus. Maar de opdracht aan Ananias is gebiedend: "Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls". .

Christus geeft hier aan heel Zijn volk een voorbeeld van de manier waarop Hij werkt voor de redding van mensen. De Zoon van God vereenzelvigd Zich met de bediening en het gezag van Zijn

georganiseerde gemeente. Zijn zegeningen zouden komen door de werktuigen die Hij heeft aangesteld. Op die manier verbindt Hij de mens met het kanaal waardoor Zijn zegeningen komen. . .

Paulus ziet zichzelf als een zondaar in het licht van de wet. Hij komt erachter dat hij juist die wet waarvan hij dacht dat hij die zo ijverig hield, heeft overtreden. Hij heeft berouw en sterft voor de zonde en wordt gehoorzaam aan de eisen van Gods wet en heeft geloof in Christus als zijn Heiland. Hij wordt gedoopt en predikt Jezus net zo ernstig en ijverig als hij Hem eerst vervloekte. In de bekering van Paulus worden ons belangrijke beginselen gegeven die wij altijd in gedachten moeten houden. De Verlosser van de wereld geeft Zijn goedkeuring niet aan ervaringen en uitvoering van godsdienstige zaken los van Zijn georganiseerde en erkende gemeente op plekken waar Hij een gemeente heeft.

-3T 430-432

RH 3-30-11, 3-23-11; ST 11-10-98; AA 123-128; LP 32-33; EW 200-203; 15MR 130-134

**Woensdag 28 september (Het evangelie gaat naar de heidenen.
Handelingen 11:19-26; 9:26-30; Galaten 1:21; Filip. 3:18; 2 Kor.
11:23-28; Handelingen 13:1)**

De getrouwe gelovigen in Antiochië beseften dat God gewillig was om in hun harten te werken, "die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt." Wonende, zoals zij, te midden van een volk dat zich schijnbaar maar heel weinig aantrok van dingen die eeuwigheidswaarde hebben, probeerden zij de aandacht te trekken van de eerlijke zielen en een positief getuigenis te geven van de Here der heerlijkheid, die zij liefhadden en dienden. . .

Het voorbeeld van de volgelingen van Christus in Antiochië zou een inspiratie moeten zijn voor iedere gelovige die nu in de grote steden van de wereld woont. Hoewel het naar Gods beschikking is dat uitverkoren werkers, die toegewijd zijn en talent hebben, geplaatst worden in belangrijke bevolkingscentra om voor te gaan in het openbare werk, is het ook noodzakelijk dat de gemeentelieden die in deze steden wonen in alle nederigheid hen God gegeven talenten gebruiken om te werken voor zielen. Er zijn rijke zegeningen beloofd voor hen die zich volledig overgeven aan de oproep van God. Wanneer zulke arbeiders het op zich nemen om zielen voor Jezus te winnen, zullen zij merken dat velen, die nooit op een andere manier hadden bereikt kunnen worden, bereid zijn om gehoor te geven aan persoonlijke verstandige inspanning. . .

Door de voorzienigheid van God versterkten de inspanningen van Paulus in Antiochië, in samenwerking met Barnabas, zijn overtuiging dat de Here hem inderdaad had geroepen om een speciaal werk te doen voor de heidense wereld. Ten tijde van de bekering van Paulus had de Here verklaard dat hij een dienstknecht voor de heidenen zou worden, "om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht.". . De engel die aan Ananias verscheen, zei over Paulus: "Deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls." Later in zijn christelijke ervaring werd de uitverkoren apostel voor de heidenen bezocht door een engel van de Hemel terwijl hij in de tempel in Jeruzalem in gebed was, die hem zei: "Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen."

Zo had de Here aan Paulus de opdracht gegeven het wijde zendingsgebied van de heidense wereld te betreden. Om hem op dat uitgebreide en moeilijke werk voor te bereiden, had God hem in nauw contact met Hemzelf gebracht en had voor zijn verrukte ogen glimpen van de schoonheid en heerlijkheid van de hemel geopend. Hem werd de bediening gegeven om "het geheimenis, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God" - "het geheimenis van Zijn wil," bekend te maken,

"dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen. .

dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie."

-RH Apr 20, 1911, 8, 9, 11, 12

LP 40-44; 8Red 4-6

Donderdag 29 september (Strijd binnen de gemeente. Handelingen 10:1-11:18,22; 8:14; 15:1-5; 21:20,21,28)

De heidenen, en in het bijzonder de Grieken, waren buitengewoon losbandig, en het gevaar bestond dat sommigen die nog onbekeerd van hart waren, een geloofsbelijdenis zouden afleggen zonder afstand te doen van hun slechte gewoonten. De joodse christenen konden de zedeloosheid, die door de heidenen niet als misdaad werd beschouwd, niet dulden. Daarentegen vonden de Joden het hoogst billijk dat de besnijdenis en het nakomen van de ceremoniële wet de heidense bekeerlingen als proefneming voor hun oprechtheid en vroomheid moest worden opgelegd. Dit, geloofden zij, zou de aansluiting bij de gemeente voorkomen van diegenen die het geloof zonder oprechte bekering des harten aanvaardden, en die naderhand door zedeloosheid en buitensporigheid oorzaak van schande zouden kunnen worden.

De behandeling van de verschillende punten die alle deel uitmaakten van de ene hoofdkwestie, scheen de vergadering voor onoverkomelijke moeilijkheden te plaatsen. Maar in werkelijkheid had de Heilige Geest deze kwestie, waarvan de bloei, zo niet het gehele bestaan van de christelijke gemeente afhankelijk scheen te zijn, reeds opgelost. . .

Jacobus schijnt bij deze gelegenheid te zijn uitgekozen om het besluit dat door de raad was genomen, openbaar te maken. Het was zijn beslissing dat de ceremoniële wet, en in het bijzonder de inzetting der besnijdenis, niet aan de heidenen zou worden opgelegd, of hun zelfs maar zou worden aanbevolen. Jacobus probeerde zijn broeders ervan te overtuigen dat de heidenen, wanneer zij zich tot God wendden, een grote omkeer in hun leven hadden ondergaan, en dat de grootste voorzichtigheid in acht moest worden genomen om hen niet met verwarrende en twijfelachtige kwesties van minder belang te verontrusten, waardoor zij in het navolgen van Christus ontmoedigd zouden worden.

De heidense bekeerlingen moesten echter de gebruiken die met de christelijke beginselen in strijd waren, opgeven. De apostelen en de oudsten kwamen daarom overeen, de heidenen aan te schrijven zich van het vlees van afgodenoffers, van hoererij, van het verstikte en van bloed te onthouden. Zij werden ertoe aangespoord de geboden te houden en een heilig leven te leiden. Zo kregen zij ook de verzekering dat de mannen die de besnijdenis als bindend hadden verklaard, hiertoe niet door de apostelen waren gemachtigd.

Paulus en Barnabas werden hun aanbevolen als mannen die hun leven voor de Here hadden ingezet. Judas en Silas werden met deze apostelen meegezonden om de heidenen mondeling het besluit van de vergadering mee te delen: (Handeling 15: 28, 29 aangehaald). De vier dienaren van God werden naar Antiochië gezonden met een brief en een boodschap die aan alle strijdvragen een einde maakten, omdat de stem van het hoogste gezag op aarde daarin was vervat.

-AA 192, 195

3SP 368-374; LP 63-72; AA 399-405

Vrijdag 30 september (Het betrouwbare woord der profetie. Handelingen 9:12; 18:28)

Een generaal die in de strijd sneuvelt, is voor zijn leger verloren, maar zijn dood verleent de vijand geen extra kracht. Maar wanneer een vooraanstaand man zich voegt bij de tegenpartij, zijn niet alleen zijn

diensten verloren, maar de anderen, bij wie hij zich aansluit, verkrijgen duidelijk voordeel. Saulus van Tarsus had op zijn weg naar Damascus gemakkelijk door de Here kunnen worden gedood, en aan de vervolgende partij zou op deze wijze veel macht zijn ontnomen. Doch God spaarde niet alleen Saulus' leven, maar bekeerde hem en bracht zo een voorvechter van de zijde van de vijand naar de zijde van Christus. Als welsprekend redenaar en een gestreng beoordelaar bezat Paulus met zijn sterke vastberadenheid en onversaagde moed de juiste eigenschappen die in de eerste gemeente nodig waren. . .

In zijn voordracht van het evangelie zocht hij naar mogelijkheden om de profetieën die op de eerste komst van Christus betrekking hebben, duidelijk te maken. Hij toonde op afdoende wijze aan dat deze profetieën hun letterlijke vervulling in Jezus van Nazareth hadden gevonden. Het fundament van Paulus' geloof was het vaste woord der profetie.

Toen Paulus voortging met zijn verbaasde toehoorders uit te nodigen, "dat zij met berouw zich tot God zouden bekeren en werken doen, met hun berouw in overeenstemming" (Hand.26:20), "trad hij steeds krachtiger op en bracht de Joden die te Damascus woonden, in verwarring door te bewijzen, dat deze de Christus is". Doch velen verhardden hun harten en weigerden om aan zijn boodschap gehoor te geven. En spoedig veranderde hun verbazing in blinde haat, gelijk aan die welke ze Jezus hadden toegedragen. . .

Wanneer het verstand van de mens in verbinding is gebracht met Gods verstand, het vergankelijke met het onvergankelijke, is de uitwerking op lichaam en ziel niet te meten. In zulk een gemeenschap vindt men de hoogste ontwikkeling. Het is Gods eigen methode tot vernieuwing. „Gewen u toch aan Hem" (Job 22:21), is Zijn boodschap tot de mensheid.

Toen Paulus de Schriften doorzocht, leerde hij dat te allen tijde "niet vele wijzen naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen" gekozen worden. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken; Opdat geen vlees zou roemen voor Hem". . (1 Kor 1:26-29, 2:2 aangehaald)

Gedurende zijn gehele verdere ambtsbediening verloor Paulus de Bron van zijn wijsheid en kracht nimmer uit het oog. Hoor hem, jaren later, nog steeds verklaren: „Want het leven is mij Christus." (Fil. 1:21) En opnieuw: „Ik acht zelf alles schade, omdat de kennis van Jezus Christus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om Zijntwil heb ik dit alles prijs gegeven..... opdat ik Christus moge winnen, en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op de grond van het geloof. Dit alles om Hem te kennen en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden" (Fil. 3:8-10)

-AA 124-128

Verdere studie: 3T 430-434; AA 124

===Les 2: 1 oktober - 7 oktober 2011 ::: De autoriteit van Paulus en zijn evangelie

De onbedoelde, onbewuste invloed van een heilig leven is de meest overtuigende prediking die ooit gegeven kan worden ten gunste van het christendom. Bewijs, zelfs wanneer dat niet weerlegt kan worden, zou slechts tegenstand op kunnen roepen, maar een godvruchtig voorbeeld heeft een kracht, die niet geheel weerstaan kan worden. -GW15 59

Sabbat 1 oktober (Slaaf van Christus; Galaten 1:10)

Ik stel u het leven van zelfverloochening, nederigheid en opoffering voor van onze goddelijke Heer. De Majesteit des Hemels, de Koning der Heerlijkheid verliet Zijn rijkdom, Zijn luister, Zijn eer en heerlijkheid en daalde af tot een leven van nederigheid, armoede en schande om de zondige mens te redden. "Die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende." Och, waarom zijn wij zo gevoelig voor beproeving en schande, voor schaamte en leed, als onze Here ons zo'n voorbeeld heeft gegeven? Wie zou verlangen in te gaan in de vreugde van hun Heer, terwijl zij ongewillig waren om deel te hebben aan Zijn lijden? Wat! Is de dienstknecht ongewillig om de vernedering en schande te dragen die de Meester zo onzelfzuchtig voor hem droeg! . .

Gods waarheid is nog nooit populair geweest bij de wereld. Het natuurlijke hart is altijd afkerig van de waarheid. Ik dank God dat wij de liefde voor de wereld moeten afzweren, en de hoogmoed van hart en alles wat tot afgoderij neigt, zodat wij navolgers kunnen zijn van de Man van Golgotha. Zij die aan de waarheid gehoorzaam zijn, zullen nooit door de wereld worden geliefd en geëerd. Terwijl Hij in nederigheid onder de mensenkinderen verbleef werden van de lippen van de goddelijke Leraar de woorden gehoord: Een ieder die Mijn discipel wil zijn, neme zijn kruis op en volg Mij." Ja, volg uw Voorbeeld. Zocht Hij de lof en eer van mensen? Nee! Zullen wij dan de eer en lof van wereldlingen zoeken? . .

Ik smEEK u om de onderwijzing in de brief van Paulus aan de Galaten zorgvuldig te overwegen: "Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn." Ik ben bang dat u het gevaar loopt dat uw geloof schipbreuk zal lijden. U bedenkt dat u offers moet brengen om de waarheid te gehoorzamen. . . U hebt uw trots nog niet overgegeven en uw liefde voor goedkeuring van een ongelovige wereld. U houdt ervan dat mensen goed over u spreken. . .

Christus zal niets minder aanvaarden dan het hele hart, alle genegenheid. De vriendschap met de wereld is vijandschap met God. Wanneer u ernaar verlangt om zo te leven dat u schande vermijdt, dan zoekt u een plaats boven uw lijdende Heer, en terwijl u daarmee bezig bent scheidt u zich af van uw Vader in de hemel, en ruilt u Zijn liefde in voor datgene wat het niet waard is te verkrijgen.

-2T 490-493

ST 11-10-98

Zondag 2 oktober (Paulus de brieven-schrijver. 2 Petr. 3:15,16; Kol. 4:16)

Er waren vele maanden voorbijgegaan nadat Paulus in Rome was aangekomen, voordat de Joden uit Jeruzalem persoonlijk verschenen om hun aanklachten tegen de gevangene voor te leggen. Zij waren al herhaaldelijk gedwarsboemd in hun bedoelingen en nu Paulus terecht moest staan voor de hoogste rechtbank van het Romeinse Rijk, wilden zij niet het risico lopen van een nieuwe nederlaag. Lysias, Felix,

Festus en Agrippa hadden allemaal hun geloof in zijn onschuld uitgesproken. Zijn vijanden konden alleen op succes hopen door gekonkel om de keizer in hun voordeel te beïnvloeden. Vertraging zou hun doel bevorderen, daar het hen tijd zou geven hun plannen te vervolmaken en uit te voeren en daarom wachtten ze een poosje voordat ze persoonlijk hun aanklachten tegen de apostel inbrachten.

Deze vertraging resulteerde, door Gods voorzienigheid, in de voortgang van het evangelie. Door de gunst van hen die Paulus moesten bewaken, werd het hem toegestaan om in een comfortabel huis te wonen waar hij vrij zijn vrienden kon ontmoeten en ook de waarheid dagelijks kon voorstellen aan hen die kwamen luisteren. Zo zette hij zijn werk gedurende twee jaar voort, "predikende het Koninkrijk Gods, en onderricht gevende aangaande de Here Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering."

De gemeentes die hij in vele landen had gesticht, werden gedurende die tijd niet vergeten. Omdat hij de gevaren zag die de bekeerlingen tot het nieuwe geloof bedreigden, trachtte de apostel zoveel mogelijk in hun noden te voorzien door middel van brieven met waarschuwingen en praktische onderwijzing. Hij zond vanuit Rome niet alleen toegewijde arbeiders uit om voor deze gemeentes te werken, maar ook daar waar hij zelf niet geweest was. Deze arbeiders versterkten als wijze herders het werk dat door Paulus zo goed was begonnen en de apostel bleef op de hoogte van de omstandigheden en gevaren van de gemeentes door voortdurende communicatie met hen en werd zo in staat gesteld om over hen allen een wijs opzicht uit te oefenen.

Zo oefende Paulus, terwijl hij schijnbaar afgesneden was van actieve arbeid, een bredere en meer blijvende invloed uit dan het geval zou zijn als hij vrij was geweest om onder de gemeentes te reizen zoals in vroegere jaren. Als een gevangene in de Here had hij een steviger greep op de genegenheden van zijn broeders en zijn woorden, geschreven door iemand in boeien omwille van Christus, dwongen grotere aandacht en eerbied af dan toen hij persoonlijk in hun midden was. Pas toen Paulus weggenomen was van de gelovigen beseften zij hoe zwaar de lasten waren die hij voor hen gedragen had. ..

En toen zij hoorden over zijn moed en geloof gedurende zijn lange gevangenschap, werden zij aangespoord tot grotere trouw en ijver voor de zaak van Christus.

-RH Dec 14, 1911, 1-4

RH 12-29-10, 1-5-11, 4-15-02; NPU 12-4-07; SW 2-23-04; 5T 683-686; GW15 58-61

Maandag 3 oktober (De roeping van Paulus. Gal. 1:1,2,19; Ef. 1:1; Fil. 1:1; 2 Tess. 1:1; 1 Kor. 15:7; Joh. 3:34; Hand. 13:1-3; 9:10-18)

In zijn brief aan de gelovigen van Galatië gaf Paulus in het kort een overzicht van de voornaamste gebeurtenissen die met zijn persoonlijke bekering en eerste christelijke beleving verband hielden. Op deze wijze wilde hij aantonen dat hij alleen door een bijzondere openbaring van goddelijke kracht ertoe was gebracht de grote waarheden van het evangelie te zien en te begrijpen. Het was door onderricht van God Zelf dat Paulus werd geroepen de Galaten op zo'n ernstige en afdoende manier te waarschuwen en te vermanen. Hij schreef zonder aarzeling of vertwijfeling, maar met de zekerheid van een gevestigde overtuiging en absolute kennis. Hij gaf duidelijk het verschil te kennen tussen door mensen onderwezen te zijn en rechtstreeks van Christus onderwijs te hebben ontvangen. . .

In zijn pogen om het vertrouwen van zijn broeders in Galatië te herwinnen, handhaafde Paulus op bekwame wijze zijn bevoegdheid als een apostel van Christus. Hij verklaarde, dat hij een apostel was, "niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden."

Niet van mensen, maar van de hoogste autoriteit in de hemel had hij zijn opdracht ontvangen. En zijn ambt was erkend door een algemene vergadering te Jeruzalem; bij al zijn werkzaamheden onder de heidenen had Paulus zich aan de besluiten van deze vergadering gehouden.

Niet om zichzelf te verhogen, maar om de genade van God te verheerlijken, bewees Paulus op deze wijze aan hen die hem zijn apostelschap ontzegden, "volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen" (2 Cor.11:5).

Zij die zijn roeping en zijn werk probeerden te kleineren, streden tegen Christus. Want Zijn genade en kracht werden door Paulus geopenbaard. . .

Paulus smeekte degenen die eens in hun leven de kracht van God hadden ervaren, tot hun eerste liefde voor de evangeliewaarheden terug te keren. Met onweerlegbare argumenten schilderde hij hun het voorrecht om vrije mannen en vrouwen te worden in Christus, door wiens verzoenende genade allen, die zich algeheel overgeven, bekleed worden met het kleed van Zijn gerechtigheid. . .

De ernstige waarschuwingen van de apostel waren niet tevergeefs. De Geest werkte met grote kracht, en velen wier voet had gewandeld op vreemde wegen, keerden tot hun eerste geloof in het evangelie terug. Voortaan bleven zij standvastig in de vrijheid waarmee Christus hen had vrijgemaakt. In hun leven openbaarden zich de vruchten van de Geest - "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing". Gods naam werd verheerlijkt, en velen uit die gehele streek werden aan het getal der gelovigen toegevoegd.

-AA 386-388

RH 9-11-88; ST 8-5-89, LP 190-194; 6BC 1082-1083

Dinsdag 4 oktober (Het evangelie van Paulus. Galaten 1:3-5; Ef. 1:2; Fil. 1:2; Kol 1:2; Gal. 1:1-6)

De ceremoniële wet met zijn offeranden en inzettingen, die God door Mozes heeft gegeven, was bindend voor de Hebreeën totdat het type het antitype ontmoette in het sterven van Christus als het Lam van God om de zonde der wereld weg te nemen. Toen moesten al de slachtoffers en diensten afgeschaft worden. Paulus en de andere apostelen werkten om dit aan te tonen en zij weerstonden vastberaden die joodse leraren, die verklaarden dat de christenen de ceremoniële wet moesten onderhouden.

Christus verklaart zelf van de wet van de tien geboden, die gesproken werd vanaf de berg Sinaï, dat Hij niet kwam om die te vernietigen. Dit getuigenis zou voor altijd deze kwestie moeten oplossen. De wet van God is net zo onveranderlijk als de troon van Jehova. Het zal zijn aanspraken op heel de mensheid in alle eeuwen handhaven, onveranderd door tijd, plaats of omstandigheden. Het rituele systeem was van een volledig andere orde, toegevoegd om de tien geboden van de Eeuwige te bewaken. . .

"Om de wet te vervullen." Hij geeft de mensenkinderen door Zijn eigen leven een voorbeeld van volmaakte gehoorzaamheid aan die wet. Hij maakte ieder voorschrift ervan duidelijk en helder in de Bergrede, om de rommel van verkeerde traditie weg te vegen, waarmee de Joden haar heilige statuten hadden belast, om haar beginselen te illustreren en toe te passen en om in alle bijzonderheden de lengte en de breedte en de hoogte en de diepte van de gerechtigheid die vereist wordt door de wet van God aan te tonen. . .

Er is volmaakte overeenstemming tussen de wet van God en het evangelie van Jezus Christus. "Ik en Mijn Vader zijn één," zegt de grote Leraar. Het evangelie van Christus is het goede nieuws van genade, of gunst, waardoor de mens verlost kan worden van de veroordeling van zonde, en in staat gesteld gehoorzaamheid te geven

aan de wet van God. Het evangelie wijst op het zedelijke wetboek als een levensregel. Die wet verwijst de zondaar, door zijn eisen van onwankelbare gehoorzaamheid, voortdurend naar het evangelie voor vergeving en vrede. . .

Welnu, terwijl we de zondaar op Jezus Christus wijzen als degene die de zonde weg kan nemen, moeten we aan hem uitleggen wat zonde is, en hem de noodzaak te laten zien om gered te worden van zijn zonden, niet in zijn zonden. Er moet voor gezorgd worden dat hij zal voelen dat hij op moet houden de wet van God te overtreden, dat betekent ophouden met zondigen. Vele jaren na de dood van Christus stelt Paulus de vraag: "Is de wet zonde? Volstrekt niet!" (Rom. 7:7 en verder). Door dit te zeggen verhoogt Paulus de morele wet. Wanneer deze wet in het dagelijkse leven wordt uitgevoerd, zal blijken dat hij werkelijk de wijsheid van God is. Hij dient om zonde aan het licht te brengen. Hij onthult de tekortkomingen in het zedelijk karakter en in het licht van de wet wordt zonde uiterst zondig, terwijl het zijn ware karakter laat zien in al zijn afschuwelijkheid.

- RH Sept 27, 1881, 3-6, 9, 16

RH 9-21-86, 9-29-96, 10-4-06, 9-24-95; BEcho 4-16-94; AA 383-388

Woensdag 5 oktober (Geen ander evangelie; Gal. 1:6-9; 5:12; Rom. 1:8; 1 Kor. 1:4; 5:1/Fil. 1:3; 1 Tess. 1:2; Hand. 15:1-5)

Een tijd lang verloor Paulus zijn invloed op de geest van hen die waren misleid, maar door op het woord en de kracht van God te vertrouwen en te weigeren de uitleggingen van de afvallige leraren te aanvaarden, was hij in staat de bekeerlingen te laten inzien dat ze misleid waren geweest. Zo werden de bedoelingen van Satan verijdeld. De nieuwe bekeerlingen keerden terug tot het geloof, voorbereid om hun standpunt voor de waarheid weldoordacht in te nemen.

Het was Paulus bedoeling om de gerechtigheid te prediken die komt door het vertrouwen op Jezus Christus. Hij nam het standpunt in dat iedere ziel een echte ervaring moet hebben in Zijn gerechtigheid. Het brandende vuur in het hart van Paulus drong hem de boodschap te brengen. Hij gaf de zekerheid van zijn eigen geloof aan de boodschap die hij uitdroeg en de Heilige Geest vergezelde zijn woorden met overtuigende kracht.

Het was een enorme stap voor Paulus toen hij voor het eerst Christus erkende als de Zoon van God, maar hij wist wat hij bevestigde. In een hemels visioen openbaarde God aan hem een kennis van het Woord. Deze openbaring bracht hem ertoe met zekerheid over zijn geloof te spreken. Met duidelijke en onweerlegbare bewijzen stelde hij Christus voor als de opstanding en het leven aan een ieder die in Hem zou geloven. De vijanden van Paulus probeerden herhaaldelijk hem om te brengen, maar waarheid bracht de overwinning. Engelen van God bevonden zich op de aarde om te strijden voor hem, die niet voor zichzelf zou strijden.

Zij die heden betrokken zijn bij het werk voor Gods zaak, zullen precies dezelfde beproevingen tegenkomen als Paulus onderging in zijn werk. . . Satan is een sluwe werker en hij zal subtiele drogredenen introduceren om de geest te verduisteren en verwarren en de leer van verlossing uit te roeien. Zij die het woord van God niet aanvaarden zoals het staat geschreven, zullen in zijn val lopen. Wij moeten heden de waarheid verkondigen met heilige vrijmoedigheid. Het getuigenis dat door de boodschapper des Heren aan de vroege kerk werd gebracht, moet zijn volk van nu horen: "Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, [u] een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!" (Gal. 1:8). . .

Als wij ons leven in volledige gehoorzaamheid brengen met de wet van God, waarbij we God beschouwen als onze allerhoogste Leidsman en aan Christus vasthouden als onze hoop der gerechtigheid, dan zal God voor ons werken. Dit is een gerechtigheid uit geloof, een gerechtigheid die

verborgen is in een geheimenis waarvan de wereldse mens niets afweet, en wat hij ook niet kan begrijpen. Drogredenen en twisten zijn in het gevolg van de slang, maar als de geboden van God ijverig bestudeerd en in praktijk worden gebracht, openen zij voor ons de communicatie met de hemel en maken voor ons onderscheid tussen het ware en het verkeerde. Deze gehoorzaamheid bewerkt in ons de goddelijke wil, terwijl het de gerechtigheid en volmaaktheid die in het leven van Jezus gezien werd, in onze levens brengt.

- 7MR 356-357

ST 1-6-98, 1-13-98; AA 383; LP 188-194

Donderdag 6 oktober (De oorsprong van het evangelie van Paulus. Gal. 1:6-9, 11-24)

Paulus had aan de Galaten het evangelie van Christus in zijn zuiverheid voorgesteld. Zijn onderwijzing was in overeenstemming met de Schriften, en de Heilige Geest had getuigenis gegeven aan zijn werken. Vandaar dat hij zijn broeders waarschuwde naar niets te luisteren dat de waarheid zou tegenspreken die hen was onderwezen.

De apostel verwijst naar zijn eigen ervaring, waarvan de Galaten al eerder kennis hadden genomen. Hij herinnert hen aan zijn bekwaamheid in de Joodse geleerdheid en zijn ijver voor hun godsdienst. Zelfs als jongeman had hij zich onderscheiden als een bekwame en vurige verdediger van het Joodse geloof. Maar toen Christus aan hem werd geopenbaard, zwoer hij onmiddellijk al zijn te verwachten eerbewijzen en voordelen af en wijdde zijn leven aan het prediken van het kruis. Hij roept zijn broeders op om vast te stellen of hij in dit alles bedreven kon zijn door enige wereldse of zelfzuchtige beweegredenen. Dan laat hij hen zien dat hij na zijn bekering geen gelegenheid heeft gehad om onderwijs van mensen te ontvangen. De leer die hij verkondigde was aan hem geopenbaard door de Here Jezus Christus zelf. Na het visioen in Damascus trok Paulus zich terug naar Arabië om gemeenschap te hebben met God. . .

Door zo terug te blikken op zijn geschiedenis, probeert de apostel aan allen duidelijk te maken dat hij door een bijzondere openbaring van goddelijke kracht ertoe gebracht was de grote waarheden van het evangelie te ontwaren en te begrijpen zoals die voorgesteld worden in het Oude Testament en belichaamd in het leven van Jezus op aarde. Het was de kennis die Paulus van God Zelf had ontvangen waardoor hij ertoe werd gebracht de Galaten op die ernstige en nadrukkelijke manier te waarschuwen en te vermanen. Hij bracht het evangelie niet aarzelend en met twijfel, maar met de zekerheid van vaste overtuiging en volkomen kennis. In zijn brief geeft hij duidelijk het verschil aan tussen het onderwezen zijn door mensen en het ontvangen van onderwijs direct van Christus. . .

Het in de plaats stellen van uiterlijke vormen van godsdienst voor heiligheid van hart en leven is vandaag nog steeds net zo aantrekkelijk voor het onvernieuwde natuur als in de dagen van de apostelen. Daarom zijn er valse leraren in overvloed en de mensen luisteren gretig naar hun misleidende leer. Satan doet ernstige pogingen om de geest van mensen weg te leiden van de enige weg tot redding - geloof in Christus, en gehoorzaamheid aan de wet van God. . .

. In de tijd van de apostelen bracht hij de Joden ertoe om de ceremoniële wet te verheffen en Christus te verwerpen. In deze tijd brengt hij vele belijdende christenen ertoe om met minachting te zien op de morele wet, met het voorwendsel Christus te eren, en te onderwijzen dat de voorschriften zonder straf overtreden kunnen worden. Het is de plicht van iedere trouwe dienstknecht van God om al deze verdraaiers van het geloof vastbesloten en standvastig te weerstaan en hun dwalingen aan het licht te brengen door het woord der waarheid.

Vrijdag 7 oktober (Een nieuw Hart. Hebr. 8:10)

Velen die oprecht zoeken naar heiligheid van hart en reinheid van leven zijn verslagen en ontmoedigd. Zij zien voortdurend op zichzelf en klagen over hun gebrek aan geloof en vanwege dit gebrek denken zij dat ze geen aanspraak kunnen maken op de zegen van God. Deze mensen zien gevoel ten onrechte aan voor geloof. Zij keren zich af van de eenvoud van waar geloof en brengen op die manier grote duisternis in hun zielen. In plaats van over zichzelf na te denken, zouden zij hun gedachten moeten oefenen om stil te staan bij de barmhartigheid en goedheid van God. Zij zouden Zijn beloften moeten herhalen, gelovende dat Hij zijn woord zal vervullen. Wanneer wij berouw hebben over onze vroegere overtredingen van Zijn wet en ons voornemen om in de toekomst gehoorzaam te zijn, moeten wij geloven dat God omwille van Christus ons aanvaardt en onze zonden vergeeft.

Soms zal een diep gevoel van onze onwaardigheid ons doen beven van angst, maar dit is geen bewijs dat God verandert is ten opzichte van ons, of wij ten opzichte van Hem. Misschien voelen we vandaag niet de vrede en vreugde die we gisteren voelden, maar wij moeten door geloof de hand van Christus vastgrijpen en Hem in de duisternis net zo volledig vertrouwen als in het licht. Er moet geen enkele poging gedaan worden om de geest in verwarring te brengen door intense gevoelens, maar wij moeten getrouw iedere plicht vervullen en dan rustig vertrouwen op de beloften van God.

Misschien fluistert Satan: "U bent een te grote zondaar voor Christus om te redden." Maar treed de verzoeker tegemoet, terwijl u toegeeft dat u zondig en onwaardig bent, met de bede: "Krachtens de verzoening maak ik aanspraak op Jezus als mijn Verlosser. Ik vertrouw niet op mijn eigen verdiensten, maar op het kostbare bloed van Christus, dat mij reinigt. Op dit moment leg ik mijn hulpeloze ziel op Hem."

Wees niet ontmoedigd, omdat uw hart hard lijkt. Iedere struikelblok, iedere inwendige vijand vergroot alleen maar uw behoefte aan Christus. Hij kwam om het hart van steen weg te nemen en u een hart van vlees te geven. Zie op Hem voor genade om uw bijzondere gebreken te overwinnen en iedere lievelingszonde weg te doen.

Indien wij onze geest meer zouden laten stilstaan bij Christus en de hemelse wereld, dan zouden wij een machtige aansporing en ondersteuning vinden in onze strijd tegen de zonde. Door het geloof mogen wij op de kronen zien die gereed liggen voor hen, die zullen overwinnen. Wij mogen naar het triomfantelijke lied van de verlostten luisteren: " Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht", "want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed" (HSV-vertaling). Hoogmoed en liefde voor de wereld zullen hun kracht verliezen wanneer wij nadenken over de oneindige liefde van Christus en de heerlijkheden van dat betere land dat spoedig ons thuis zal zijn.

-ST June 19, 1884, 1-5
Msngnr 5-10-93

Verdere Studie: LP 188, 189

==== Les 3: 8-14 oktober 2011 ::: De Eenheid van het Evangelie

Ware liefde is een waardevolle eigenschap van hemelse oorsprong, waarvan de geurigheid toeneemt naar de mate waarmee het aan anderen wordt doorgegeven. -YI Apr 12, 1900, 3

Sabbat 8/10 (Hemelse Harmonie; Fil 2:2)

De Heer heeft ervoor gekozen om niets aan de verlossing van de mensheid te doen zonder menselijke medewerking. Christus nam de menselijke natuur aan zodat de mensheid door de mens verheven zou worden door beslag te leggen op goddelijke kracht. Onmetelijk ondergeschikt is het deel dat de mens doet in dit werk; maar, gekoppeld aan de goddelijkheid van Christus, kan hij alle dingen tot stand brengen.

Het leven van Christus was een weergave van God, een voortdurend uitbreidende en grenzenloze invloed die Hem aan God en de hele menselijke familie verbond. Door deze gave, heeft God een neiging in de mens gelegd welke het onmogelijk maakt om voor zichzelf te leven. Ieder persoonlijk zijn wij verbonden met onze medemens, een deel van Gods grote geheel, en staan wij onder wederzijdse verplichtingen. Geen mens kan onafhankelijk van zijn medemens zijn; want het welzijn van elk hangt af van anderen. Het is Gods plan dat deze verhouding er is; want Hij heeft het zo bedoeld dat elk individu de betekenis die hij heeft voor het welzijn van anderen zal ervaren en zichzelf zal toewijden aan het bevorderen van het geluk van anderen. Zo zal onze invloed, zonder enige vorm van zelfzucht, zulk een harmonie dat ook in de hemel is, tot stand brengen.

Christus bad voor Zijn volgelingen: "Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid" (Joh 17:17). Goddelijke genade is nodig om het menselijk wezen te heiligen - lichaam, ziel en geest. We hebben geen recht om onszelf een juk op te leggen door vele zorgen en lasten op onszelf te leggen; want deze zullen ons geen tijd over laten voor wijding en gebed, en zullen de waarheid uit de zielentempel verdrijven. Christus behoort in het hart op de troon te zitten. Dan zal elke talent ten goede gebruikt worden voor het door God betaalde erfdeel, en elke handeling zal de hemelse test kunnen doorstaan.

De Zaligmaker wenst dat Zijn kerk wordt bestuurd door principes van liefde en waarheid. Liefde voor elkaar laat zien dat de liefde van God in het hart verblijft. Maar velen die voorgeven volgelingen van Christus te zijn, zijn zo vol van zichzelf dat zij geen ruimte over hebben in hun hart voor de liefelijke vrede van Christus. ...

Geloof en liefde zijn waardevolle schatten, gesymboliseerd door puur goud. Deze genadegaven dienen in onze harten te verblijven, onze karakters compleet te maken in Christus. Maar zolang deze genadegaven niet in onze ziel zijn ingeplant, hoe kunnen we dan de woorden van Paulus begrijpen: "Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, ... [Fil. 2:1-7 geciteerd].

-RH Aug 6, 1901, 1-2, 6-7, 10;

YI 4-12-00; BEcho 9-1-88

Zondag 9/10 (Het Belang van Eenheid; 1 Kor 1:10-13; Gal 2:1,2)

God leidt een volk om volkomen eensgezind op het fundament van eeuwige waarheid te staan. Christus gaf Zichzelf aan de wereld om "voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken." (Tit 2:14). Dit reinigingsproces is zo opgezet om de kerk te ontdoen van alle ongerechtigheid, van de geest van onenigheid en strijd, om

elkaar op te bouwen in plaats van af te breken, om alle energie te richten op het grote werk dat voor hen ligt. Het is Gods bedoeling dat Zijn volk allen in de eenheid van het geloof samen komen. Het gebed van Christus vlak voor Zijn kruisiging was dat Zijn discipelen één zouden zijn, net zoals Hij één was met de Vader, zodat de wereld zou geloven dat de Vader Hem gezonden had. Dit ontroerende en prachtige gebed reikt door de eeuwen heen, zelfs tot op onze dag; want Zijn woorden waren: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven." (Joh 17:20) ...

Er is niets te waardevol voor ons om aan Jezus te geven. Als wij aan Hem de talenten en middelen die Hij aan ons heeft toevertrouwd terug geven, dan zal Hij ons meer toevertrouwen. Elke inspanning die wij voor Christus maken zal door Hem worden beloond en elke plicht die wij volbrengen in Zijn naam zal ons eigen geluk bewerkstelligen. God gaf Zijn geliefde Zoon om te worden overgeleverd aan de marteling van het kruis, zodat allen die in Hem geloven één zouden worden door de naam van Jezus. Als Christus zo'n groot offer bracht om de mensen te redden en hen in eenheid met elkaar te brengen, net zoals Hij een was met de Vader, welk offer is dan te groot voor Zijn volgelingen om te zorgen dat eenheid zal blijven bestaan?

Als de wereld een volkomen harmonie ziet bestaan in de kerk van God, dan zal dit een krachtig bewijs zijn ten goede van het Christelijk geloof. Verdeeldheid, ongelukkige conflicten, en pietluttige kerkelijke geschillen onteren onze Verlosser. Al deze dingen kunnen worden vermeden als het eigen ik overgeven wordt aan God en de volgelingen van Jezus de stem van de kerk gehoorzamen. Ongeloof suggereert dat individuele onafhankelijkheid ons zelf belangrijker maakt, dat het zwak is om onze eigen ideeën van wat juist en recht is te onderwerpen aan het oordeel van de kerk; maar om aan zulke gevoelens en opvattingen toe te geven is niet veilig en zal ons in anarchie en verwarring doen vervallen. Christus zag dat eenheid en Christelijke gemeenschap noodzakelijk waren voor Gods werk en daarom legde Hij dit aan Zijn volgelingen op. En de Christelijke geschiedenis van toen tot nu laat ontegenzeggelijk zien dat alleen in eenheid kracht is. Laat het persoonlijk oordeel zich onderwerpen aan de autoriteit van de kerk.

De apostelen erkenden de noodzaak van strikte eenheid, en zij werkten ernstig om dit te bewerkstelligen. Paulus maande zijn broeders met deze woorden: [1 Kor. 1:10 geciteerd.]

-4T 17, 19

RH 5-29-88, 11-5-01; ST 10-20-98; 1T 324-325; 4T 16-20; 5T 236-240; 8Red 66-71; 15MR 360-362; TDG 35; OHC 171

Maandag 10/10 (Besnijdenis en de valse broeders; Gen 17:1-22; Gal 2:3-5, 5:2, 6; Hand 15:1, 5; Deut 10:16, 30:6; Jer 4:4; Rom 2:29)

Christus kwam naar deze wereld en stond voor de mensen met een eeuwigheid aan opgespaarde liefde. De hele oceaan van goddelijke liefde vloeide voort uit de Koninklijke bron. De Vader, de Zoon, en de Heilige Geest werkten ten bate van de mens. Elke kracht in het hemels universum werd in werking gesteld om het Verlossingsplan ten uitvoer te brengen. Het kruis van Golgotha werd opgericht, en terwijl wij nog zondaars waren, stierf Christus voor ons. De Rechtvaardige leed voor de onrechtvaardige, zodat Hij de Rechtvaardiger kon worden van een ieder die in Hem gelooft. Hij nam de menselijke natuur op Zich, zodat Hij deelgenoot zou zijn in al onze verzoeken. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, zodat door de marteling aan het kruis te ondergaan, Hij Zijn ziel als offer voor de zonde kon brengen. ...

Het kruis leert ons de les van zelfverloochening. Als men in geloof de Koninklijke Lijder beziet, dan komt men tot de overtuiging dat de dood het zekere gevolg van de zonde is. Laat de gelovige ziel naast

het kruis van Golgotha gaan staan en met een hart gloeiend van dankbare liefde uitroepen, "Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." (Joh 1:29) Aanschouwt Hem! Zeg het met hart en ziel. Houdt dit voor aan de zondaar. Als zijn blik wordt gevangen, verwonderd door zulk een wonderbare verwaardiging, dan komt hij naderbij en leert hij de les die iedereen moet leren, - de les van zachtmoedigheid en nederigheid. De gelovige ziel ziet Jezus zoals Hij is en wordt door aanschouwen veranderd naar Zijn beeld. De ervaring van diegenen die werkelijk bekeerd zijn getuigt dat God de auteur is van eeuwige verlossing, en dat de genade van Christus wijsheid en kracht is. ...

Zo werd aan de discipelen een plechtig vertrouwen meegegeven. Zij zouden de executeurs zijn van het testament waarin Christus zijn legaat van de waardevolle schat van eeuwig leven aan de wereld heeft nagelaten. Zij realiseerden zich de verantwoordelijkheid van hun werk. Zij wisten dat zij het brood des levens voor een hongerende wereld in de hand hadden en zij gingen overal om het woord te prediken. De liefde van Christus bezielde hen en zij konden niet anders dan het brood des levens met allen die in nood waren te delen. ...

Het evangelie zal uiteindelijk niet overwonnen worden; het zal overwinnen. Maar het is al lange tijd duidelijk zichtbaar dat zelfzucht, in de vorm van godsvrucht, de kerk is binnengedrongen. De wegen van God zijn vervangen door de eigenzinnige wegen van satan. Onheilige meningsverschillen, in de gedaante van godsdienstige ijver, hebben de plaats ingenomen van Christelijke goedheid. Door hun schijnheiligheid hebben belijdende Christenen de principes die zij als heilig hadden moeten koesteren geweld aan gedaan. Kritiek en beschuldigingen hebben de plaats ingenomen van sympathie en verdraagzaamheid. Een inquisitie is ingesteld door diegenen die vrij zouden moeten zijn van elke vorm van inbeelding.

-RH Jan 7, 1902, 7, 11, 13, 16;

RH 1-7-02, 4-30-95; YI 9-24-96; 14MR 75-180; 8Red 66-72; 6BC 1110, 1111

Dinsdag 11/10 (Eenheid in Verscheidenheid; Gal 2:1-10, Joh 8:31-36; Rom 6:6, 7; 8:1-3; Gal 3:23-25, 4:7, 8; Heb 2:14, 15; 1 Kor 15:55)

Nu is het de tijd om ernstig met God te worstelen. Onze stemmen zouden samen met die van de Verlosser dat prachtige gebed moeten laten horen: "Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde." (Matt 6:10) Laat de gehele wereld vervuld worden met Zijn heerlijkheid. Velen mogen vragen, "wie is tot zulk een taak bekwaam?" (2 Kor 2:16) De verantwoordelijkheid rust op een ieder. "Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als óns werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk." (2 Kor 3:5) Het Verlossingsplan moet niet worden uitgewerkt naar de wetten en regeltjes ingesteld door mensen. Er moeten geen onwrikbare regels zijn; ons werk is een vooruitstrevend werk, en er moet ruimte blijven voor methoden om die te verbeteren. Maar onder de leiding van de Heilige Geest moet en zal de eenheid worden behouden. ...

Laat de mens niet langer op de mens vertrouwen. Laat allen, terwijl zij Gods plan voor eenheid in handelen respecteren, bedenken dat de Heilige Geest de mens bewerkt en vormt om het goddelijk beeld te weerspiegelen. Het leven dat met Christus in God verborgen is, wordt door mensen geopenbaard. Wij leven nu in de laatste ogenblikken van de geschiedenis van de wereld. Laat men huiveren bij de gedachte aan de verantwoordelijkheid van het kennen van de waarheid. Het einde van de wereld is gekomen. Een juiste beschouwing van zaken zal een ieder ertoe leiden zich volledig, met alles wat zij hebben en zijn, toe te wijden aan hun God. Er zou geen opschepperij mogen zijn, geen najagen van de hoogste plaats; maar allen zouden ambitieus en getrouw het heilige werk, welk ons verheven voorrecht is om te mogen doen, moeten

doen met enkel de heerlijkheid van God voor ogen. Het oog zou niet voortdurend naar de mensen moeten kijken en de menselijke strategieën moeten bestuderen; maar in plaats daarvan zou zij moeten zoeken naar kennis van de strategieën die zijn opgesteld door de Bron van alle wijsheid. Dan is er geen gevaar voor het opstellen van strategieën die zijn geïnfecteerd, omdat zij uit besmette menselijke kanalen zijn gekomen. Kijk naar God; bid tot God; wacht en zie en bid tot God; werk voor God. De gewichtige taak ligt op ons om de wereld te waarschuwen voor het komende oordeel. Vanuit elke plaats, ver en nabij, worden wij geroepen om te helpen. De kerk, ernstig toegewijd aan het werk, draagt de boodschap aan de wereld: Kom naar het feest van het evangelie; het maaltijd is voorbereid, kom. De zwakke moet nu niet vertrouwen op beperkte mensen als zij zouden zijn als David, en David als de engel des Heeren. Als wij ooit God hebben gesmeekt om zijn zegen, zoals Jakob worstelde met God, dan is nu de tijd daar voor. God roept de kerk om op te staan en zich te bekleden met het kleed van Christus' gerechtigheid. Kronen, onsterfelijke kronen, zijn te winnen. Het koninkrijk des Hemels is te winnen. Een wereld, die verloren gaat in zonde, dient te worden verlicht. De verloren parel worden gevonden.

-RH July 23, 1895, 7, 9;

RH 7-23-95, 4-5-98; ST 4-10-93, 6-17-03, 8-26-03; 1SM 212-215

Woensdag 12/10 (Confrontatie in Antiochië; Gal 2:11-13; Hand 10:28)

In het geven van dit visioen aan Petrus is de uitwerking van Gods strategie om dingen te laten gebeuren Zijn grootse plan nog beter tot uitvoering zouden doen brengen zichtbaar. Petrus had het evangelie nog niet aan de heidenen gepredikt. Velen van hen hadden aandachtig geluisterd naar de waarheden die hij leerde; maar in de gedachten van de apostelen was de middelste scheidsmuur, alhoewel door de dood van Christus afgebroken, nog steeds staande; en zij beschouwden de heidenen als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Door het werk van de discipelen, waren velen van de Griekse Joden gelovig in Christus geworden; maar de bekering van Cornelius was de eerste betekenisvolle bekering onder de heidenen.

De tijd was gekomen voor een geheel nieuwe fase in het werk van de kerk van Christus. ... De heidenen die het evangelie accepteerden dienden te worden gezien als gelijk aan de Joodse discipelen, zonder dat zij verplicht de rituele besnijdenis te ondergaan.

Hoe behoedzaam werkte de Here om de vooroordelen tegen de heidenen te overwinnen die zo vastgeroest zaten in de gedachten van Petrus vanwege zijn Joodse opvoeding! Door het visioen van het laken en wat daar in zat, was het de bedoeling dit vooroordeel uit de gedachte van de apostel te verdrijven en om de belangrijke waarheid te leren kennen dat er in de hemel geen aanzien des persoons is, dat de heidenen en de Joden net zo waardevol zijn in Gods ogen, en dat door Christus de heidenen deelgenoten worden van de zegeningen en voorrechten van het evangelie.

God had de Joden uitverkoren boven alle andere naties; maar zij verwierpen het licht, faalden om te leven naar de maatstaf van hen belijdenis, zij zouden niets beter zijn in Zijn ogen dan de andere naties. Diegenen onder de heidenen die, net als Cornelius, God vreesden en rechtvaardig handelden, wandelende in het licht dat zij hadden, werden door God positief beoordeeld en hun oprechte dienst was geaccepteerd. Maar het geloof van Cornelius kon niet volkomen zijn zonder de kennis van Christus; daarom zond God hem meer kennis zodat hij zijn karakter verder kon ontwikkelen. Velen weigeren het licht dat God zendt te ontvangen en als excuus citeren zij de woorden van Petrus aan Cornelius, "maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig." (Hand 10:35) Zij stellen dat het niet uitmaakt wat men gelooft zolang zij maar goede werken hebben.

Zij hebben het mis. Geloof en werken moeten samengaan. Wij dienen voorwaarts te gaan met het door ons ontvangen licht. Als God ons in contact brengt met mensen die waarheid hebben ontvangen welke in overeenstemming is met Zijn Woord, dan dienen wij deze waarheid met blijdschap te aanvaarden. Diegenen die claimen dat enkel geloof alleen hen zal redden, vertrouwen op een luchtkasteel; want het geloof wordt vervolmaakt door goede werken.

-RH Apr 13, 1911, 3-5, 14

AA 138-142

Donderdag 13/10 (De Bezorgdheid van Paulus (Gal 2:11-14, 3:28; Col 3:11))

[Ef 3:1-11 geciteerd.] Dit is de boodschap die mij opgedragen is om te brengen aan u: U dient de woorden die Paulus richt aan de gemeente Efeze als aan u persoonlijk gericht te beschouwen. Door vijandigheid, verdeeldheid en diversiteit heeft satan het werk dat de apostel beschrijft gehinderd. Hadden de gelovigen niet naar zich zelf gekeken, hadden zij geweigerd de plannen van satan om het werk van God te hinderen uit te voeren, hoe vergevorderd zouden we dan nu niet zijn geweest! ... De tijd gaat snel voorbij, het werk is nog steeds niet gedaan, en de wereld wordt steeds erger en erger. En toch werkt de genade van Gods Geest nog steeds in ons. Broeders en zusters, ik roep u op de gehele wapenrusting Gods aan te doen. Diegenen die de onderbouwing van ons geloof nog nooit gehoord hebben dienen nu bereikt te worden. Velen wachten op een boodschap uit Gods Woord. Ga naar hen toe en vertel hen waar wij staan in de geschiedenis van deze wereld.

Het einde is nabij, en de boodschap uit het derde hoofdstuk van Efeziërs is de boodschap die mij aangezegd is aan de gelovigen te brengen. Een wereldwijd werk dient gedaan te worden. We dienen nu ernstig aan het werk te gaan om de waarheid te verkondigen. De Stem zegt, "Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden." (Jes 58:1) Zij hinderen het werk van de laatste waarschuwingsboodschap.

Paulus droeg een last die wij nu dienen te dragen. Een groot werk dient gedaan te worden, en het moet in een korte tijd gebeuren. Oh, hoeveel is er niet te doen, en hoevelen zijn er die om wat voor reden dan ook niet bij Gods werk betrokken zijn! Satan bedenkt plannetjes om Gods volk van het werk af te houden. ...

Mijn broeders en zusters, laten wij begrip krijgen van onze ware toestand. Met God kan niet worden gespot. Hij heeft diegenen die jarenlang tegenstrijdig aan Hem hebben gewerkt veroordeeld. Deze oordelen waren niet slechts oppervlakkig. Ik roep hen op die God als het ware in zijn gezicht hebben verloochend om Hem niet langer te ontfermen door vast te houden aan hun eigen weg. Laten wij nu eensgezind het werk van God slim aanpakken, in één stem de waarschuwingsboodschap van verlossing laten horen. Laten wij het Woord van God gehoorzamen, voordat Hij onverwachts komt en wij onvoorbereid zijn. Er is geen tweede genadetijd. Nu, terwijl het nog dag is, als wij horen naar de stem van de Heer, en ons volledig richten op Hem zal Hij ons genadig zijn en overvloedig vergeven.

-RH May 10, 1906, 16-20

PUR 6-19-02; GCB 2-15-95; RH 1-7-02, 5-10-06; 8Red 66-71; 6BC 1108-1112; AA 192-200; 14MR 175-178

Vrijdag 14/10 (Eenheid is Sterk; 1 Kor 1:10)

"Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen" (1 Kor 1:10).

Eenheid is sterk; verdeeldheid is zwak. Als zij die de tegenwoordige waarheid geloven verenigd zijn, dan geven zij een sprekend getuigenis. Satan weet dit maar al te goed. Nooit tevoren was hij zo vast besloten als nu om de uitwerking van de waarheid van God teniet te doen door bitterheid en verdeeldheid onder Gods volk te veroorzaken.

De wereld is tegen ons, de populaire kerken zijn tegen ons, de wetten van het land zullen spoedig tegen ons zijn. Als er ooit een tijd is geweest dat de mensen van God dichter tot elkaar zouden moeten komen, dan is het nu. God heeft ons de speciale waarheden voor deze tijd doorgegeven om die aan de wereld bekend te maken. De laatste genadeboodschap gaat nu rond. Wij hebben te maken met mensen die ten oordeel zijn gedoemd. Hoe oplettend dienen wij te zijn in elk woord en elke daad om nauwgezet het Voorbeeld te volgen, zodat ons voorbeeld mensen tot Christus mag leiden. Met grote zorgvuldigheid dienen wij er op te letten de waarheid zo te brengen dat anderen door het zien van de pracht en eenvoud ervan ertoe geleid worden die te ontvangen. Als onze karakters getuigen van haar heiligende kracht, dan zullen wij een voortdurend licht zijn voor anderen, - levende brieven, gekend en gelezen door alle mensen...

De ernstige boodschap van het laatste gebed van onze Verlosser vlak voor Zijn kruisiging was dat er eenheid en liefde zou zijn onder zijn volgelingen. Met het lijden van het kruis in het vooruitzicht, was zijn gebed niet voor zichzelf, maar voor hen die Hij zou achterlaten om Zijn werk op aarde voort te zetten. De zwaarste beproevingen stonden hen te wachten; maar Jezus zag dat het grootste gevaar een geest van bitterheid en verdeeldheid zou zijn. Daarom bad Hij: - [Joh 17:17-21 geciteerd.] ...

De apostel roept zijn broeders op om in hun leven de kracht van de waarheid die hij hun had voorgehouden ten toon te spreiden. Door zachtmoedigheid en vriendelijkheid, verdraagzaamheid en liefde, dienden zij het karakter van Christus en de zegeningen van Zijn verlossing uit te leven. Er is maar één lichaam, en één Geest, één Heer, één geloof. Als leden van het lichaam van Christus worden alle gelovigen door dezelfde Geest en dezelfde hoop opgewekt.

Verdeeldheid in de kerk onteert de godsdienst van Christus voor de wereld, en geeft de vijanden van de waarheid de gelegenheid om hun koers te rechtvaardigen. De lessen van Paulus waren niet alleen maar geschreven voor de kerk in zijn tijd. God had voorzien dat deze aan ons zouden worden doorgegeven.

-ST Jan 18, 1883, 1-5, 14

ST 1-18-83; 8MR 66-70; 6BC 1108, 1109

Citaten uit de les: GC 166; 6BC 1108

Verdere studie: CWEd 45, 47; 1SM 75; GW 117-119; MR 898; 1888 1092-1093, vol 3.

====Les 4: 15-21 oktober ::: Rechtvaardiging door geloof alleen

Als de geest van de mens in gemeenschap met de geest van God wordt gebracht - de eindige (mens) met de Oneindige (God) - heeft dit een ondenkbaar groot effect op lichaam en geest en ziel. In een dergelijke gemeenschap is de hoogste onderwijzing te vinden. Het is Gods eigen methode van ontwikkeling. -RH Mar 30, 1911, 9

Sabbat 15/10 (Leven door geloof, Galaten 2:20)

De Heer zal zijn getroffen en beproefde kinderen niet alleen laten om de speelbal van Satans misleidingen te zijn. Het is ons voorrecht om ons vertrouwen op Jezus te stellen. De hemel is vol van rijke zegeningen, en het is ons voorrecht om de vreugde van Christus in ons te hebben, 'opdat onze blijdschap vervuld zij'. We "bezitten niet" omdat we niet vragen of omdat we niet in geloof bidden en geloven dat we gezegend zullen worden met de speciale invloed van de Heilige Geest. Door Christus' bemiddeling ontvangt de zoeker de genadige invloeden van de Heilige Geest zodat de ontvanger kennis van de verlossende waarheid mag bezitten. Waarom geloven we niet het duidelijke woord "alzo zegt de Heere"? Houd niet op te bidden onder welke omstandigheden ook. De geest kan gewillig zijn maar het vlees zwak, maar Jezus weet daar alles van. In uw zwakheid moet u niet bang zijn, want angst betekent twijfel en wantrouwen. U moet eenvoudig geloven dat Christus in staat is om tot het uiterste toe te helpen, allen, die tot God komen door Hem, en voor ogen houden dat Hij er altijd voor leeft om voorbede voor ons te doen. Wat betekent dat "voorbede doen"? -Het is de gouden keten die de eindige mens bindt aan de troon van de oneindige God.

Als de mens, voor wie Christus stierf om hem te redden, de troon van God claimt, wordt zijn verzoek opgepakt door Jezus, die hem heeft gekocht met zijn eigen bloed. Onze grote Hogepriester zet zijn gerechtigheid aan de kant van de oprechte smekeling, en het gebed van Christus wordt met het verzoek van de mens vermengd.

Christus heeft erop aangedrongen dat zijn volk zonder ophouden bidt. Dit betekent niet dat we altijd op onze knieën moeten zitten, maar dat bidden als het ware het ademen van de ziel wordt. Onze stille verzoeken moeten we, waar we ook zijn, tot God opzenden, en Jezus, onze advocaat, pleit dan ten behoeve van ons, en brengt onze verzoeken, samen met de wierook van zijn gerechtigheid, voor de Vader. De Here Jezus houdt van zijn volk, en als ze hun vertrouwen op Hem stellen, zich geheel afhankelijk van Hem weten, zal Hij hen versterken. Hij zal door hen leven. Hij zal hen de inspiratie en heiliging van zijn Geest geven, en zal hun ziel als het ware injecteren met de vitale levenskracht van zichzelf. Hij handelt dan door hun vermogens heen, en zorgt ervoor dat ze de keuze maken voor Zijn wil en dat ze Zijn karakter uitleven. Dan zullen ze met de apostel Paulus zeggen: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven."

-SSW Feb 1, 1896, 3

BTS 2-1-05; RH 10-9-94, 11-23-97, 4-4-93, 6-25-89, 5-16-07;

ST

Zondag 16/10 (Het vraagstuk van "rechtvaardiging"; Gal. 2:15-17; Efeze 2:12; Rom. 2:14; Ex. 23:7; Deut. 2:51)

De principes die onze handelingen zouden moeten leiden zijn duidelijk omschreven in Gods Woord. Bekering tot God en geloof in onze Heere Jezus Christus, zijn de voorwaarden voor onze verlossing. In de dagen van Jacobus waren er mannen die predikten, net als velen in onze tijd doen, dat geloof in Christus de mens ontslaat van het gehoorzamen van Gods wet. Jacobus zegt dat "geloof alleen, zonder werken, dood is. "Ja, een mens kan zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken. Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wèl, (maar) dat geloven de boze geesten ook en zij sidderen. (NBG) Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is? (SV) Jac. 2: 18-20

Hij legt hen het geval van Abraham voor. Die werd gerechtvaardigd door een levend geloof. Zijn werken bewezen zijn geloof, ofwel zij waren in overeenstemmen met zijn geloof. "Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken? En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest."

Alleen door de voortdurende beoefening van geloof en liefde, kunnen de gelovigen tot schijnende lichten gemaakt worden in de wereld. Als u Gods wet overtreden hebt, zult u, mijn vriend, u dan niet, stil houden en tijd voor overdenking nemen? Het is niet onmogelijk voor u, die uw hele leven lang vergissingen gemaakt heeft, om nauwkeurig Gods wet te onderzoeken en daarin een les te leren.

"Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Heeft u deze liefde ervaren, of heeft u geprobeerd dit duidelijke bevel te mijden? Kijk in de grote spiegel van Gods wet. Vertelt die u niet dat u uw naaste niet zoals uzelf heeft liefgehad? U kunt proberen om uzelf te verbergen voor dit heilig licht, u mag weigeren in de spiegel te kijken om uw misvormingen van karakter niet te hoeven zien. U kunt kiezen voor een norm, gelijk aan die van de wereld, maar hun gewoonten en praktijken zijn niet Gods normen. Zij die hun naaste werkelijk liefhebben, realiseren zich hun verantwoordelijkheid en de aanspraak die de lijdende mensheid op hen heeft. Zij voeren de principes van Gods wet uit in het dagelijks leven.

... Christus is niet gekomen om mensen IN hun zonden te redden, maar VAN hun zonden. Wanneer we ons door de wet veroordeeld voelen, en met een nederig en berouwvol hart tot God komen om vergeving te ontvangen, neemt Jezus, onze advocaat, onze zonden en rekent ons Zijn gerechtigheid toe. We kunnen opzien naar een gekruisigde en opgestane Heiland, en kunnen Zijn verdiensten claimen. Hij, de grote Heelmeester, zal de wonden genezen, die de zonde heeft gemaakt, want Zijn bloed werd vergoten om de zondaar "heel" te maken. Hij werd ons tot heiliging, gerechtigheid en verlossing gemaakt.

-ST Jan 7, 1897, 8-10

RH 11-1-92, 11-4-90; 1SM 373-375, 389-398

Maandag 10/17 (Werken van de wet; Galaten 2:16, 17; 3:2, 5, 10, Romeinen 3:10-20, 28

Echt geloof komt tot uiting in goede werken, want goede werken zijn de vruchten van geloof. Als God in het hart werkt, en de mens zijn wil onderwerpt aan God en met God samenwerkt, dan werkt hij in zijn leven uit wat God door de Heilige Geest in zijn leven bewerkt, en dan is er harmonie tussen zijn voornemens en zijn praktisch leven. Van elke zonde moet worden afgezien als een vreselijk ding dat de Heer van het leven en alle heerlijkheid, gekruisigd heeft. De gelovige moet een progressieve ervaring hebben door voortdurend de werken van Christus te doen. Het is door voortdurende overgave van de wil en door

voortdurende gehoorzaamheid, dat de zegen van de rechtvaardiging behouden blijft. ...

Toerekening van de gerechtigheid van Christus komt door een rechtvaardigend geloof, en het is de rechtvaardiging waarvoor Paulus zo ijverig strijdt. Hij zegt: "Daarom, dat uit de werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden."... (Rom. 3:20-31 geciteerd).

Genade is onverdiende gunst, en de gelovige is gerechtvaardigd zonder enige verdienste van zijn kant, zonder bij God iets te kunnen opeisen. Hij wordt gerechtvaardigd door de verlossing die in Christus Jezus is, die in hemels gerechtshof staat als plaatsvervanger en borg voor de zondaar. Maar terwijl hij gerechtvaardigd wordt vanwege de verdienste van Christus, is hij niet vrij om ongerechtigheid te doen. Geloof werkt door liefde en zuivert de ziel. Geloof brengt knoppen en bloesem voort en draagt een oogst aan kostelijke vruchten. Daar waar geloof getoond wordt, verschijnen er goede werken: de zieken worden bezocht, de armen worden verzorgd, de wezen en de weduwen worden niet vergeten, de naakten worden gekleed en de armen worden gevoed. Christus ging rond al goeddoende, en als mensen met Hem verenigd zijn, dan houden zij van Gods kinderen en zachtmoedigheid en waarheid begeleiden hun voetstappen. De uitdrukking op hun gezicht toont hun ervaring, en de mensen kunnen aan hen zien, dat zij met Jezus geweest zijn en van Hem geleerd hebben. ...

Allen mogen tot Hem komen, en van Zijn volheid ontvangen. Hij zegt: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matt. 11:28). Waarom dan niet alle ongeloof wegdoen en gehoor geven aan de woorden van Jezus? U verlangt naar rust en vrede? Zeg dan vanuit uw hart: "Heer Jezus, ik kom, want u hebt mij deze uitnodiging gegeven." Geloof in Hem met standvastig geloof, en Hij zal u redden. Zie op Jezus, die uw leidsman (grondlegger) en voleinder (voltooier) van uw geloof is. Hebt u Hem aanschouwd, die vol van waarheid en genade is? Hebt u de vrede die alleen Christus kan geven aangenomen? Zo niet, geef uzelf dan aan Hem over, en zoek naar een karakter dat nobel en verheven is, door Zijn genade. Zoek naar een standvastige, vastberaden, en vrolijke geest. Voedt u met Christus, die het brood des levens is, en u zult Zijn lieflijkheid van karakter en geest openbaren.

-1SM 397-398

ST 10-1-94, 5-19-98; 1SM 389-398

Dinsdag 10/18 (De basis van onze rechtvaardiging, Filippenzen 3:9, Galaten 2:16, 3:22, Romeinen 3:22, 26; Efeziërs 3:12)

"Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis." Dit betekent meer dan een instemming met de waarheid dat Christus in de wereld gekomen is en stierf voor de redding van de mens. Het verstand kan worden overtuigd, maar de tekst houdt meer in dan dit. Het betekent volledige oprechtheid. Het betekent geloven, intellectueel geloven, zich aan de Heiland vastklampen als de enige hoop voor een gevallen wereld. Het betekent een geloof dat de wonderbaarlijke voorzieningen, die getroffen zijn, aangrijpt. Het zal de gevoelens beheersen en de leiding in het leven nemen, en men zal rusten op de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Heiland. Het betekent een geloof dat werkt door de liefde en de ziel zuivert. ...

We hebben het geloof van Abraham nodig in onze dagen om de duisternis te verlichten, die rondom ons is verzameld, en het heerlijk zonlicht van Gods liefde buitensluit, en de geestelijke groei beperkt. Ons geloof moet vruchtbaar in goede werken zijn, want het geloof zonder

werken dood. Elke plicht die in de naam van Jezus gedaan is, en elke offer dat in Zijn naam gebracht is, zal een enorm grote beloning geven. God spreekt en geeft Zijn zegen op het volbrengen van de plicht. [Rom 3:24-26 geciteerd.]

Hier wordt de waarheid in duidelijke lijnen vastgelegd. Deze genade en goedheid is geheel onverdiend. De genade van Christus is gratis en hij rechtvaardigt de zondaar zonder verdienste of claim van zijn kant. Rechtvaardiging is een volledige, complete vergeving van zonde. Op het moment dat een zondaar Christus aanvaardt door het geloof, op dat moment is hij vergeven. De gerechtigheid van Christus wordt hem toegerekend en hij moet niet meer twijfelen aan Gods vergevende genade. ...

De zondaar kan niet op zijn eigen goede werken vertrouwen als middel tot rechtvaardiging. Hij moet op een punt komen waar hij al zijn zonden wil afzweren, en waar hij de ene lichtstraal na de andere wil omhelzen, die zijn pad bestraalt. Hij grijpt door het geloof simpelweg de vrije en overvloedige voorziening in het bloed van Christus aan. Hij gelooft Gods beloften die door Christus voor hem tot heiligmaking, gerechtigheid en verlossing gemaakt zijn. En als hij Jezus volgt, zal hij ootmoedig in het licht wandelen, zich daarin verheugen, en het aan anderen verspreiden. Wetende dat hij door het geloof gerechtvaardigd is, is hij in zijn gehoorzaamheid zijn hele leven blij. Door wat Christus voor hem is, heeft hij vrede met God. Zij, die zich van God afhankelijk stellen, die Hem eren en daders van Zijn Woord zijn, ontvangen goddelijke verlichting. In het kostbare Woord van God, is zuiverheid, verhevenheid en schoonheid, die zelfs de hoogste vermogens van de mens niet kunnen bereiken, tenzij bijgestaan door God.

-ST May 19, 1898, 6, 9-11, 13

RH 3-31-04: ST 5-12-98; TDG 226; HP 109; UL 78

Woensdag 10/19 (Gehoorzaamheid uit geloof, Gen 15:5, 6; Joh 3:14-16, 2Cor 05:14, 15, Gal 5:6; Joh 8:32, 36; Hand 10:43; Rom 1 : 5, 8, 06:17, Hebreeën 11:6; Jas 2:19)

Christus heeft zijn grote liefde voor ons getoond door Zijn leven te geven zodat wij niet verloren gaan in onze zonden, en Hij ons met Zijn heil kan bekleden. Als deze goddelijke liefde in ons hart wordt gekoesterd, bindt en versterkt het onze eenheid met hen die hetzelfde geloof hebben. "Wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem." 1Joh. 4:16. De versterking van onze liefde voor onze broeders en zusters, versterkt onze liefde voor Christus. Dit principe van liefde voor God en voor degenen voor wie Christus gestorven is, moet levend gehouden worden door de Heilige Geest en met broederlijke vriendelijkheid en tederheid verbonden worden. Het moet versterkt worden door daden die getuigen dat God liefde is. Deze vereniging, die harten samenbindt, is niet het resultaat van sentimentalisme, maar de werking van een gezond principe.

Het geloof werkt door liefde en zuivert de ziel van alle egoïsme. Zo wordt de ziel vervolmaakt in liefde. En als we die genade en barmhartigheid gevonden hebben door het kostbare bloed van Christus, hoe kunnen we dan niet teder en barmhartig zijn? "Door genade zijt gij behouden, door het geloof." De geest moet worden getraind om geloof te beoefenen. Twijfel, achterdocht en jaloezie moeten niet gekoesterd worden. We hebben te snel de neiging om obstakels te beschouwen als onmogelijkheden. De les die moeilijk te leren is, is om geloof in de beloften van God te hebben, om in geloof door te gaan, en om voorwaarts te gaan zonder te worden beheerst door de omstandigheden. Toch is het een bevoorrechte noodzaak dat ieder kind van God zou moeten leren. De genade van God door Christus moet altijd gekoesterd worden, want het is onze enige weg om God te naderen. ...

Het geloof in Gods Woord, verlangt een leven waarin het geloof in Christus een actief, levend principe wordt. God wil dat het geloof in Christus door werken vervolmaakt wordt. Hij verbindt de verlossing en het eeuwige leven van hen die geloven, met deze werken, en voorziet zo in het licht van de waarheid naar alle landen en volkeren. Dit is de vrucht van de werking van Gods Geest.

We tonen ons geloof in God door zijn bevelen te gehoorzamen. Geloof is altijd uitgedrukt in woorden en daden. Het produceert praktische resultaten, want het is een essentieel element in het leven. Het leven dat wordt gevormd door het geloof ontwikkelt een vastberadenheid om door te gaan, om vooruit te gaan, in de voetsporen van Christus.

Het geloof in Jezus Christus, als onze persoonlijke Verlosser, wordt in Jesaja achtenvijftig uiteengezet. Hij is Degene die onze zonden en overtredingen vergeeft. Die Ene die in staat is ons voor zonde te behoeden en ons te leiden in Zijn voetspoor. Hier worden de vruchten van een geloof gepresenteerd dat door de liefde werkt en de ziel van egoïsme zuivert. Geloof en werken zijn hier gecombineerd.

-RH Mar 17, 1910, 2-3, 5-7

HM 11-1-93; SW 3-24-08; HP 110

Donderdag 10/20 (Doet het geloof de zonde toenemen?)

Rom 3:8, 6:1, 5-14; Gal 2:17, 18, 19-21; 2Cor 5:17)

"Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde." Joh. 15:10. Het is niet genoeg dat wij belijden God lief te hebben. Christus verlangt een bewijs dat wij Hem liefhebben. Willige gehoorzaamheid aan Gods wet laat zien of onze belijdenis waar is. Tegenwoordig horen we van de kansels dat de wet van God niet langer bindend is, maar dit kan niet waar zijn. Christus zegt: "Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar." 1Joh.5:3. Hoe zouden we weten wat zonde is als we Gods wet niet hadden? De geliefde discipel Johannes beschrijft zonde als "de overtreding van de wet." Hij zegt: "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en zonde is wetteloosheid." 1Joh. 3:4

Christus zegt: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde." Zij die geloof in Christus hebben zullen de woorden van Christus gehoorzamen, "want geloof zonder werken is dood." Als we werkelijk geloof hebben in Jezus, onze Verlosser en ons Voorbeeld, zullen we Zijn karakter weerkaatsen en Hem op de juiste wijze aan de wereld representeren. We moeten Zijn geboden onderhouden, zoals Hij Zijn Vaders geboden hield. Als we dat doen, zullen we zien dat er geen voorschrift in de wet zijn, dat niet tot ons geluk en welzijn dient. Dit geldt voor zowel dit leven als wel voor het toekomstig onsterfelijk leven. Als we als Christus willen zijn, wanneer Hij in Zijn glorie geopenbaard wordt, dan moeten wij onszelf reinigen, zoals Hij rein is. Nu is er nog genadetijd.

Het kruis van Christus is een onweerlegbaar argument dat het onveranderlijke karakter van de wet aantoonst. Het feit dat Christus stierf, bevestigt de wet. De apostel zegt: "Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet." Rom. 3:31. Christus stierf om het recht van God te rechtvaardigen, en de hindernissen die de mens tussen hemzelf en zijn eeuwig geluk plaatste, te verwijderen. Door bemiddeling van Christus kan de mens nu beslag leggen op het eeuwig leven. Terwijl wij zien dat zonde en ongerechtigheid overvloedig zijn, zeggen wij: Bid, bid, zoals u nog nooit voorheen gebeden hebt. We moeten in nederigheid voor God wandelen, gehoorzaamheid aan Zijn heilige wet tonen, en beetje bij beetje zullen we ons loon ontvangen. Als de strijd over is, zal Jezus

met zijn rechterhand de kroon van eeuwige glorie op ons hoofd zetten, en we zullen ieder de hemelse zegen horen uitspreken: "Wel gedaan gij goede en getrouwe knecht, ga binnen in de vreugde van uw heer." Matth. 25:21,

-ST May 27, 1889, 1, 5, 7

ST 6-18-94. 4-28-90, 7-18-78, 5-27-89; RH 8-28-94; 1SM 397-398; 1888 142-145; AG 140

Vrijdag 10/21 (Zijn vlekkeloze kleet. Romans 8:33, 34)

Christus is de plaatsvervanger en borg van de zondaar. Hij heeft gehoorzaamd in de plaats van de zondaar, zodat de zondaar in Hem mag geloven en in Hem mag opgroeien tot de volledige gestalte van een mens in Christus Jezus (Ef.4:13) en zo volkomen in Hem zijn. Christus heeft verzoening voor de zonde gedaan, en heeft al haar schande, smaad, en straf gedragen. En toch, terwijl Hij de zonde droeg, heeft hij een eeuwige gerechtigheid aangebracht, zodat de gelovige vlekkeloos voor God mag staan. De tijd komt dat er gevraagd wordt: "Wie brengt iets in tegen de aanklacht van Gods uitverkorenen?" en het antwoord is: "Het is Christus die gestorven, ja beter nog, die weer is opgestaan." Hij, die het smetteloze kleet van de gerechtigheid draagt, dat geweven is op het weefgetouw in de hemel, waarin niet één draad van de zondige mensheid is, zit aan de rechterhand van God om zijn gelovige kinderen te bekleden met het volmaakte kleet Zijn gerechtigheid. ...

Het is nu niet het werk van de zondaar om vrede met God te sluiten, maar om Christus te aanvaarden als zijn vrede en gerechtigheid. Zo wordt de mens één met Christus en één met God. Er is geen andere weg om het hart heilig te maken dan door het geloof in Christus..

Bekering of berouw is even zeer een gave van Jezus Christus als vergeving van zonden. Berouw kan niet worden ervaren zonder Christus, want op grond van dit berouw - waarvan hij de grondlegger is, mogen wij vergeving vragen. Het is door het werk van de Heilige Geest waardoor mensen tot bekering gebracht worden. ...

[Johannes 6:27-29 geciteerd.] Christus heeft een grote prijs betaald voor de woningen die Hij nu aan het voorbereiden is voor degenen die in Hem geloven. Zij, die deze woningen zullen gaan bewonen, moeten geschikt zijn voor de omgang met de hemelbewoners. En dat gebeurt door de gerechtigheid van Christus en door het werk van de Heilige Geest. De voorbereiding op de hemel moet worden gedaan terwijl er nog genadetijd is. Nu moet er een onderwerping plaatsvinden aan het werk van Gods Geest op het hart zodat de ziel in gemeenschap met de hemel gebracht wordt en opgevoed wordt de werkelijkheid van de eeuwige wereld te kunnen genieten. De gerechtigheid van Christus, die de gelovige ziel zal rechtvaardigen, zal de titel zijn waardoor de toegang in de hemel gewaarborgd zal zijn. Door de invloed van de Heilige Geest wordt de gelovige in karakter veranderd. Zijn smaak wordt verfijnd, zijn oordeelvaardigheid geheiligd en hij wordt volkomen in Christus. De liefde die hem getoond werd in de dood van Christus maakt in hem een dankbare liefde wakker. In antwoord op oprecht gebed wordt de gelovige veranderd, van genade tot genade, van glorie tot glorie, totdat hij, op Christus ziende, in Zijn evenbeeld veranderd is.

-YI Dec 6, 1894, 1, 3, 4

YI 12-13-94; RH 2-4-90, 6-9-96; OHC 118

Verdere studie: FW 18, 19: 1SM 367

==== Les 5: 22-28 oktober::: Het Oud Testamentisch Geloof

Door het reddingsplan worden de rechtvaardigheid en genade van God volledig gezuiverd van kritiek, en in alle eeuwigheid zal rebellie nooit meer de kop op steken, kwelling nooit weer het universum van God binnentreden. -BEcho 15 Juli, 1893 ¶ 5

Sabbat 22 oktober 2011 ("Zie op Mij"; Galaten 3:13)

Nadat Adam viel, begon Jezus met het verlossingswerk voor mensen. In alle onderdelen was Zijn offer volmaakt. Hij kon verzoening bewerkstelligen voor de zonden. Ondanks dat Hij één met God was, zette Hij zichzelf niet op een voetstuk. Hij nam de menselijke natuur aan. "Zie, Ik kom", was de vreugdevolle aankondiging van het bekleden van Zijn goddelijkheid met menselijkheid. "Ik heb lust om Uw wil te doen, mijn God" (Psalm 40:8:9).

Toen Christus aan het kruis hing, dragend de beschimpingen en vernederingen van Zijn aanklagers, had Hij kunnen vragen, wie van u heeft Mij voor zonde veroordeeld? Het was een wonder voor de engelen dat Hij de monden van de spotters niet snoerde en de hand die Hem sloeg, niet verlamde. Het was een mysterie voor hen dat Hij niet meteen Zijn terechte verontwaardiging deed neerdalen over de verharde en corrupte soldaten, toen zij Hem bespotten en gewelddadig een kroon van doornen op Zijn hoofd drukten.

Adam en Eva waren verbannen uit Eden om het overtreden van Gods wet. Christus moest lijden buiten de bescherming van de heilige plaats. Hij stierf buiten op de plek waar misdadigers en moordenaars werden geëxecuteerd.

Daar Hij alleen de wijnpers betrad, droeg Hij de straf die op de zondaars zou moeten rusten, maar die rustte op Hem. O, hoe diep en vol van betekenis zijn de woorden, "Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden" (Galaten 3:13). Hij ging verder zonder de ommuring, aldus tonend dat Hij Zijn leven gaf, niet slechts voor de Joodse natie maar voor de gehele wereld. De hand van de Heer stond in de inscriptie "Jezus van Nazareth, de Koning der Joden", dat was geschreven in het Hebreeuws, Grieks en Latijn, en boven het kruis geplaatst. Zo toonde Christus aan alle geslachten, tongen en mensen, "Ik gaf Mijn leven voor u. Kijk naar Mij, en u zult gered worden tot in alle einden der aarde".

De verslagen van de emancipatie van ons ras werden getekend door het bloed van de Zoon van God, en een weg was geopend voor de boodschap van hoop en genade die verspreid moet worden naar alle hoeken der aarde. Nu, wie zich wil uitstrekken om Gods hand te grijpen, om vrede met Hem te maken, zullen vrede met Hem maken. De heidenen zijn niet langer gevat in middernachtelijk bijgeloof. De duisternis zal verdwijnen door de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid. De macht van de hel is overwonnen. De waarheid van de woorden zijn bewezen: "Te raadplegen was Ik voor hen die naar Mij niet vroegen, te vinden voor hen die Mij niet zochten; Ik zeide tot een volk dat Mijn naam niet aanriep: Hier ben Ik, hier ben Ik". (Jesaja 65:1; 63:1-3; 60: 1-3).

-12MR 393, 394, 396, 399

YI 6-28-00; FLB 104

Zondag 23/10 (De Dwaze Galaten; Galaten 3:1; 2 Korintiërs 4:4; 1 Kor. 1:23, 2:2)

Gods waarheid is oneindig, in staat tot onmetelijke uitbreiding, en des te meer wij dit aanschouwen, des te meer zal haar glorie verschijnen. De waarheid is aan ons geopenbaard en de woorden van

Paulus aan de Galaten zijn nog steeds van toepassing op ons. Hij zegt: "O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is? Dit alleen zou ik van u willen weten," (Galaten 3:2-4).

"Zonder Mij", zegt Christus, "kunt u niets doen". Zij die pogen het werk voort te zetten in hun eigen kracht, zullen zeker falen. Opleiding alleen is niet genoeg voor een mens om dit werk te doen; het zal hem niet in staat stellen de kennis van God te ontvangen. Hoor wat Paulus heeft te zeggen over deze kwestie: "Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen, en dat niet met wijsheid van woorden, om het kruis van Christus niet tot een holle klank te maken" (1 Kor. 1:17-21).

Door opeenvolgende eeuwen van duisternis heen, in het middernachtelijke van het heidendom, stond God de mens toe om het experiment aan te gaan om God te vinden door hun eigen wijsheid, niet om hun onvermogen te tonen tot Zijn tevredenheid, maar opdat de mens zelf ziet niet de kennis van God te kunnen krijgen en van Jezus Christus zijn Zoon, behalve dan veilig door de openbaring van Zijn Woord door de Heilige Geest. Toen Christus naar de wereld kwam, was dat experiment reeds volledig uitgeprobeerd, en het resultaat maakte duidelijk dat de wereld door wijsheid God niet kende. Zelfs in de kerk heeft God de mens toegestaan de eigen wijsheid te testen in deze kwestie, maar er kwam een crisis door menselijke feilbaarheid, en God verrees krachtig om Zijn volk te verdedigen. Als de kerk naar beneden wordt gehaald, wanneer verzoeking en onderdrukking over Zijn volk komen, zal Hij hen extra verheffen door het teken van de bevrijding. Toen valse leraren bij het volk kwamen, volgde zwakheid, en leek het geloof van Gods volk te verflauwen; maar God verrees en zuiverde Zijn werkvloer, en de verzochten en getrouwen werden verheven.

Er zijn tijden waarin afvalligheid in de rangen verschijnt, wanneer vroomheid de harten verlaat bij hen die in het spoor van hun goddelijke Leider zouden moeten zijn gebleven. Gods volk, gescheiden van de Bron van hun kracht, toont hoogmoed, ijdelheid en buitensporigheid. Er zijn afgoden van binnen en van buiten; maar God zendt de Trooster als een afkeurder van de zonde, opdat Zijn volk gewaarschuwd is voor hun valsheid en berispt wordt voor hun afglijden. Als de kostbare manifestaties van Zijn liefde met meer dankbaar zullen worden herkend en gewaardeerd, zal de Here de balsem van genoegzaam uitstorten en de olie van vreugde.

-FE 196-197

FE 196-200; RH 12-15-91; NPU Gleaner 4-21-09; AA 383-387; 7MR 354-361

Maandag 24/10 (Gegrondest in de Schrift; Galaten 2:1-10, 3:1-4, 3:31; Rom. 1:2, 4:3, 9:17; 2 Tim. 3:16 ; Rom. 13:8-10)

Welk voordeel voor de wereld hebben de belijdende christenen die niets over Jezus hebben te vertellen? Staan zij werkelijk onder de banier van Prins Immanuël als zij Hem niet de dienst bewijzen van trouwe soldaten?

Heeft uw studie van Gods wet, de norm van alle rechtvaardigheid, u geleid tot het met Jesaja uitroepen: "Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man onrein van lippen, en woon te midden van een volk dat onrein van lippen is; en mijn ogen hebben de Koning gezien, de Heer der heerscharen" (Jesaja 6:5). Heeft het u tot inzicht gebracht dat uw enige hoop is in Christus, de zondevergevende Redder? Heeft het zicht op Jezus aan het kruis, stervend voor de schuld der mensheid, u in berouw naar de voet van het kruis gebracht, opdat u met Job kunt zeggen: "Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as" (Job 42:6, HSV). Heeft u volledig uw wil aan Gods wil overgegeven, uw wegen tot Gods wegen? Heeft u het vertrouwen in uzelf afgezworen, het

opscheppen, en Jezus geaccepteerd, die alles voor u heeft gemaakt, - wijsheid en rechtvaardigheid en tevredenheid en verlossing? Ziet u Christus als een anti-type van alle typen, de kostbare, glorieuze stof van alle symbolen? De typen en afschaduwingen waren ingesteld door Christus zelf, om een beeld van het plan aan de mens over te brengen, ontworpen voor zijn verlossing.

De Vader gaf Zijn zeer geliefde Zoon, opdat via dit heilig kanaal Zijn liefde de mens kan bereiken. De Vader houdt van hen, die in Christus geloven, net zoals Hij van Zijn Zoon houdt, want zij zijn gemaakt om één te worden met Christus. Jezus omsluit het ras met Zijn menselijke arm, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm de oneindigheid vasthoudt. Hij is de "tussenpersoon" tussen een heilige God en onze zondige menselijkheid, - een die "Zijn hand op beiden legt.

De voorwaarden voor de eenheid tussen God en de mens in het grote verbond van verlossing, waren verbonden met Christus vanaf de eeuwigheid. Het verbond van genade werd geopenbaard aan de patriarchen. Het verbond dat werd gemaakt met Abraham 430 jaar voor de wet werd uitgesproken op de Sinaï, was een verbond door God in Christus bevestigd, en precies hetzelfde evangelie dat aan ons gepredikt wordt. (Gal. 3:8). Dus dan zijn zij die uit geloof zijn, gezegend met de gelovige Abraham. Het verbond van genade is geen nieuwe waarheid, want het bestond in de gedachten van God vanaf de eeuwigheid. Dit is waarom het een eeuwigdurend verbond wordt genoemd. Het verlossingsplan werd niet na de val van de mens bedacht om te genezen van het vreselijke kwaad; de apostel Paulus spreekt van het evangelie, de prediking van Jezus Christus, als "de openbaring van het geheimnis, ... (Rom.16:25-26).

-ST Aug 24, 1891, 3, 9-10

1SM 397-398; YI 7-8-97 8; RH 11-4-90; 6BC 1-73; COL 400-403; AG 265; FW 99-102

Dinsdag 25/10 (Gerekend als Rechtvaardig) Galaten 3:6; Genesis 15:6; Romeinen 4:3-6, 8-11, 22-24

Christus' leven was een leven van volmaakte gehoorzaamheid. Voortdurend volgde Hij het pad van gehoorzaamheid, zodat Hij een voorbeeld kon neerzetten dat iedereen zou volgen. "Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardigheid ten leven. Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één zeer velen zondaar geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardig worden" (Rom. 5:18-19). Bedenk wat de gehoorzaamheid van Christus voor ons betekent. Het betekent dat wij ook in Zijn kracht mogen gehoorzamen. Hij kwam naar deze wereld om ons te tonen wat God kan doen voor ons, en wat wij kunnen doen in samenwerking met God. In menselijk vlees begaf Hij Zich in de woestijn om verzocht te worden door de vijand. Hij weet wat het is om honger en dorst te hebben. Hij kent de wankelmoedigheid en de zwakheden van het vlees. Hij werd verleid op alle punten gelijk ook wij verleid worden, doch zonder te zondigen.

Ons losgeld is door onze Verlosser betaald. Niemand hoeft slaaf te worden van satan. Christus staat voor ons als ons goddelijk voorbeeld, onze Almachtige Helper. Wij zijn gekocht met een prijs die niet valt te berekenen. Wie kan de goedheid en genade van die vergevende liefde meten?

Zij die inderdaad aangenomen zijn in Gods familie, zijn veranderd door Zijn Geest. Genotzucht en liefde voor zichzelf zijn veranderd in zelfverloochening en opperste liefde voor God. Niemand erft een heilig karakter van nature, noch kan iemand, door eigen kracht, trouw aan God worden. "Zonder Mij", zegt Christus, "kunt gij niets doen". Menselijke rechtvaardigheid is als "vuile voden." Maar met God zijn alle dingen

mogelijk. In de kracht van de Verlosser kan de zwakke, dwalende mens meer dan overwinnaar over het kwaad dat hem beheerst, worden. ...

Alleen door Christus te accepteren als een persoonlijke Redder kunnen mensen verheven worden. Behoed u voor elke theorie dat de mens zal leiden tot het kijken naar redding uit elke andere bron dan wat wordt uiteengezet in het Woord Gods. Alleen door Christus kan de mens, verzonken in zonde en degradatie, tot een hoger leven worden geleid. Theorieën die niet de verzoening erkennen die voor de zonde is gemaakt, en het werk wat de Heilige Geest doet in de harten van mensen, zijn zonder kracht om te redden. ...

Van Christus staat geschreven: "Er is geen andere naam onder de hemel gegeven onder de mensen, waardoor wij moeten behouden worden". "Daarom moest Hij in alle opzichten aan Zijn broeders gelijk worden, ..."

(Hebr. 2:17-18) -ST June 14, 1905, 2-6, 9, 11

ST 6-14-05, 5-19-98; YI 4-1-97; 1SM 366-368; 6BC 1071-1072; FLB 115

Woensdag 26/10 (Het Evangelie in het Oude Testament; Galaten 3:8, 1:7; Gen.12:1-3, 22; Lev. 17:11, Psalm 32:1-5, 2 Sam.12:1-3, Zach 3:1-4)

Abraham was een helder en schijnend licht. Zijn geloof, zijn vroomheid, zijn toewijding, hielden de kennis van God levend in de eeuw waarin hij leefde (Gen.12:1-2). Abraham zou grotere invloed hebben bij vreemdelingen dan bij hen die met hem verbonden waren. Hij moest daarvoor zijn familie verlaten en de belofte van de Here was, "Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden."

Abraham gehoorzaamde Gods stem. Niet eerder had hij een indicatie van Gods wil, tot hij gereed was om te gehoorzamen. Hij stopte niet door te overwegen of het wel in zijn financieel voordeel was om dit te gaan doen. In geloof, zijn vertrouwen bouwend op Gods leiding, verliet hij zijn huis en zijn familie, en "vertrok, zonder te weten waarheen hij ging". ...

God besloot dat Abraham een bron van licht en zegening zou zijn, dat hij een wervende invloed zou hebben, en dat God een volk op aarde zou hebben. Abraham moest in de wereld zijn om in zijn leven het karakter van Jezus te weerspiegelen. Toen hij de goddelijke roeping ontving, was Abraham geen man die vermaard was, noch een wetgever, of een veroveraar. Hij was een eenvoudige herder, wonend in tenten, maar werkverschaffend aan een groot aantal werkers om zijn nederig werk voort te kunnen zetten. En de eer die hij ontving was het gevolg van zijn trouw aan God, zijn strikte integriteit en zijn juist handelen. En de HERE dacht: Zou Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen? Abraham immers zal voorzeker tot een groot en machtig volk worden en met hem zullen alle volken der aarde gezegend worden?" (Gen. 18:17-18).

Het onzelfzuchtige leven van Abraham maakte hem inderdaad een "schouwspel voor de wereld en voor de engelen, en voor mensen". En de Here verklaarde dat hij hen zou zegenen die Abraham zegenen, en dat hij hen zou straffen die hem misbruiken of hem zouden verwonden. Door Abrahams ervaring in zijn geloofsleven werd een juiste kennis van God gecommuniceerd naar duizenden; en zijn licht zal haar stralen werpen over het gehele pad van hen, die de vroomheid uitoefenen, het geloof, de toewijding, en de gehoorzaamheid van Abraham.

Abraham had kennis van Christus; want de Here had hem verlicht inzake de Verlosser van de wereld. En hij maakte aan zijn huishouding en zijn kinderen bekend dat de heilige offers voorafschaduwingen zijn van Christus, het Lam Gods, die moest sterven voor de zonde der wereld. Dus verzamelde hij bekeerlingen om in de enige ware en levende God te geloven.

-YI Mar 4, 1897, 1-2, 6-8; RH 6-17-15; COL 284-288

Donderdag 27-10-2011 (Verlost Van Een Vloek: Gal. 3:9-14; Rom. 3:23; 2 Cor. 5:21, 6:20, 7:23; John 3:16; Deut. 1:23; Hand. 5:30; 1 Petrus 2:24)

Om ons de waarde van verlossing te kunnen voorstellen, is het noodzakelijk te begrijpen wat het kost. Wij zouden een bredere en diepere kijk op het leven moeten hebben, op het lijden, en de dood van Gods dierbare Zoon.

Het glorieuze plan betreffende de redding van de mens is een openbaring van de oneindige liefde van God de Vader. "God had de wereld zo lief, dat Hij Zijn enig geboren Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft." De liefde van God door Zijn Zoon te geven voor een gevallen ras, verbaasde de heilige engelen. De Redder was de helderheid van Zijn Vaders glorie, en het beeld van Zijn persoon. Hij bezat goddelijke majesteit en volmaaktheid. "Het was de Vader aangenaam dat in Hem de volheid zou wonen". "Die in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht;"(Filippenzen 2:6-8).

Christus stemde toe te sterven in plaats van de zondaar opdat de mens, door een leven van gehoorzaamheid, aan de straf van Gods wet zou ontsnappen. De dood van Christus doodde de wet niet, verminderde haar heilige aanspraken niet, of deed afbreuk aan de heilige waardigheid. Hij Zelf verklaarde dat Hij niet kwam om de wet te vernietigen, maar om deze te vervullen. Terwijl het systeem van heilige offers die een voorafschaduwing waren van Christus er was om met Hem beëindigd te worden, bleef de morele wet onveranderd. Jezus verkondigde de rechtvaardigheid van God in het straffen van de overtreders van Zijn wet, waarbij Hij de schuld op Zich nam, om de gevallen mens te behoeden van haar vloek. Alleen door het offer van Christus kon de mens verlost worden, en de autoriteit van de goddelijke wet behouden worden. De dood van Gods dierbare Zoon toont de onveranderlijkheid van Zijn Vaders wet.

In Christus werden het goddelijke en het menselijke verenigd. De Zoon van God nam Zelf de menselijke natuur aan, opdat met Zijn menselijke arm Hij de kinderen van Adam kon omarmen in een ferme omarming, terwijl Hij met Zijn goddelijke arm, het hemelse en aardse verenigde, alsmede de mens met God. Engelen die onbekend waren met zonde, konden niet sympathiseren met de mensheid in haar bijzondere beproevingen; maar door Zelf de menselijke natuur aan te nemen, was Christus toegerust om onze verleidingen en zorgen te begrijpen. Onze Verlosser "was op alle punten verleid gelijk wij zijn, ofschoon zonder zonde", en "omdat Hij Zelf had geleden, verleid werd, is Hij in staat hen te helpen die verleid zijn". O, weergalozes minzaamheid! De Koning van overwinning onderwerpt zich aan de zwakheden van de mens, en neemt de last op zich van de zonden van de mens, opdat Hij de deur mag openen voor een verloren ras. Hier, inderdaad, is liefde die "kennis overschrijdt".

-PrT Nov 19, 1885, 1-4

Msngr 6-7-93; ST 2-13-93; WB 9-9-02; BEcho 7-15-93; YI 6-28-00; AG 42

Vrijdag 28/10 (De Victorie Overwon: Joh.19:30)

Op Christus als onze plaatsvervanger en borg, werd de ongerechtigheid van ons allen gelegd. Hij werd als overtreder gesteld opdat Hij ons zou verlossen van de veroordeling van de wet. De schuld van elke afstammeling van Adam drukte op Zijn hart. De toorn van God tegen zonde, de vreselijke manifestatie van Zijn ongenoegen betreffende ongerechtigheid, vervulde de Zoon met consternatie. Geheel Zijn leven heeft Christus het goede nieuws van de Vaders' genade en vergevende liefde aan een gevallen wereld geopenbaard. Redding van de overste der zondaars was Zijn thema. Maar nu met het vreselijke gewicht van schuld

dat Hij draagt, kan Hij het verzoenende gezicht van de Vader niet zien.

Satan met zijn felle verleidingen belastte het hart van Jezus. De Redder kon niet zien voorbij de portalen van het graf. Hoop was niet aan Hem getoond om als overwinnaar uit het graf te komen, of Hem te vertellen van het aanvaarden van het offer door de Vader. Hij vreesde dat zonde zo rebellerend tegen God was, dat Hun scheiding eeuwig zou zijn. Christus voelde de angst die de zondaar zal voelen als genade niet langer zal pleiten voor het schuldige ras.

De vlekkeloze Zoon van God hing aan het kruis, Zijn vlees beschadigd met striemen; handen zo vaak uitgestoken om te zegenen, waren vastgespijkerd aan het houten kruis; voeten zo onvermoeibaar op de missie der liefde, genageld aan de boom; dat Koninklijke hoofd doorboord door de kroon van doornen; die trillende lippen gevormd door de schreeuw van ellende. En al wat Hij doorstond, de bloeddruppels van Zijn lichaam, Zijn handen, Zijn voeten, de lijdensweg die Zijn lichaam pijnigde, en de onuitsprekelijke angst die Zijn ziel vulde door het verbergen van Zijn Vaders gezicht, spreekt elk kind aan, dat het voor hen is dat de Zoon van God instemt met deze last van schuld te dragen; voor u overwon Hij het domein van de dood, en opent Hij de poorten van het paradijs. Hij die de woeste golven bedaarde en wandelde op de met schuim bedekte golven, die duivels deed rillen en ziektes deed vluchten, die blinde ogen opende en de dood tot leven had geroepen, offert Zichzelf aan het kruis als een offer, en dit uit liefde voor u. Hij, de Zondendragers, doorstaat de toorn van de goddelijke gerechtigheid, en wordt om uwentwil de zonde zelf. Christus gaf Zijn leven niet op voordat Hij het werk had volbracht waarvoor Hij kwam om te doen, en met Zijn laatste adem riep Hij uit, "Het is volbracht" (Joh.19:30). De strijd was gewonnen. Zijn rechterhand en Zijn heilige arm had Hem de overwinning gebracht. Als een Overwinnaar plantte Hij Zijn banier op de eeuwige hoogten. Was er geen vreugde onder de engelen? De gehele hemel triomfeerde in de overwinning van de Heiland. Satan was verslagen, en wist dat zijn koninkrijk was verloren.

-DA 753, 755, 758

ST 11-25-89; FLB 101, 104

Verdere studie: DA 753.

====Les 6: 29 oktober - 4 november ::: De Prioriteit van de Belofte

De glorie van het evangelie van genade is de aanwezigheid van Christus' rechtvaardigheid, die een weg tot redding biedt via gehoorzaamheid aan Gods wet door het inwonen van de Heilige Geest. -Msngr mei 10, 1893, ¶ 2

Sabbat 29/10 (De grond van onzer Hoop; Galaten 3:18)

De Verlosser van de wereld onderging het lijden naar de schuld van een verloren wereld. Het offer van Christus op Calvarie's kruis vervulde de eisen van de wet, en als een gevoel van zonde op het hart drukt, en de last ondraaglijk lijkt, nodigt Jezus de zondaar uit om naar Hem te kijken en te leven. Christus heeft de macht om de ziel te reinigen. "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18). De gave van het leven is gratis, genadig, vreugdevol aangeboden aan de gevallen mens. Rond de troon van God is de regenboog van belofte, dat God elke zondaar zal ontvangen, die alle hoop op het eeuwig leven op grond van zijn eigen gerechtigheid heeft opgegeven, en de

gerechtigheid van des werelds Verlosser accepteert, gelovend in Christus als zijn persoonlijke Redder. Wanneer de zondaar zich realiseert dat hij zonder hoop is, verloren, veroordeeld tot eeuwige dood, niet instaat om iets te doen om zichzelf te verlossen, maar Christus te accepteren als zijn totale Redder, en dat het woord van God is vervuld, dat zegt, "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken" (Hebreëen 8:12).

Christus moet de grond zijn van onze hoop; want alleen door Hem kunnen wij erfgenamen van het eeuwige leven zijn. Een onsterfelijke erfenis is ons aangeboden tegen bepaalde voorwaarden. Wij kunnen geen positie erven in deze wereld, tenzij wij een blazoen hebben zonder smet, en ons recht op een erfenis in de wereld duidelijk is bewezen door een smetteloze faam. De lijn waarlangs de hemelse erfenis wordt verkregen, wordt duidelijk geopenbaard in het Woord van God. Wij moeten onder de voorwaarden van het verbond met Abraham komen, en de vereisten zijn: "Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen" (Gal 3:29). Als wij van Christus zijn, is onze aanspraak op de hemelse erfenis zonder een smet, en in harmonie met de vereisten van het genadeverbond. Door genade zullen wij in staat zijn om onze roeping en uitverkiezing zeker te stellen, door de uitmuntendheid van Christus' karakter aan te doen. Niemand zal de hemelse erfenis ontzegd worden die gereinigd is, verfijnd, veredeld en geheiligd. Laat ons daarom ijverig zijn om onze roeping en verkiezing zeker te maken, opdat een groots entree ons kan worden bereid in het eeuwig Koninkrijk van onze Here, Jezus Christus.

-Msngr May 10, 1893, 1, 3

ST 5-2-92, 6-26-84; RH 10-22-08

Sunday 10/30 (Law and Faith: Gal 3:15-18, 29, 17:8; Gen 12:1-5;

Zondag 30/10 (Wet en Geloof: Gal. 3:15-18, 29, 17:8; Gen. 12:1-5; Rom. 4:13; Jes.46:11; Hebr. 6:18; Gen. 9:11-17, 15:18; 17:1-21)

Onze eerste ouders vielen door ongehoorzaamheid aan Gods uitdrukkelijk bevel, en dat is waarom duizenden heden vallen. De Here zegt: "U zult niet", maar satan vertelt ons dat het in het belang van de mens is om God ongehoorzaam te zijn. Er zijn er die beweren geheiligd te zijn, die zich niet in gehoorzaamheid overgegeven hebben aan het uitdrukkelijk bevel van God, en deze kunnen niet geheiligd worden door de waarheid. Zij zoeken naar de hemel op te klimmen via andere wegen dan de weg die is aangewezen. Zij zeggen: "Geloof, geloof alleen," en zij scheppen enorm op over hun geloof, maar het geloof dat zij beweren te bezitten is slechts een aanmatiging en zij hebben geen kennis van wat waar geloof inhoudt. De Joden schoven Christus ter zijde, en wezen het idee af dat geloof in Hem effectief zou zijn bij het redden van hun zielen; maar zij vertrouwden op hun eigen werken als een middel tot redding. Echt geloof in Christus werkt door liefde en zuivert de ziel. Geloof en werken gaan hand in hand, want geloof zonder werken is dood. God eist van elke ziel vandaag wat Hij eiste van onze eerste ouders in Eden, - volledige gehoorzaamheid aan Zijn Wet. In het leven moet onwankelbare trouw aan God gevonden worden, rechtvaardigheid zonder een smet in het karakter. Wij moeten bekleed zijn met de rechtvaardigheid van Christus, en zonder smet staan voor God. ..

Het is een gevaarlijke theorie wat mensen leidt tot het verklaren dat alles wat nodig is om gered te worden, simpel geloven in Christus is, met het voorbijgaan aan Zijn duidelijke geboden. Het evangelie is een verlaagde standaard van het Oude Testament; het vereist geloof dat rechtvaardigheid uitwerkt, dat de geboden van God houdt. De apostel zegt: "Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar" (1 Johannes 5:3). Als men beweert gered

te zijn en te leven in rebellie met Gods Wet, verweren ze iets waartoe zij geen recht hebben. Hun redding is niet verzekerd, maar zij zijn misleid door de valsheid van de boze. Dezelfde drogreden is gekoesterd, dezelfde leugen door mensen herhaald, gelijk als eerst in Eden werd uitgesproken door de slang, die zich als medium liet gebruiken. Ook al is het medium veranderd, het sentiment is hetzelfde.

Gods wet doet een beroep op de mens als een intelligent wezen; hij bezit verstand om Zijn eisen te begrijpen, een geweten om de macht van de eisen te voelen, een hart om de eisen van volmaakte rechtvaardigheid lief te hebben, een wil om prompt en onvoorwaardelijk te gehoorzamen. Als de mens ervoor kiest om God te trotseren, en Zijn wet te overtreden, zoals Adam deed, kan hij dat doen, maar hij moet de vreselijke consequenties dragen. Als hij ervoor om God te gehoorzamen, mag hij de ervaring van de psalmist ervaren die zegt: , "Daarom heb ik uw geboden lief, meer dan goud, ja dan fijn goud" (Ps 119:127).

-ST mei 12, 1890, ¶ 4-6.

ST 4-4-97. 5-2-92; Msngr 5-10-93

Maandag 31/10 (Geloof en Wet; Rom. 3_31; Gal. 2:16, 3:7; Rom.7:7, 12; Rom. 8:03; Matt.5:17-20, Rom. 3:3, Efez. 2:15, Rom. 6:6; 1 Cor.6:13)

Gods wet heeft niets aan kracht verloren. Het ziet de zonde nog steeds als iets om te haten. Omdat wij hebben gezondigd, moeten wij de veroordeling van de wet persoonlijk dragen, tenzij iemand anders, iemand in wie geen smet of zonde kan worden gevonden, de veroordeling in onze plaats wil dragen. Zonder een vervanger, hebben wij geen hoop op genade en redding.

Ofschoon de zondaar op geen enkele manier zichzelf kan vrijwaren van de aanklacht betreffende de ontrouw aan Gods wet, mag hij door geloof Christus accepteren als zijn persoonlijke Redder, zijn borg en genade ontvangen. "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Johannes 1:8,9). "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld" (1 Johannes 2:1,2).

"Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechteens vrij van de zonde. (Romeinen 6:1-7; 8-14, 23).

Zondaars zijn gewijd aan verdrukkingen. Zij moeten zich verantwoorden tegen de aanklacht van het overtreden van Gods wet. Hun enige hoop is het aanvaarden van Christus, hun Plaatsvervanger. Hij heeft het gevallen ras verlost van de vloek der zonde, door via de zonde tot een vloek der mensheid te zijn gemaakt. Niets behalve dan Zijn genade is toereikend om de overtreders van de slavernij te bevrijden. En door de genade van Christus zijn allen die Gods geboden gehoorzamen vrijgemaakt.

"Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus" (Romeinen 5:1). "...en worden om niet

gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten worden, om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is" (Romeinen 3:24-26).

- AU Gleaner aug.19, 1903 ¶ 3-8.

ST 6-20-95; RH 9-27-81: 4SP 296-306

Dinsdag 1/11 (Het Doel van de wet; Gal. 3:19-29; Rom. 5:13, 20, 3:20, 7:7, 8, 13; 4:15)

De schriftgeleerden en de Farizeeërs luisterden naar de woorden van Christus en meenden dat Hij de wet ontkrachtte. In plaats daarvan toonde Hij hen duidelijk dat de wet in het hart moet worden gesloten en in het karakter moet worden geopenbaard. Het uiterlijk conformeren aan de wet was niet voldoende. De beginselen van de wet moeten in het hart geplant worden, en liefde voor God en liefde voor de mens moet in het karakter geopenbaard worden, in woorden en in daden. Zij die in Christus geloven als hun persoonlijke Redder zouden het geloof moeten hebben wat door liefde werkt, zouden Zijn Geest en genade moeten uitleven, en met Hem moeten samenwerken om door opleiding en discipline zielen gereed te maken voor Zijn hemels Koninkrijk. In Zijn eigen leven gaf Hij de wereld een voorbeeld over wat Hij bedoelde met Zijn Bergrede, omdat Hij Zijn Vaders' geboden hield. Hij ontdeed de heilige voorschriften van de menselijke inzettingen en lasten waarmee men de ware beginselen van rechtvaardigheid had bedekt. Hij toonde de heiligheid van Gods wet, juist en goed. Hij toonde dat de Heilige Geest macht heeft om de ziel te bekeren, die de vereisten van de wet ziet, en dat het een met het gehele hart beleden toewijding van het menselijk ras vereist aan de dienst van God en de mens. In plaats van de wet te devalueren, toonde Hij dat de geboden van God het fundament zijn van Zijn Koninkrijk, een reflectie van het goddelijke karakter.

Christus was het fundament van het gehele Joodse systeem, en Hij zette die stelregels, bevelen, tradities en voorschriften aan de kant waarmee men het reddingsplan had belast. Toen Hij de rommel had opgeruimd waarmee men de waarheid had begraven, dachten zij dat Hij de waarheid zelf had weggegooid. Maar Hij kwam hun onuitgesproken gedachten tegemoet zeggende: "17 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. 18 Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. 19 Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen" (Matteüs 5:17-19). De stelregels, tradities en doctrines van mensen hadden het doel gediend waar satan ze voor had ingesteld, en hadden de waardigheid en eerbied van de heilige wet verduisterd. Vormen en ceremonies hadden de plaats ingenomen van de levende godzaligheid; maar Christus kwam om de wet te vervullen, om het te ontdoen van de rommel die men erop had aangebracht, en het dus te laten schijnen in zijn verheven karakter en de wereld de goddelijke glorie van haar Auteur te openbaren.

-ST Oct 9, 1886, 5-6

RH 4-5-98, 6-14-92; ST 7-31-01; AUGleaner 8-19-03

Woensdag 2/11 (De geldigheidsduur van Gods wet; Gen.9:5,6; 18:19; 26:5; 39:7-10; Ex.16:22-26; Gal.3:16-19; Matt.5:17-19; Ps.112:8; Openb. 2:25; Rom.8:3,4)

Door het mechanismen van de grote afvallige, heeft de mens zichzelf afgescheiden van God en toegegeven aan de verleidingen van de tegenstander van God, en heeft de mens door het begaan van zonde de wet van de Allerhoogste overtreden. God kon geen jota of tittel aan Zijn wet veranderen om de mens in zijn gevallen staat tegemoet te komen; want dit zou de wijsheid van God in diskrediet brengen bij het maken van de wet die hemel en aarde regeert. Maar God kon Zijn eniggeboren Zoon geven om de Vervanger en Borg te worden voor de mens, om de straf te dragen die verdient was door de overtreder, en aan de berouwvolle ziel Zijn volmaakte gerechtigheid te geven. Christus werd het zondeloze offer voor een schuldig ras, die mensen gevangenen van hoop maakt, zodat, door berouw naar God toe, omdat zij Zijn heilige wet hebben gebroken, en door geloof in Christus als hun vervanger, borg en rechtvaardiging, zij zouden kunnen worden teruggebracht naar hun loyaliteit aan God en het gehoorzamen van Zijn heilige Wet.

Het was onmogelijk voor de zondaar om de wet van God te houden, die heilig was, zuiver en goed; maar deze onmogelijkheid was teniet gedaan door de rechtvaardigheid van Christus, bewezen aan de berouwvolle, gelovige ziel. Het leven en de dood van Christus ten behoeve van de zondige mens hadden tot doel de zondaar weer in Gods gunst te brengen, door in hem de rechtvaardigheid te implanteren die tegemoet zou komen aan de aanspraken van de wet, en hem helpen goedkeuring bij de Vader te vinden. Maar het is altijd de bedoeling van satan om Gods wet af te schaffen en de ware betekenis van het reddingsplan te bezoedelen. Daarvoor heeft hij de leugen doen ontstaan dat het offer van Christus aan Calvarie's kruis bedoeld was om de mens te bevrijden van de plicht de geboden Gods te houden. Hij heeft de wereld de misleiding opgedrongen dat God Zijn grondwet heeft afgeschaft, Zijn morele norm heeft weggegooid, en Zijn heilige en volmaakte wet nietig heeft verklaard. Had Hij dat gedaan, tegen welk een verschrikkelijke prijs zou dit voor de hemel geweest zijn! In plaats van de vernietiging van de wet te verkondigen, onderstreept het kruis van Calvarie met overdonderende klanken haar onveranderlijk en eeuwig karakter. Zou de wet afgeschaft zijn, en de heerschappij over hemel en aarde en de ontelbare werelden van God in stand gebleven, dan zou Christus niet hebben hoeven te sterven. De dood van Christus was om voor eens en voor altijd de vraag van de rechtsgeldigheid van Jehova's wet te bestendigen. Door de volledige straf te dragen voor een schuldige wereld, werd Jezus de Middelaar tussen God en de mens, opdat de berouwvolle ziel in Gods gunst wordt hersteld door hem genade te schenken teneinde de wet van de Meest Heilige te houden.

-ST June 20, 1895, 7-8

RH 9-27-81: 4SP 296-306

Donderdag 3/11 (De Superioriteit van de Belofte; Gal.3:19,20; Deut.33:2; Hand.7:38, 53; Hebr.2:2; 1 Tim.2:5; Deut.5:5; Gen.5:1-6, 18:1-33; 22:1-18)

In het evangelie van Christus Jezus, door de engelen verkondigd als blijde boodschap van grote vreugde, is volledig aan de voorwaarden van redding voldaan. De wet staat er in geheel haar originele kracht en zuiverheid; niet één jota of tittel werd ter zijde geschoven of veranderd; want de wet is het beeld van Gods karakter. Maar de Here maakte een verbond van genade, waarbij Zijn genade wordt aangeboden aan de gevallen mens, en is daar zo ruim en krachtig in voorzien, dat zielen die geruïneerd zijn door de val, kunnen worden verheven tot heerlijkheid eer, en onsterfelijkheid. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16). Rond de troon van God is de regenboog van het verbond, een symbool van de gezworen eed van God dat Hij elke zondaar

zal ontvangen die alle hoop op eeuwig leven op grond van zijn eigen rechtvaardigheid heeft opgegeven, en de rechtvaardigheid van de Verlosser der wereld aanvaardt, gelovend dat Christus zijn persoonlijke Redder is, in staat hem te redden van de zonde, en hem van struikelen te behoeden. ...

De voorziening die gemaakt is voor de redding van de mens door de toegerekende rechtvaardigheid van Christus, doet de wet niet weg, of vermindert niet in het minst haar heilige aanspraken; want Christus kwam om de wet te vervullen en haar eervol te maken, en haar grote reikwijdte en onveranderlijk karakter te onthullen. De glorie van het evangelie der genade door de ingegeven rechtvaardigheid van Christus biedt geen andere wijze van redding aan dan door gehoorzaamheid aan Gods wet door de persoon van Jezus Christus, de goddelijke vervanger. In de oude bedeling (het oude verbond) werden gelovigen gered door de genade van Christus, zoals getoond in het evangelie, gelijk wij vandaag gered zijn. ...

De vergevingsgezindheid van God in het aanbieden van Zijn genade aan de zondaar is beschreven door Zacharia als een redding die tot ons komt "door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmede de Opgang uit de hoogte naar ons zal omzien, om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods, om onze voeten te richten op de weg des vredes (Lukas 1:78,79). Deze redding komt tot ons niet als een beloning voor werken, niet verleend vanwege de verdiensten van de zondige mens, maar het is een gave aan ons, die haar fundamenten heeft in de verdiensten van de smetteloze rechtvaardigheid van Christus. Het is wanneer de zondaar zich realiseert dat hij zonder hoop is, verloren, veroordeeld tot de eeuwige dood, niet in staat om iets te doen om zichzelf te verlossen, en gelooft in Jezus als zijn rechtvaardiging en redding, dat het woord van God aan hem is vervuld. De Here zegt: "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken" (Hebreeën 8:12).

-ST Sept 5, 1892, 3-5

RH 10-17-07, 4-5-98; ST 8-24-91; Msng 5-10-93; 1SM 373-375; 1MR 120-122; FLB 77

Vrijdag 4/11 (Gehoorzaamheid uit het Hart; Psalm 40:9)

Christus was de vertegenwoordiger van de liefde van de eeuwige God, en al Zijn woorden en daden waren het uitvloeien van Gods liefde naar de mensheid. En in woord en daad was Hij alles wat God van Hem verlangde te zijn. De wet was een controlerende macht in Zijn leven. De taal van Zijn hart was altijd: "ik heb lust om uw wil te doen, mijn God,

uw wet is in mijn binnenste" (Ps 40:9).

De wet die Christus vanaf de berg gaf, en die Hij voorleefde in Zijn zondeloos leven, reikt tot ver in Zijn karakter. Het veroordeelt elke kwade daad, en vereist volledige gehoorzaamheid. Zij die waarlijk Christus volgen zullen Gods geboden houden zoals Hij ze hield, als zij Hem oprecht accepteren als hun persoonlijke Redder, zullen zij worden voorzien van een ernstig verlangen om hun plicht te doen tegenover God, en Hem te vertegenwoordigen in hun karakter. En als de wet volledig gehoorzaamd zou worden, zou de aarde niet corrupt zijn door haar inwoners. Onderdrukking en onrecht zouden niet bestaan. Liefde, harmonie en vreugde zouden gezien worden in de kerken, en de wereld zou geen aanleiding hebben om de volgelingen van Christus te beschuldigen van tegenstrijdigheid. De bekerende kracht van de Heilige Geest zou gevoeld worden, en duizenden zouden tot zo'n kerk aangetrokken worden en zouden gered zijn.

Gehoorzaamheid moet vanuit het hart komen. Christus werkte met Zijn hart. Als wij streven om God te eren, zullen ontmoedigingen op ons pad

komen; de vijand zal met al zijn kracht proberen om ons van het juiste pad af te laten dwalen; maar dat is niet nodig, dat wij hierdoor de oorlogvoering tegen het kwaad opgeven. Onze taak is om goed de zwakke punten in onze karakters te bewaken, en bij de goddelijke genade kracht te zoeken die ons sterk maakt. Er leeft niemand die enige macht heeft die hij niet van God heeft ontvangen, en de bron waar het vandaan komt, staat open voor de zwakste mens. Als wij nader tot God worden getrokken, de onfeilbare bron van kracht, zullen wij ons de vervulling van de belofte realiseren: "Vraag, en u zult ontvangen." Als wij het kruis verheffen, de gevolgen aan God overlatend, die ons de wet heeft gegeven die wij proberen te houden, zullen wij ervaren dat alle wegen van de Here genade en waarheid zijn tot het houden van Zijn verbond en Zijn getuigenissen toe.

Gelijk Christus de wet als mens naleefde, zo mogen wij dit doen als wij Zijn kracht aangrijpen om sterk te zijn. Als wij ons realiseren dat wij niets vanuit onszelf kunnen doen, zullen wij wijsheid ontvangen uit de hoge om God te eren en te loven. En als wij "de glorie van de Here" zien, zullen wij naar hetzelfde beeld veranderd worden, "van glorie tot glorie", en op de laatste grote dag zullen wij zegeningen ontvangen: "Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Openbaring 22:14).

- ST maart 4, 1897, ¶ 8, 10, 15,16

Verdere studie: PP 371; 6 BC 1094

==== Les 7: 5-11 november ::: De weg tot geloof

Het lijden van Christus, aan het kruis verdragen is een levend getuigenis, voor elk menselijke begrip dat de zonde is het overtreden van de wet. -ST Augustus 4, 1898, 1

Sabbat 5/11 (Gods vrijwillige gave; Galaten 3:22)

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe" (Johannes 3:16, SV). Als we Gods vrijwillige geschenk aannemen, worden wij deelgenoot van de gerechtigheid van Christus en zijn wij volledig in Hem. Maar diegenen die Gods wetten niet gehoorzamen, maken duidelijk dat zij Christus gerechtigheid niet aangenomen hebben. Zij mogen aanspraak maken op heiligmaking, maar het is van een vals karakter; want zij stellen zichzelf op tegen het duidelijke: "Zo zegt de Heer" en door hun gedrag ontkennen zij de Here die hen gekocht heeft. . .

Christus trekt de mensheid voortdurend naar Zich toe. Aanhoudend geeft hij de genadige uitnodiging aan de zwakken en de zwaarbeladen tot Hem te komen en rust te vinden voor hun zielen. Hij zegt: "en die wil, neme het water om niet" (Openbaring 22:17, SV).

Voordat iemand besluit tot Christus te komen, trekt de Heilige Geest hem tot Christus. Velen hebben over de weg gestrompeld om tot Christus te komen, en hebben niet begrepen wat het betekent om bekeerd te worden, omdat zij niet begrepen hebben wat bekering in berouw betekent. Wanneer de zondaar van zonde overtuigd is, wordt hij ook aangetrokken door de liefde en heiligheid van Christus; want Jezus trekt hem tot zichzelf. Geen mens kan berouw voortbrengen welke noodzakelijk is voor het redden van de ziel. Hij kan zichzelf niet meer tot berouw brengen dan dat hij zijn eigen bekering kan bewerken. Berouw wordt geboren in het hart door het aanschouwen van de liefde

van Christus, die zijn leven gaf tot redding van de zondaar. Het is de liefde van God die de hardste harten verzacht

Als de zondaar Jezus verheven aan het kruis ziet, stervende, zodat hij niet zal omkomen maar eeuwig leven zal hebben, beseft hij iets van de gruwelijkheid van de zonde, en verlangt hij naar vergeving van al zijn overtredingen, en naar de gunst van God. Wanneer de Heilige Geest indruk maakt op zijn geest, bidt hij in alle ernst en gelooft hij dat als hij vraagt, hij zal ontvangen. Hij houdt vast aan de belofte: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en waarachtig, dat Hij onze zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheden" (1 Johannes 1:9, SV).

Hij verheugt zich in de vergevende liefde van God; en zijn oprechtheid in de dienst van God, de echtheid van zijn verandering, wordt openbaar gemaakt door de kracht van zijn streven om al Gods geboden te gehoorzamen. De ziel die de Here heeft gevonden, zal afstand doen van alle boze werken, zal ophouden kwaad te doen en leren het goede te doen, omdat Christus binnenin vorm krijgt, de hoop en glorie.

-RH Sept 3, 1901, 4, 7, 9

RH 8-4-98, 7-29-90, 8-25-91; ST 3-25-89, 5-19-90, 7-21-90; GH 3-1-04; SD 12

Zondag 6/11 (De wet en de belofte; Galaten 3:15-18, 21; Leviticus 18:5; Deuteronomium 6:24; 2 Koningen 5:7; Nehemia 9:6; Johannes 5:21 3:22; Romeinen 3:9-19)

Geloof is een gave van God, en "zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken" (Hebreen 11:6, SV). Diegenen die voelen dat zij zondig, arm en ellendig zijn, zijn juist diegenen aan wie de uitnodiging van genade te beurt is gevallen; zij zullen vragen en ontvangen. Jezus zegt: "Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen," diegenen die bekleed zijn met de gewaden van hun eigen gerechtigheid,- "maar zondaars tot bekering" (Markus 2:17, SV). Diegenen die rijk en eervol zijn in eigen ogen kunnen niet hongeren en dorsten naar gerechtigheid, daarom kunnen zij niet in geloof vragen en de zegen van God ontvangen; want zij voelen geen noodzaak daartoe. Zij zijn vervuld, daarom zullen zij leeg weggaan. Wij moeten geen moment denken dat wij iets kunnen doen om Gods zegeningen te verdienen. Het is door geloof alleen dat wij aanspraak kunnen maken op Zijn belofte; alleen door geloof kunnen wij zeggen: "Ik ontvang de dingen die ik van U vraag; want Uw woord is waar, het kan niet falen."

Hoe kostbaar zijn de rijke beloften van God voor de gelovige! Jezus zelf verdroeg de straf van de wet in Zijn eigen lichaam op het gevloekte hout, zodat Hij het voor het gehele menselijke geslacht mogelijk zou maken de geboden van God te houden. Zonder de verdienste van het bloed van een gekruisigde en opgestane Redder, kon de gevallen mens nooit aan de eisen van de wet voldoen, kon God zijn heiligheid en rechtvaardigheid niet standhouden, en de zondaar rechtvaardigen; maar hoe glorierijk is de waarheid van de verzoening! Wat een stevig fundament hebben de heiligen van de allerhoogste God waarop hun redding rust! Niet een van de beloften kan tekort schieten; de veroordeelde zondaar zal gereinigd en wit gemaakt worden door de gerechtigheid van Christus. Diegenen die Jezus liefhebben, zullen de wet van God liefhebben, omdat het een afdruk is van Zijn karakter. Door de verdienste van Christus is de overtreder vrijgemaakt van de lasten die de wet hem aanrekende. De Redder van de wereld heeft de last van schuld en wee welke op de zondaar rustte, gedragen, en Hij is in staat hem te versterken voor de conflicten die hij dag aan dag zal ontmoeten op zijn weg naar de hemel. Waarom verheugt de christen zich niet altijd? Door geloof mogen de volgelingen van Christus de eeuwige

glorie van hun Verlosser zien. De gedachte dat wij bevoorrecht zijn om het behoud van onze zielen toe te vertrouwen aan God als aan een getrouwe Schepper, is een bijzonder kostbare gedachte; want Hij zegt dat diegenen die Hem liefhebben de zijne zullen zijn en als Zijn sieraden gemaakt zijn. Oh, welk een liefde heeft God voor Zijn kerk geopenbaard, dat Hij met Zijn eigen kostbare bloed heeft gekocht!

-ST Aug 18, 1890, 3-4

YI 11-8-94; ST 11-21-91, 12-18-01; 6MR 7-8; 6BC 1072-1073; SD 120; 1SAT 244-249

Maandag 7/11 ("Onder de wet gehouden"; Romeinen 3:31; Galaten 3:23, 2:15, 3:24,26,22,23; Romeinen 6:14, 15; 1 Corinthe 9:20; Galaten 4:2,4,5,21; 5:18; 3:11)

Het was Christus die door de profeten tot Zijn volk sprak. De apostel Petrus, die aan de christelijke kerk schreef, zegt dat de profeten "die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; onderzoekende op welke of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en tevoren getuigde het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende" (1 Petrus 1:10,11, SV). Het is de stem van Christus die tot ons spreekt door het Oude Testament. "De getuigenis van Jezus is de geest der profetie" (Openbaring 19:10, SV). In zijn onderwijzingen, terwijl Hij persoonlijk onder de mensen was, richtte Hij de gedachten van het volk op het Oude Testament. Hij zei tegen de Joden: "Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het, die van Mij getuigen" (Johannes 5L39, SV)...

De ceremoniële wet was door Christus gegeven. Zelfs nadat deze niet langer nageleefd hoefde te worden, gaf Paulus hem in zijn ware toestand en waarde aan de Joden, toonde zijn plaats in het plan van verlossing en zijn relatie tot het werk van Christus; en de grote apostel sprak zich uit over deze roemrijke wet, waard aan zijn goddelijke Schepper. De plechtige dienst van het heiligdom typeert de grote waarheden welke geopenbaard zouden worden door opeenvolgende generaties. De wolk van wierook, die opstijgt met de gebeden van Israel, vertegenwoordigen Zijn gerechtigheid die enkel het gebed van de zondaar acceptabel kan maken voor God; het bloedende offerdier op het altaar van offerande getuigt van een Verlosser die komt; en uit het heilige der heilige, straalde het zichtbare teken van de goddelijke aanwezigheid. Zo werd, door de eeuwen van duisternis en afvalligheid, geloof levend gehouden in de harten van de mensen tot de tijd kwam voor de komst van de beloofde Messias. ..

Sinds de Verlosser zijn bloed voor vergiffenis van zonden vergoot, en opvoer naar de hemel "om nu voor ons te verschijnen voor het aangezicht Gods" (Hebreeën 9;24, SV), heeft er licht gestraald van het kruis van Golgotha en van de heilige plaatsen van het heiligdom boven. Maar het zuiverder licht ons geschonken, zou niet moeten maken dat wij datgene versmaden wat in vroegere tijden was ontvangen door de voorbeelden die wezen op de komende Verlosser. Het evangelie van Christus werpt licht op het Joodse stelsel en geeft betekenis aan de ceremoniële wetten. Wanneer nieuwe waarheden zijn geopenbaard, en datgene wat van de beginne bekend was in een groter licht is gebracht, worden het karakter en bedoelingen van God openbaar gemaakt in Zijn handelwijze met Zijn uitverkoren volk. Elke toegevoegde straal van licht dat we ontvangen, geeft ons een helderder begrip van het plan van verlossing, welke het werk is van de goddelijke wil in de redding van de mensheid. Wij zien nieuwe schoonheid en kracht in het geïnspireerde woord, en wij studeren zijn bladzijden met een diepere en meer boeiende interesse.

-PP 366-367

AUG 8-19-03; RH 7-25-99; SC 59-65; RC 274; FLB 89

Dinsdag 8/11 (De wet als onze "Beschermer", Galaten 3:15-24; 2 Corinthe 11:32; Philipenzen 4:7; 1 Petrus 1:5; Genesis 20:18; Exodus 14:3; Jozua 6:1; Jeremia 13:19; Lucas 5:6; Romeinen 11:32, 3:1,2; Deuteronomium 7:12-24; Leviticus 18:20-30; Romeinen 7:6,12,14; 8:3,4; 13:8)

Christus zegt: "Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Openbaring 22:14)

Wij moeten voor onszelf beslissen of deze woorden al of niet tot ons gesproken zullen worden. Een juiste beslissing zal geopenbaard worden door daden die in overeenstemming zijn met Gods wet. Maar het is voor ons niet mogelijk de geboden te houden zonder de hulp van Christus. Hij alleen kan ons redden, door ons te reinigen van alle zonden. Hij heeft ons niet gered door de wet; maar zal ons ook niet redden door gehoorzaamheid aan de wet. Christus trekt ons tot Zichzelf, omdat Hij verhoogd werd aan het kruis op Golgotha. Hij kwam naar deze wereld met opstapelende eeuwige liefde. De buitensporige eisen wegvegend welke de wet van God hadden belemmerd, toonde hij dat de wet een wet van liefde is, een uitdrukking van de Goddelijke Goedheid. Hij toonde dat in gehoorzaamheid aan zijn beginselen, het geluk van de mensheid besloten lag, en daarmee stabiliteit, het fundament en geraamte van de menselijke samenleving.

De mate van onze liefde voor God hangt af van de helderheid en volheid van onze overtuiging van zonde. "Door de wet is de kennis van zonde." Maar het is zo anders dan de menselijke willekeurige eisen, omdat het aan de mensen gegeven is tot een bescherming en een schild. Diegene die zijn principes aanvaardt, wordt voor kwaad behoedt. Getrouwheid aan God betekent ook getrouwheid aan mensen. Dus wijst de wet ons niet alleen de zonde, maar het beschermt de rechten, de persoonlijkheid van elk menselijk wezen. Het weerhoudt de meerdere van onderdrukking en de ondergeschikte van ongehoorzaamheid. Het verzekert het welzijn van de mensen, beide in deze wereld, zowel als in de toekomst. Voor de gehoorzame is het het onderpand van het eeuwige leven; want het geeft de principes te kennen die eeuwig duren.

In zijn werk van verlossing is God oneindig wijs, juist en goed; en hoe meer we de gevaren zien aan welke we door de zonde zijn blootgesteld, hoe dankbaarder zullen wij zijn voor de verlossing die hij ons gebracht heeft. Maar Zijn plan tot verlossing van het menselijke geslacht wordt niet begrepen door de wijzen van deze aarde. Zij mogen denken en redeneren binnen het uiterste van hun

vermogen; maar zij weten bijna niets van het mysterie van de God, die toezicht houdt over het universum. God heeft werelden en werelden die gehoorzaam zijn aan Zijn wet. Deze werelden worden bestuurd tot de glorie van onze Schepper. Als deze inwoners de grote prijs zullen zien welke betaald is tot redding van mensen, zijn zij met verbazing vervuld. Met intense belangstelling kijken zij naar het geschil tussen Christus en satan; en terwijl dit geschil voortduurt en de glorie van God steeds helderder schijnt, zullen zij God loven.

-SW Apr 23, 1907, 3-8

BEcho 7-15-93; Ed 74-80

Woensdag 9/11 (De wet als onze leraar; Galaten 3L23,24; Mattheus 5:28; Romeinen 7:6)

De wet van God, zoals in de Schriften gegeven, is ruim in zijn eisen. Elk principe is heilig, juist en goed. De wet brengt de mens in verbinding met God; Het strekt zich uit tot de gedachten en gevoelens; en het zal overtuiging van zonden voortbrengen in ieder die gevoelig is voor overtreding van zijn eisen. Als de wet zich slechts uitstrekke naar de uitwendige houding, zouden de mensen niet schuldig zijn aan

hun verkeerde gedachten, verlangens en bedoelingen. Maar de wet vereist dat de ziel zuiver en het verstand heilig zijn, dat de gedachten en gevoelens in overeenstemming zijn met de standaard van liefde en gerechtigheid. In Zijn leringen liet Christus zien hoe verreikend de principes van de wet zijn, op Sinai gesproken. Hij maakte een levendige toepassing van die wet wiens principes eeuwig de grote standaard van gerechtigheid blijven, de standaard waardoor allen geoordeeld zullen worden op de grote dag, als het godsgericht zal nederzitten en de boeken geopend zullen worden. Hij kwam om alle gerechtigheid te vervullen, en als het hoofd van het mensdom, hen te tonen dat Hij hetzelfde werk kan doen, aan elk onderdeel van Gods eisen tegemoet kan komen. Door de mate van Zijn genade, verschaft aan het menselijke geslacht, hoeft niemand de hemel te missen. Volmaaktheid van karakter is bereikbaar voor iedereen, die er zich voor inspant. Dit is gemaakt tot het grote fundament van het nieuwe evangelieverbond. De wet van Jehova is de boom; het evangelie zijn de geurige bloesems en fruit welke hij draagt. (Romeinen 7:7-11, aangehaald)

Zonde heeft de wet niet teniet gedaan, maar het doodde het vleeselijke verstand in Paulus. (Romeinen 7:6, 12, 13, aangehaald)

Paulus roept zijn toehoorders op tot de gebroken wet en toont hen waarin dat zij schuldig zijn. Hij onderwijst hen. . en toont hen de weg terug tot de trouw aan God. Er is geen veiligheid, noch steun noch rechtvaardiging in overtreding van de wet. Mensen kunnen niet hopen onschuldig voor God te staan en op vrede met Hem door de verdiensten van Christus, terwijl zij doorgaan met zondigen. Hij moet ophouden te overtreden, getrouw en oprecht worden. Wanneer de zondaar in de grote morele Spiegel kijkt, ziet hij zijn karakter fouten. Hij ziet zichzelf precies zoals hij is, bevlekt, verontreinigd en veroordeeld. Maar hij weet dat de wet niet alle schuld kan verwijderen of de overtreder verontschuldigen. Hij moet verder gaan dan dit. De wet is slechts de leraar die hem tot Christus leidt. Hij moet naar zijn zonedragende Redder opkijken. En zoals Christus voor hem aan het kruis op Golgatha verhoogd is, stervende onder het gewicht van de zonde van de hele wereld, toont de Heilige Geest hem de houding van God aan allen die berouw hebben van hun overtredingen. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, mar het eeuwige leven hebbe" (Johannes 3:16,SV).

-RH Apr 5, 1898, 1, 2, 5, 6

Msngr 4-12-93; 1SM 233-234; 6BC 1109-1110

Donderdag 10/11(De wet en de gelovige; Galaten 3:25; Romeinen 8-3, 6:14,15; Johannes 8:34; 1 Thessalonicenzen 4:1; Galaten 5:18; Hebreë 8:10; Romeinen 8:4)

(Romeinen 5:17,18, aangehaald). Door de genade van Christus zijn wij gered. Maar genade stelt de wet niet buiten werking. De wet is de kopie van Gods karakter. Het biedt zijn rechtvaardigheid aan in tegenstelling tot onrechtvaardigheid. Door de wet is de kennis van zonde. De wet maakt dat zonde zich uiterst zondig openbaart. Het veroordeelt de overtreder, maar het heeft geen kracht hem te redden en te vernieuwen. Het is niet zijn taak te vergeven. Vergeving komt door Christus, die de wet uitleefde in menselijkheid. De enige hoop die de mens heeft, is in de Plaatsvervanger, voorzien door God, die zijn Zoon gaf, zodat Hij de wereld met zichzelf kon verzoenen. (2 Corinthe 5:21, Romeinen 8:1-4, 1 Corinthe 1:18, 21-24, 30, aangehaald).

Staat u op het fundament gelegd door Christus? Hebt u geloof in Hem, die ons gemaakt is tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing? Zijn woord is waarheid en het vereist van diegenen die in hem geloven, geheiligd te zijn in ziel, lichaam en geest. Heiligmaking

is de maatstaf van onze volmaaktheid. Het moment dat wij onszelf aan God overgeven, in Hem gelovend, hebben wij zijn gerechtigheid. We beseffen dat wij van zonde zijn verlost en we waarderen het offer dat onze vrijheid heeft gekocht. Onze redding is volledig, omdat het gefundeerd is op de vervulling van een plan gelegd voor de grondvesting der wereld. Voordat Christus kwam kon een ceremoniële heiligheid worden verkregen door het aanbieden van het bloed van stieren en bokken; maar deze offers konden het geweten niet reinigen. Zij waren slechts een voorstelling van Christus, het grote offer. De essentie van alle opofferings en offergaven is dat Hij naar deze wereld kwam om Gods wil te doen door zichzelf te offeren. Hij kwam als de Verlosser voor de wereld, om voor het hoofd van de mensheid te staan. De Heilige Geest komt door Christus tot de mensen. . .

Christus verlangt onverdeelde hartendienst, volkomen gebruik van verstand, ziel, hart en kracht. (1 Corinthe 6:19-20, aangehaald)

Als wij deze overgave doen, brengt Christus onze gedachten tot rust en wijdt onze harten en handen tot Zijn dienst. Zijn wijsheid geeft ons geestelijk leven en stelt ons in staat onze liefde voor God en elkaar te openbaren. We tonen Zijn genade in onze karakters; want wij hebben Zijn leven. Hij presenteert ons vlekkeloos voor de Vader; want wij zijn door Zijn bloed geheiligd. We zijn gereinigd van dode werken; want Jezus neemt bezit van de geheiligde ziel; om te vernieuwen, te ondersteunen, al zijn ingevingen te leiden, en geeft levenskracht aan zijn mogelijkheden. Zodoende worden wij tempels voor de inwoning van de Heilige Geest.

-RH July 25, 1899, 10-14, 18

RH 3-8-70, 1-25-81; ST 8-29-00; YI 8-24-99, 11-30-99;
SC 50-55; FW 97; FLB 103, 84; OHC 137

Vrijdag 11/11 (Wat een weergaloze liefde; Johannes 3:1-3)

"Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden" (1 Johannes 3:1, SV). Wat een liefde, wat een weergaloze liefde, dat, zondaren en weerzinwekkend als we zijn, we tot God teruggebracht mogen en geadopteerd worden in Zijn familie. Wij mogen Hem aanspreken met de liefdevolle naam: "Onze Vader," welke is een teken van onze toegenegenheid voor Hem, en een belofte van Zijn tedere zorg en verhouding tot ons. En de zoon van God, ziende de erfgenamen van genade, "Hij schaamt zich niet hen broeders te noemen" (Hebreen 2:11, SV). Zij hebben zelfs een meer geheiligde relatie met God dan de ongevallen engelen.

Al de Vaderlijke liefde welke van generatie tot generatie door de kanalen van menselijke harten neergedaald is, al de bronnen van tederheid welke geopend zijn in de zielen van mensen, zijn slechts als een klein beekje ten opzichte van de grenzeloze oceaan, in vergelijking met de oneindige, onuitputtelijke liefde van God. Geen tong kan het uitdrukken, geen pen kan het beschrijven. U mag er elke dag van uw leven over nadenken; U mag de Schriften zorgvuldig onderzoeken om het te begrijpen; U mag elke kracht en mogelijkheid oproepen die God u gegeven heeft, in de poging om de liefde en erbarmen van de Hemelse Vader te begrijpen; en toch is er een "oneindige" aan gene zijde. U kunt die liefde eeuwen bestuderen; toch zult u nooit volledig de lengte en de breedte, de diepte en hoogte bevatten van de liefde van God die Zijn Zoon gegeven heeft om voor de wereld te sterven. Eeuwigheid zelf kan het nooit volledig openbaren. Toch, als wij de Bijbel bestuderen en nadenken over de liefde van Christus en het plan van verlossing, zullen deze grote thema's ons verstand meer en meer openen. En wij zullen de zegening, waarnaar Paulus voor de gemeente Efeze verlangde, beseffen toen hij bad: "Dat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; namelijk

verlichte ogen uws verstand, opdat gij moogt weten, welke is de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom is der heerlijkheid Zijner erfenis in de heiligen; en welke de uitnemende grootheid Zijner kracht is aan ons, die geloven" (Efeze 2:17-19,SV).

Christus' vrijgekochten zijn Zijn juwelen, Zijn kostbare en speciale schat. "Zij zullen zijn als de edelstenen in een kroon," de rijkdom der heerlijkheid Zijner erfenis in de heiligen". In hen "zal Hij de arbeid Zijner ziel zien en verzadigd worden". Christus kijkt naar Zijn mensen in hun reinheid en perfectie als de beloning van al Zijn lijden, Zijn vernedering, Zijn liefde en het bijvoegsel van zijn glorie,- Christus het grote centrum waarvan alle glorie afstraalt.

-RH Oct 22, 1908, 7-9

Msngr 4-12-93; YI 10-27-98

Verdere studie: ST 1-2-93

==== Les 8: 12-18 november ::: Van slaven tot erfgenamen

De grote strijd die zo lang voortduurde in deze wereld, was nu beslist, en Christus was de overwinnaar. Zijn dood had de vraag beantwoordt of de Vader en de Zoon genoeg liefde voor de mensheid hadden om zelfverloochening en een geest van opoffering te tonen. -PP 69

Sabbat 12/11 (Het gebed van geloof; Gal. 4:7)

Jezus de verlosser van de wereld, staat tussen satan en elke ziel " Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16). Zij die hun zonden op Christus leggen door geloof in Zijn rechtvaardigheid, zullen overwinnen. Als onze Middelaar was Jezus volledig toegerust om dit werk van verlossing te volbrengen, maar tegen welke prijs! De zondeloze Zoon van God was veroordeeld voor de zonde waaraan Hij part nog deel had, opdat de zondaar, door berouw en vergeving, gerechtvaardigd kon worden door de rechtvaardigheid van Christus, waarin hijzelf geen verdienste had....

Niet alleen is de mensheid vergeven door het verzoenend offer, maar door geloof wordt hij aanvaard in de Geliefde. Terugkerend naar zijn loyaliteit naar God, wiens wet hij heeft overtreden, wordt hij niet slechts getolereerd, maar geëerd als de zoon van God, een lid van de hemels familie. Hij is een erfgenaam van God en een mede-erfgenaam met Jezus Christus. Van diegenen die aanvaard zijn in Christus, zegt Jezus: Joh. 17:22-24

Wat een onuitsprekelijke liefde heeft de Heiland aan de mensheid getoond! Niet alleen verwijdert Hij het brandmerk van de zonde, maar Hij reinigt en maakt de ziel puur, bekleedt het met de mantel van Zijn eigen gerechtigheid, die zonder smet of rimpel is, geweven op het weefgetouw van de hemel. Hij verwijdert niet alleen de vloek van de zondaar, maar brengt hem ook in eenheid met zichzelf, de heldere stralen van Zijn gerechtigheid op hem reflecterend. Hij wordt verwelkomd door het hemelse universum, geaccepteerd in de Zoon van God. Welk een glorie kan de gevallen mensheid, door berouw en geloof, brengen aan God! Hij accepteert de wet van Jehova als zijn raadsheer, zijn verbeteraar, zijn standaard karakter en getuigt zo naar de niet gevallen werelden en naar deze zondige wereld, dat de wet onveranderlijk in z'n karakter is en door de dood van Christus verhoogd en geëerd is, het enige middel waardoor de mens gered kan

worden. O, hoe kostbaar is het verzoenend offer, door wat het bereikt! Het kruis laat aan de alle werelden weten naar welke waarde God de mens schat en van Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad.

Het getuigt aan de wereld, engelen en aan de mensheid de onveranderlijkheid van de goddelijke wet. De dood aan het kruis van Gods eniggeboren Zoon ten behoeve van de zondaar is het onweerlegbare antwoord op het onveranderlijke karakter van de wet van Jehova.

-RH May 23, 1899, 10, 12-13

ST 6-18-96, 3-26-94; PP 70

Zondag 13/11 (Onze toestand in Christus; Gal. 3:26-29; Deut. 14:1; Hosea 11:1; Jes. 61:10; Job 29:14; Rom. 8:17)

Het is onze voorrecht een ervaring te hebben kostbaarder dan goud. We moeten in levend geloof tot Christus gaan. We hoeven niet te zijn als hen die slechts een oppervlakkig geloof hebben, die geen antwoorden van vrede ontvangen als ze bidden. We kunnen een levende ervaring hebben met de dingen van God; maar we moeten de tijd nemen om te bidden. We moeten tijd nemen de Bijbel te onderzoeken, te graven naar de waarheid als naar verborgen schatten. Toen Jezus naar de wereld kwam, had satan de waarheid ondergeschikt gemaakt aan de opinie van de mens en Jezus beval Zijn apostelen de schrift te onderzoeken, zeggende: "deze zijn het, welke van Mij getuigen" (Joh 5:39).

We dienen geheiligd te worden door de waarheid, maar Jezus verklaart, "Uw woord is waarheid." We kunnen alleen door kennis van het woord van God worden geheiligd en dat woord moet een deel van ons leven worden. God heeft u een Bijbel gegeven en als uw wil ondergeschikt is aan Gods wil, zult u de waarheid kennen. De wet van God is de norm waaraan wij ons moeten conformeren. Het is de spiegel die ons de gebreken van ons karakter laat zien. Maar terwijl het onze gebreken laat zien, is er geen macht in de spiegel om ons te reinigen van de vlekken van de zonde. In het zien op de wet van God, zien we onze tekortkomingen en falen, maar er is geen kracht in de wet om de overtreder ervan te verlossen. Er is een medicijn gegeven voor de zondaar, een fontein is geopend voor de onreinen, waar Juda en Jeruzalem zich mogen wassen en schoongemaakt mogen worden. We moeten berouw hebben naar God. Waarom? Omdat we Zijn wet hebben overtreden. We moeten geloof hebben in onze Heer Jezus Christus, want Hij is het offer voor de zonde. Hoe krijgen we berouw? Het is de Heilige Geest die dat in ons bewerkt. Jezus trekt ons naar zich toe door de werking van Zijn goddelijke Geest en door het geloof in Zijn bloed worden we gereinigd van zonde. "En reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonde" (1Joh.1:7). Maar veronderstel dat we zondigen nadat we vergeven zijn, nadat we kinderen van God zij geworden, moeten we dan de hoop opgeven? Nee, want Johannes schrijft: "Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige" (1Joh 2:1). Jezus is in de hemelse gewesten om voor ons te pleiten. Hij presenteert onze gebeden en vermengt ze met de kostbare wierrook van Zijn eigen verdienste, zodat onze gebeden acceptabel voor de Vader kunnen zijn. Hij brengt de reuk in onze gebeden en de Vader hoort ons omdat we vragen voor de dingen die we nodig hebben en we worden voor anderen een levensgeur ten leven worden. -RH Mar 1, 1892, 7-8

RH 9-21-86, 12-22-91, 6-21-92, 8-28-94;

ST 7-14-90, 11-14-95, 4-30-96; 1SM 392-394

Maandag 14/11 (Verslaafd aan elementaire principes; Gal. 4:1-3,8, 3:24 2Pet. 3:10,12 col. 2:15; heb. 5:12; Mat 18:3)

In Zijn gebed voor Zijn discipelen zei Christus: "Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij

geloven" (Joh.17:19). In Zijn gebed betreft Christus iedereen die de woorden van leven en redding horen van de boodschappers die Hij zendt. We moeten met respect naar de arbeiders van God kijken en niet vergeten dat zij werkers zijn samen met God. Gods volk is door hun verbintenis met Christus, een met elkaar geworden, dit is het deel van hun rechtvaardiging (Joh. 7:21-23).

Kan de menselijke geest deze verklaring begrijpen? Kunnen we door geloof begrijpen dat de Vader ons liefheeft zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. Als we dit zouden aannemen en ernaar leven, dan zouden we de genade van Christus hebben en de gouden olie van de hemel zou uitgegoten worden op onze arme, dorstige en verdeelde zielen. Ons licht zou niet langer flikkeren, maar zou helder schijnen in de duisternis die als een lijkkleed de wereld omvat. We zouden door geloof het pleidooi horen die Christus continu voor ons houdt als Hij zegt: (Joh. 17:24-26 aangehaald).

We hebben een advocaat bij de troon van God die is omcirkeld wordt door de boog van belofte en wij worden uitgenodigd om onze smeekbeden te presenteren voor God in de naam van Jezus Christus. Jezus zegt: vraag wat gij wilt in mijn naam en het zal u geschieden. Door het in mijn naam te vragen, getuigt u ervan dat u Mij toebehoort; dat u Mijn zonen en dochters zijt, dat de Vader u zal behandelen als Zijn eigen en u liefheeft als Hij Mij liefheeft. Uw geloof in mij zal u leiden een hechte en kinderlijke liefde naar Mij en Mijn Vader uit te oefenen. Ik ben de gouden ketting waardoor uw hart en ziel gebonden zijn in liefde en gehoorzaamheid aan Mijn Vader. Maak aan mijn Vader duidelijk dat Mijn naam voor u kostbaar is, dat u mij respecteert en liefhebt en u mag vragen wat u wilt. Hij zal uw overtredingen vergeven en u adopteren in Zijn Koninklijke familie, u een kind van God maken, een mede-erfgenaam van Zijn eniggeboren Zoon. Door geloof in Zijn naam zal Hij u zegenen en heiligen en voldoende toerusten voor Zijn werk in een wereld van zonde en u kwalificeren voor een onsterfelijke erfenis in Zijn koninkrijk. De Vader heeft niet allen de hemel open gegooid, maar ook Zijn gehele hart voor degenen die geloof hechten aan het offer van Christus en degenen die door geloof in de liefde van God, terugkeren naar hun loyaliteit. Zij die geloven in Christus als de drager van alle zonden, de oplossing voor al hun zonden, de middelaar voor hun zonden, mogen door de rijkdom van Gods genade de schatten van de hemel claimen.

-ST 6-18-96, 5-7

RH 5-23-99

Dinsdag 15/11 (God heeft Zijn zoon gezonden; Gal. 4:4, 5; Dan 9:24-27; Joh 1:14; Rom 8:3, 4; 2Co 5:21; Php 2:5-8; Heb 2:14-18, 4:14,15; Joh 1:1-3, 19; Fil 2:5-9; Kol 1:15-17; Rom 5:12-21)

De ster der hoop rees over onze wereld en z'n helderheid nam toe zoals onze verlosser toenam in wijsheid, aanzien en genegenheid bij God en de mens.

In de wildernis kwam satan tot Christus als een engel des lichts en viel Hem aan met zijn verleidelijke verleidingen. Maar Christus gaf niet toe. Hij zag een wereld die onderging in zonde, steevast en ferm ging Hij door op de weg van weerstand. Hij was gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.

Christus passeerde het punt waar Adam gevallen was en overwon voor ons. Hij onderging elke test die de mens ooit ook zou ondergaan. Hij onderging alle verleidingen die de mens in zijn leven zou ondergaan. Christus heeft zelf het pad gelopen die Hij ons vraagt te lopen. Hij zegt: "Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij. Zoals Ik de toets en verleiding heb doorstaan, zo kunt u het ook doorstaan." Hij die eindelijk gekroond is tot overwinnaar,

moet zich op God verlaten, zoals Christus deed. Elke stap die Christus nam, werd genomen in volle en volledige afhankelijkheid van God. Indien Christus de wet van God had overtreden, zou Hij een zondaar zijn en Zijn offer een mislukking, maar op geen enkel punt overwon de vijand Hem. (Joh. 16:33 aangehaald)

Gods woord is onveranderlijk, Jezus heeft van het graf van Jozef verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven." Vandaag staat Hij in de hemelse gewesten als onze hoge priester en advocaat. Door geloof mogen wij de belofte grijpen dat Zijn pleidooi ons verzekert van alle dingen. Toen God Jezus aan onze wereld gaf, gaf Hij in feite de hele hemel!!!. Deze gave heeft ons verzekerd van onze adoptie in Gods familie. Gods belofte is ja en amen in Jezus Christus, Hij zal nooit vervalsen, nooit zal Hij iets veranderen dat uit Zijn mond is gegaan.

De wolken van onzekerheid en ongeloof werden teruggerold terwijl de Verlosser uit riep met een luide stem: "het is volbracht." De vijand had niet langer de macht om Hem te verleiden en lastig te vallen. Heiligheid en rechtvaardigheid verenigden zich in de voleinding van het grote werk van berouw. Aan het kruis ontmoeten genade en waarheid elkaar, rechtvaardigheid en vrede kusten elkaar. Jezus had getuigd dat God waar was. Geloof eist niet meer. De twijfelende ziel behoeft niet te vragen, is God vergeten genadig te zijn? Heeft Hij in woede Zijn tedere genade teruggetrokken? Het antwoord komt helder en sterk: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe" (Joh. 3:16)

21MR 402-403

ST 3-5-96, 6-17-97, 12-14-04, 10-25-05; BEcho 7-23-00; RC 16

Woensdag 16/11 (de voorrechten van adoptie; Gal. 4:5-7)

Laten ons een beeld vormen van de voorrechten die we hebben. Er zijn velen die als ze in moeilijkheden verkeren, de uitnodiging door God gegeven, vergeten en kijken naar menselijke hulp. Ze gaan naar mensen voor hulp en hierdoor worden hun ervaringen zwak. In al onze verzoeken moeten we de Heer ernstig zoeken en niet vergeten dat wij Zijn bezit zijn, Zijn kinderen door adoptie en we zullen hulp ontvangen. We zijn van Hem door de schepping; we zijn van Hem door verlossing. Door koorden van goddelijke liefde zijn we gebonden aan de bron van alle macht en kracht. Als we God onze enige toeverlaat zouden willen maken, Hem vragen wat we willen zoals een klein kind z'n vader vraagt voor wat het wil, zullen we een rijke ervaring opdoen. We zullen leren dat God de bron is van alle sterkte en macht.

De Heer kan iedereen omarmen, want Zijn armen omvatten de gehele mensheid. Laten we onthouden, dat nadat Christus de noodzakelijke stappen heeft genomen in berouw, bekering en geloof voor het menselijk ras, Hij naar Johannes ging om door hem gedoopt te worden in de Jordaan. Terwijl Hij bad werden de hemelen geopend en de glorie van God, in de vorm van een duif van gepolijst goud, rustte op Hem en van de hoogste hemel werd de stem van de Oneindige gehoord: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb."

Hebt u nagedacht wat dit betekent voor ons; dat in dit gebed elke zoon en dochter van Adam besloten ligt, die gelooft in Christus als zijn persoonlijke verlosser en stappen neemt in berouw, bekering, geloof en doop. We zijn gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en deze drie grote oneindige machten hebben zich verplicht gemeenschappelijk voor ons te werken als we met ze willen samenwerken. We zijn begraven met Christus in de doop als een symbool van Zijn dood. We komen op uit het water als een symbool van Zijn opstanding. We moeten leven als nieuwgeboren zielen, zodat we verhoogd mogen worden op de laatste grote dag. U dient te leven in de nieuwheid van

leven, want u bent dood en uw leven is verborgen met Christus in God (Kol.3:1), daar moet u uw schat bewaren.

Het gebed van Christus aan de oevers van de Jordaan omvat iedereen die in Hem wil geloven. De belofte dat u geaccepteerd bent in de Geliefde komt naar u toe. God zei "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb." Dit betekent dat door de donkere schaduw die satan over u heeft geworpen, Christus een pad heeft gebaad voor u naar de troon van de oneindige God. Hij heeft de oneindige macht gegrepen en u bent geaccepteerd in de Geliefde.

-GCB Apr 4, 1901, 4, 15-17

YI 7-20-99; RH 5-6-75; ST 12-28-91, 12-24-14; BEcho 7-15-93; PP 68-70; LHU 55

Donderdag 17/11 (Waarom terugkeren naar slavernij ?; Gal. 4:8-20; Kol 2:16; Mar 2:27, 28; Luk 13:10-16)

Paulus schrijft aan de Galaten (Gal. 15:12-16). "Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees."

Valse leraars brachten de Galaten leerstellingen, die tegengesteld waren aan het evangelie van Christus. Paulus trachtte deze fouten openbaar te maken en te herstellen. Hij wilde graag dat de valse leraren uit de kerk verwijderd zouden worden, maar hun invloed raakte zoveel van de gelovigen dat het gevaarlijke leek, iets tegen hen te ondernemen. Er was het gevaar van onderlinge strijd en afscheiding die funest zouden zijn voor de geestelijke belangen van de kerk. Daarom probeerde hij, bij zijn broeders het belang te benadrukken van het elkaar in liefde helpen. Hij stelde dat alle eisen van de wet voor wat betreft de plicht jegens onze naasten vervuld worden in de liefde naar elkaar. Hij waarschuwde hen, dat als ze haat en nijd zouden tolereren, het opdelen in partijen, zij net als de honden elkaar zouden bijten en verslinden, en dat zij ongelukkig zouden zijn en voor de toekomst geruïneerd. Er was maar een weg om deze verschrikkelijke verkeerdheden te voorkomen en dat was zoals de apostel hen zei door "te wandelen in de Geest."

Een huis dat tegen zichzelf verdeeld is kan niet staan. Als christenen strijden, komt satan en neemt de leiding. Hoe vaak is het hem (satan) gelukt om de vrede en harmonie in de kerk te vernietigen. Welke felle tegenstrijdigheden, welke bitterheid, welke haat, heeft een klein meningsverschil teweeggebracht. Welke hoop is weggeblazen en hoeveel families zijn uiteen gevallen door tweedracht en strijd.

Paulus droeg zijn broeders op om voorzichtig te zijn om bij het aanpakken van de fouten van anderen, op dezelfde wijze hun eigen fouten zouden bestraffen. Hij waarschuwde hen dat haat, imitatie, toorn, twist, afgunst, ketterijen, ook werken van het vlees waren als wellust, overspel, dronkenschap en moord en zeker zullen resulteren in het sluiten van de hemelpoort voor de schuldigen.

De Heer heeft ons in Zijn woord definitieve en onmiskenbare instructies gegeven op welke wijze we de eenheid en harmonie in de kerk kunnen bewaren. Broeders en zusters geeft u gehoor aan deze geïnspireerde instructies? Bent u Bijbellezers en doeners van het woord? Streeft u ernaar het gebed van Christus dat Zijn volgelingen een zouden zijn, te vervullen? "Overigens, broeders, weest blijde, laat u terecht brengen, laat u vermanen, weest eensgezind, houdt vrede, en de God der liefde en des vredes zal met u zijn." [2 Kor 13:11 aangehaald]

-ST Jan 25, 1883, 4-7, 17

-ST Jan 25, 1883, 4-7, 17

RH 3-29-06, 2-28-99; BEcho 2-8-97; Msng 4-12-93; AA 386-388; RC 114

**Vrijdag 18/11 (Welk een wonderbare liefde;
Joh. 2:1,2)**

Ik wilde dat ik deze boodschap kon brengen naar de uitersten der aarde: "En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige." O, kostbaar verlossing. Hoe breed gemeten is deze waarheid, dat God om Christus wil ons vergeeft op het moment dat we Hem erom vragen in levend geloof, gelovend dat Hij dit kan. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Joh 1:9). Heerlijke waarheid! Trouw aan Zijn eigen wet, en toch de rechtvaardigmaker van allen, die geloven! We kunnen uitroepen met de profeet (Micha 7:18 aangehaald).

Het is het voorrecht van allen die voldoen aan de eisen een experimenteel geloof te hebben, om voor zichzelf vast te stellen dat genade voor elke zonde aanwezig is. God heeft Zijn woord gegeven dat als we onze zonden belijden, Hij ze zal vergeven en ons zal reinigen van alle ongerechtigheid. Doe ongeloof weg. Doe de achterdocht dat deze beloften niet voor u gelden, weg. ..

In het licht van de goddelijke openbaring, door het verzoenend offer, kunnen we het glorieuze plan van verlossing zien waarbij onze zonden worden vergeven en wij getrokken worden naar het hart van oneindige liefde. We zien hoe God al Zijn rechtvaardigheid behoudt en toch de overtreder van Zijn wet vergeeft. En we worden niet simpelweg vergeven, maar zelfs aanvaard door God in de Geliefde. Het plan van berouw is niet slechts een weg om aan de gevolgen van de overtreding te ontkomen, maar de zonden van de zondaar worden erdoor vergeven en hij wordt uiteindelijk toegelaten in de hemel. Niet als een vergeven schuldige, begenadigd en losgelaten uit gevangenschap, waar met argwaan naar wordt gekeken en niet toegelaten wordt tot vriendschap en vertrouwen, maar hij wordt verwelkomd als een kind en wordt volledig vertrouwd. Het offer van onze Verlosser was voldoende voor elke berouwvolle, gelovende ziel. We worden gered omdat God van wat met het bloed van Christus is gekocht. Niet alleen zal Hij de berouwvolle zondaar genadig zijn en zal Hij hem toelaten in de hemel, maar de Vader van alle genaden zal aan de poorten van de hemel wachten om ons te verwelkomen, om ons een uitbundig welkom te geven tot de woningen van de gezegenden. Wat een wonderbaarlijke liefde heeft de Vader laten zien in het offer van Zijn geliefde Zoon voor het gevallen ras. Dit offer is een kanaal voor het uitstromen van Zijn oneindige liefde, opdat allen die in Jezus geloven, net als de Zoon, de volle en vrije herstel in de gunst van de hemel mogen ontvangen.

-RH Sept 21, 1886, 6, 10, 12
1SM 232-235; OHC 137; FLB 84

Verdere studie: 1SM 233, 235

====Les 9: 19-25 november ::: De pastorale oproep van Paulus

Wanneer het hart van de boodschapper verwarmd is geworden door de liefde van Jezus Christus, zal hij een boodschap uitbrengen die een zegen zal zijn voor het leven, of anders een geur des doods. -RH May 17, 1892, 3

Sabbat 19/11 (Christus vertegenwoordigen; Galaten 4:12)

Er zijn predikers nodig die de noodzaak inzien om samen met God te werken, om erop uit te gaan om de mensen hoger op de geestelijke

ladder te brengen totdat zij de volle maat van kennis van Jezus Christus hebben bereikt. Predikers zijn nodig die zich willen ontwikkelen door ernstige, geheiligde gemeenschap met God te zoeken in hun binnenkamers, zodat zij opwassen tot mannen die krachtig zijn in gebed. Vroomheid is vervallen tot een dode formaliteit en het is noodzakelijk dat wat dreigt te sterven, wordt versterkt. Het werk van de predikanten is verwaarloosd en het dreigt te verzwakken, omdat het niet op de juiste manier wordt aangepakt. Iemand kan niet weten of het woord dat op de kansel gesproken is tot nut is geweest voor de hoorders, tenzij de gezinnen worden bezocht en met hen wordt gebeden, tenzij hun gedachten en hun echte ervaringen bekend worden, zodat zij geleid kunnen worden naar het Lam van God dat de zonde der wereld wegneemt!

Het is nodig dat de adem van God over hen wordt geblazen, die hen met geestelijk leven zal verkwikken. De kerken moeten verlicht worden op het stuk van praktische godsdienst in de gezinnen. Het is belangrijk dat zaken als het leiden van een deugdzaam leven, het hebben van een geheiligd hart, het openbaren van een groeiende gelijkenis naar het beeld van Jezus de mensen steeds weer worden voorgehouden. Realiseren ze zich dat heiligmaking een levenlang duurt? Jezus bad dat zijn discipelen geheiligd zouden worden door de waarheid en zei: "Uw woord is de waarheid" (Joh 17:17). Hij zei: "Ik heilig mijzelf zodat ook zij geheiligd kunnen worden."k Volgen de onderherders het voorbeeld van de grote Herder der schapen? Vertegenwoordigen zij Christus zoals Christus de Vader vertegenwoordigde? Praktische godsdienst, zoals die gemanifesteerd werd in het leven en het karakter van Christus, is zeldzaam. Voor vele kerkleden is de ervaring waarmee God ons bevoorrecht heeft als het volk dat in Christus geloofd, vreemd...

Omdat we God niet kennen, omdat we geen geloof hebben in Jezus en we niet diep genoeg onder de indruk zijn gekomen van de vernedering die Hij om onzentwille heeft ondergaan, leidt zijn verootmoediging ons niet tot zelfvernedering en verheffing van Jezus Christus. De Here roept u op om uzelf te vernederen onder Zijn machtige hand, zodat u deel kunt hebben aan zijn heiligheid. Van u wordt niet gevraagd dat u zich boven uw Meester opstelt, maar zoals hij was, zo moet u zich in deze wereld opstellen. O, als u Hem kon liefhebben zoals Hij u heeft liefgehad, zou u de ervaringen uit de donkere hoofdstukken van Zijn leven - het lijden van de Zoon van God - niet schuwen.

-RH May 24, 1892, 3, 9

RH 5-17-92; 6T 120, 121

Zondag 20/11 (Het hart van Paulus; Galaten 4:12-20; 2 Kor 5:20, 8:4, 10:2)

Wanneer diegene die samenwerkt met God de waarheid brengt in nederigheid en liefde en het hart van de zondaar wordt geraakt, spreekt de stem van Gods liefde door dit menselijk instrument. Hemelse wezens werken samen met een toegewijd mens en de Geest beweegt zich in de ziel van de ongelovige. Het geloof komt van God naar het hart en de zondaar accepteert het bewijs uit Gods woord. Door de genadige invloed van de Heilige Geest wordt hij veranderd en wordt een met Christus in geest en doelstelling.. Zijn liefde voor God neemt toe, hij verlangt naar gerechtigheid en wil steeds meer gelijken op zijn Meester. Door steeds Christus te aanschouwen, wordt hij veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, verkrijgt hij een edeler karakter en gelijkt hij steeds meer op Christus.

Hij raakt doordrongen van de liefde voor Christus en vervuld van een diepe, dringende liefde voor verlorengaande zielen; voor hem is Christus 'de hoop der heerlijkheid' (Johannes 1:12).

Laten zij die spreken of schrijven over de derde engel boodschap het feit in acht nemen dat de Vredevorst 'geen smadelijk oordeel over de vijand heeft uitgebracht' (Judas : 9) en laten zij de lessen leren die zij in vroegere ervaringen hebben opgedaan. Zij moeten het juk van Christus dragen en de nederigheid van Hem uitoefenen. "Leert van Mij [ik verhef mij niet, ik verberg mijn heerlijkheid]; want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart". Door van mij te leren, "zult gij rust vinden voor uw zielen" (Matteüs 11:29-30). Laat het werk dat onze zendelingen doen van zodanige aard zijn dat mensen geleid worden tot bekering waarvan zij nooit spijt zullen hebben.

Mijn broeders en zusters, wilt u in gedachten houden dat bij het leiden van Gods erfdeel uw natuurlijke geaardheid niet de boventoon mag voeren? Gods volk is door Christus gekocht met een hoge prijs! Zaliemand gevonden worden een hulp te zijn voor de vijand van God en mensen in het ontmoedigen en vernietigen van zielen? Wat zal de straf zijn die we onszelf op de hals zullen halen als we dit werk doen?

Een ieder moet op zijn spreken letten en elk hard en streng woord uitbannen. We moeten ons niet overgeven aan het veroordelen van anderen; we zullen dat niet doen als we waarlijk een zijn met Christus. We moeten Christus vertegenwoordigen wanneer we in contact zijn met onze medemensen. We moeten samen werken met God bij het helpen van degenen die verzocht worden. We moeten niet aanmoedigen tot twijfel want het resultaat hiervan is noodlottig. We moeten bij Christus leren, volgens zijn methode werken en zijn Geest openbaren. We worden aangemoedigd; "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was" (Fil 2:5). We moeten onszelf trainen in het geloven in het Woord van God dat zo prachtig in vervulling gaat. Wanneer we de volle verzekering hebben van dit geloof, zullen we ons niet bezighouden met twijfels over onze broeders en zusters.

-TM 220, 222, 225

ST 7-6-88; RH 1-6-91, 1-1-84; AA 385-388

Maandag (De uitdaging om navolgers te zijn; 1 kor 11:1; Fil 3:17; 2 Thess 3: 7-9; Hand 26:28,29; Gal 4:12; Fil 3:5-9)

"Wij zijn medewerkers van God," volgens de geïnspireerde uitspraak. Terwijl we de Schriften onderzoeken om Gods plan te ontdekken moeten we ernaar streven dat plan uit te voeren, biddend om kracht om het werk te doen dat God ons heeft aangewezen. We moeten niet alleen kracht van God verlangen om zijn wil te leren kennen, maar ook om zijn wil te doen! Als Gods aardse medewerkers moeten we samenwerken met de hemelse werkers bij het uitvoeren van Gods reddingsplan om diegene te redden voor wie Christus is gestorven. Naarmate we werken onder leiding van de Kapitein van onze redding, worden onze karakters gevormd.

Het werk aan het hart openbaart zich in daden. Zij die waarheid en gerechtigheid waarderen, zullen hun **ijver** tonen door pogingen te doen om anderen het licht te brengen.....

God roept iedere ware werker op om een ambassadeur te zijn van de liefde. De Heer staat te komen en alle mannelijke en vrouwelijke krachten van ons geestelijk bestaan worden opgeroepen tot activiteit. We worden gerechtvaardigd uit geloof en geoordeeld naar onze werken. Gods wet vraagt gehoorzaamheid van een ieder en veroordeelt ongehoorzaamheid. Allen worden getoetst en beproefd om te zien of zij de wet van de hemel willen houden.. In deze tijd, waar er onder de belijdende christenen universele verachting bestaat van de koninklijke wet van Jehova, moeten Gods getuigen opstaan en hun loyaliteit tonen door die wet te houden. Hun gebed zal zijn: "Het is tijd voor de Here om te handelen; zij hebben uw wet verbroken" (Psalm 119:126).

We moeten niet wachten tot we veranderd zijn om Christus te volgen. Gods volk moet dat nu hier op aarde doen. We zullen het Lam slechts

kunnen volgen in de hemelse hoven, wanneer we Hem hier volgen. Hem volgen naar de hemel kan pas een feit worden wanneer wij Hem hier volgen. Hem volgen in de hemel hangt af van het houden van Zijn geboden hier. We moeten Christus niet alleen volgen wanneer het ons uitkomt of gelegen is. We moeten ervoor kiezen Hem te volgen. In het dagelijks leven moeten wij Zijn voorbeeld volgen als een kudde dat getrouw de herder volgt. We moeten Hem volgen in het lijden om Zijn wil, terwijl wij bij iedere stap zeggen: "Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen" (Job 13:15). Zijn leefgewoonten moeten de onze worden.

Volgen wij Christus met onwankelbare loyaliteit? Houden wij ons Zijn leven van volmaakte gehoorzaamheid, reinheid en zelfverloochening steeds voor ogen, zodat wij door dit te aanschouwen veranderd kunnen worden naar Zijn beeld? Streven we ernaar Zijn onkreukbaar leven na te leven? Als we leren te zeggen "wees u mijn Voorbeeld"; als we in het geloof Hem zien als de levende Redder, zullen we gesterkt zijn in het volgen van Hem. Dan zullen wij Hem samen met de rechtvaardigen volgen naar het toekomstig leven. Als oog en hart getuigen, kunnen we ons getuigenis brengen naar de troon; want door het geloof zijn we met Hem op de heilige berg geweest.

-RH Apr 12, 1898, 6, 8, 11, 19-20

RH 10-28-90, 7-27-05, 7-24-88, 4-5-92

Dinsdag 22/11 (Ik ben geworden als een uwer) 1 Kor 9:19-23; Gal 4:12; Hand 17:16-34; 1Kor 8:8-13; Gal 2:11-14)

Christus zei tot zijn discipelen: "Nog veel heb Ik u te zeggen maar gij kunt het thans niet dragen" (Joh 16:12). Vanwege hun vroegere opvoeding hadden de discipelen onjuiste ideeën over vele zaken en waren ze toen niet voorbereid om enkele zaken die de Here hen wenste te leren, te verstaan en te begrijpen. Zijn instructies zouden hen hebben verward en vragen en ongeloof hebben gewekt welke mogelijk moeilijk zouden kunnen worden weggemaakt.

Christus trok de harten van de mensen naar Hem door uitstraling van zijn liefde en daarna ontvouwde Hij de grote waarheden van het koninkrijk beetje bij beetje voor hen, naar gelang ze dat konden verstaan. We moeten ook leren ons in ons werk te schikken naar de omstandigheden van de mensen - we moeten ze bereiken waar ze zijn.

Terwijl we de eisen van Gods wet moeten presenteren aan de mensen moeten we nooit vergeten dat liefde - de liefde van Christus - de enige macht is die harten kan vertederen en tot gehoorzaamheid leiden. In alle grote waarheden uit de Schriften staat Christus als middelpunt; en als deze goed verstaan worden, leiden ze alle tot Hem.

Presenteer Christus als de Alfa en de Omega, het begin en het einde van het grote verlossingsplan. Breng zulke onderwerpen naar de mensen, die hun vertrouwen in God en zijn woord zullen versterken en hen zal leiden om zelf het woord te onderzoeken. Wanneer ze stap voor stap vorderingen boeken bij hun studie van de Bijbel zullen ze beter in staat zijn de schoonheid en de harmonie van de kostbare waarheden daarin vervat, te waarderen.

Zij die worden aangesteld om in nieuwe gebieden te werken, moeten voorzichtig zijn en hun eigen zwakheden niet als deugd presenteren en zodoende het werk van God beperken. Het zijn toetsende waarheden die we de mensen voorhouden en deze moeten in hun ware schoonheid worden gebracht. Houdt het eigen ik op de achtergrond.

We willen meer, veel meer van de geest van Christus en minder veel minder van het eigene en de eigenaardigheden van ons karakter die ons scheiden van onze medemensen. We kunnen deze barrières verbreken door de genade van Christus in ons eigen leven te openbaren.

Jezus heeft zijn genadegaven eeuw na eeuw de kerk toevertrouwd. Aan de ene generatie na de andere - meer dan 1800 jaren - is deze gave de gemeente toevertrouwd geweest tot de toegenomen verantwoordelijkheid

onze dagen heeft bereikt. Realiseren wij ons welke grote verantwoordelijkheid wij hebben? Begrijpen we dat wij rentmeesters zijn van de genadegaven van God? Geloven wij dat de nederigste dienst zal worden aanvaard als die erop gericht is niet onze wil maar Gods wil te doen en zijn heerlijkheid te verspreiden? We moeten niet gekleed worden met ons eigen kleed maar met het kleed van Christus'gerechtigheid.

-RH Nov 25, 1890, 1, 4, 5, 7, 14

Canv 12-11-90; PUR 6-22-05; RH 6-13-12; GW92 299-303

Woensdag 23/11 (Toen en nu; Gal 4:13; 2 Kor 12:7-9; Joh 9:1,2; Lucas 13:1-4; Galaten 3:1; 2 Kor 4:7-12; 12: 7-10; Rom 8:28)

In beproevingen bewijst de Here de kracht van zijn kinderen. Is het hart sterk om die te dragen? Is het geweten onbezwaard? Getuigt Gods Geest met onze geest dat wij kinderen van God zijn? Dit wil de Here bevestigen door ons te beproeven. In de oven van beproeving reinigt Hij ons van alle smet. Hij stuurt beproevingen op onze wegen, niet om ons nodeloos pijn te doen maar om ons te leiden om op Hem te zien, ons uithoudingsvermogen te versterken en om ons te leren dat wij Zijn redding zullen zien wanneer wij niet opstandig zijn, maar ons vertouwen op Hem stellen.

Christus heeft ons niet verzekerd dat de vervolmaking van ons karakter een gemakkelijke taak zou zijn. Het is een dagelijkse, hevige strijd. Het is door veel strijd dat wij het koninkrijk zullen beërven. Willen we met Christus zitten op Zijn troon, dan zullen we eerst deel moeten hebben aan zijn lijden. We moeten elk persoonlijk ervaren wat er over de ervaring van Christus geschreven staat. "Want het voegde Hem, om wie en door wie alledingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken" (Heb 2:10). "Zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden" (Heb 5:8). Zullen wij dan beangstigd en lafhartig worden vanwege de beproevingen die we op onze weg zullen tegenkomen? Zullen we deze niet zonder morren en klagen tegemoet gaan? In deze wereld zullen wij verdrukking ervaren, maar de Here Jezus zal ons alle hulp geven die wij zullen vragen en wij moeten geloven dat Hij die zal geven.

In elke beproeving krijgen we sterke troost. Wordt onze Verlosser niet geraakt door onze onvolkomenheden? Is Hij niet verzocht in alle dingen zoals wij? En heeft Hij ons niet uitgenodigd om alle beproevingen en verontrustingen op Hem te werpen? Laten we ons niet bezorgd maken over de zorgen van morgen. Laten we moedig en opgewekt de lasten van vandaag dragen. We moeten geloof en vertrouwen voor vandaag hebben. We zijn niet gevraagd om voor meer dan voor vandaag te leven. Hij die kracht geeft voor vandaag, zal dat ook doen voor morgen. Laten we onze zorgen aan God bekend maken in gebed en zeggen "mijn lasten zijn te zwaar voor mij om te dragen, wilt U dat voor me doen?" Christus zal zeggen: "Ik zal ze dragen. Ik zal U met oneindige zachtmoedigheid genadig zijn." Niets is zo schadelijk voor de ziel als scherpe twijfel en ongeloof. Wanneer beproevingen over u komen - en die zullen zeker komen - maakt u zich geen zorgen en klaag niet. Een stille geest maakt de stem van God beter hoorbaar. "Dan zijn zij blij, omdat ze gerust zijn." Denk eraan dat u door eeuwige armen gedragen wordt. "Weest stil voor de Here en verbeid Hem" (Psalm 37:7). Hij leidt u naar een haven van genadige ervaringen en hij vraagt u daarbij. "Laat af en weet dat Ik God ben." 1 petr 4:12,13; 1:7

-RH June 20, 1907, 2-3, 9

RH 8-5-90; ST 8-18-09; COL 171-176; UL 179; HP 269

Donderdag 24/11 (De waarheid spreken; Gal 4:12-20; Joh 3:19; Matteüs 26:64; Jer 36:17-23; Gal 6:9,10, 2:5,14)

De predikanten die medewerkers zijn van God, moeten gerespecteerd, geëerd en geliefd worden. "Wij verzoeken u, broeders, hen, die onder u zich moeite getroosten, die u leiden in de Here en u terechtwijzen, te erkennen, en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk. Houdt vrede onder elkander" (1Thess 5:12,13). We moeten hen niet bekritisieren of iedere handeling van hen die niet overeenkomt met onze ideeën en gewoonten, in twijfel trekken. Belangrijk werk is op de schouders van deze mensen gelegd en wie zou anders uitgekozen moeten worden om dit te doen? Kunnen wij mensen kiezen die volmaakt zijn en nooit fouten maken? "Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schitterende woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen" (1Kor 2:1). "En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleeselijke, nog onmondigen in Christus" (1Kor 3:1). De mensen tot wie Paulus deze woorden richtte, achtten zichzelf zeer verheven en zij schroomden er niet voor kritiek en te hebben op de boodschap of die te bewijfelen, boodschappen die door God gezonden zijn om de heilige te bevestigen, versterken en aan te moedigen.

Het getuigenis dat de dienstknechten van God verlangden te brengen om het volk troost en vertroosting te brengen, konden ze niet doorgeven, omdat het volk zich niet open stelde om die boodschappen te ontvangen. Geestelijke dingen moeten geestelijk worden onderscheiden maar het volk beijverde zich niet voor geestelijke zaken. [Phil 1: 9-11,27; Efeze 4: 14-16,31-32]

De taken van een boodschapper die door God is gezonden om waarschuwingen en vermaningen te sturen worden tegenwoordig vreemd genoeg niet verstaan. Wanneer leden vermaand worden, voelen ze zich vernederd wanneer men hen de eigen situatie voorhoudt, welke zij niet kunnen inzien. God stuurt in zijn genade vermaningen en waarschuwingen, omdat Hij hen liefheeft. Hij zegt: "Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig ik; wees dan ijverig en bekeer u" (Openb 3:19).

Zij die waarschuwingen nodig hebben, brengen verdriet over degenen die hun fouten verbeteren; maar ofschoon die een pijnlijke boodschap moeten brengen, moeten ze er niet aan denken dit werk te verwaarlozen. Zij die deze waarschuwingen nodig hebben, voelen zich geschaad wanneer ze persoonlijk worden aangesproken. Hun gevoel van trots is geschaad en ze volgen satans ingevingen om deze zaak aan anderen bekend te maken en opmerkingen te maken over de volgens hen verkeerde handelwijze. Het moet duidelijk zijn voor deze mensen dat hun fouten bekend worden bij een grotere groep mensen en dat ze geoordeeld worden op grond van wat zij doen. Niet alleen in deze wereld worden ze gade geslagen, maar ook door de engelen in de hemel; het hemelse heir kijkt neer naar elke man, vrouw en kind en hun karaktergebreken worden gadeslagen. Behalve deze wezens moeten we weten dat niets voor God schuil gehouden kan worden; onze geheime zonden staan in het licht dat van Hem uitgaat.

-RH july 25, 1893, 2,4,6.

RH 3-15-92; SpTA10 8-10

Vrijdag 25/11 (Uitgezonden door God; Gal 1:11,12)

Een ieder die werkt voor de zaak des Heren - in welke hoedanigheid dan ook - moet zich ten volle geven voor de taak. Er schuilt een les voor ons in de ervaringen van het leger van Gideon. Zij wier hart bij hun opdracht was, waren zo ernstig dat zij niet wilden stoppen om te knielen en uit de beek te drinken; ze namen het water in hun hand terwijl ze zich haastten naar het strijdperk. Zij zijn de soldaten die God heeft gebruikt. Zij die tijd uittrokken om uitgebreid te drinken,

werden naar huis teruggestuurd. De Here God van Israel ziet naar elke werker of die eerlijk is en of die zielen op het hart draagt. God ziet of zij zielen met hun vingertoppen aanraken of dat zij hen volledig vasthouden. Als een ieders belangstelling voor zielen was als die van John Knox toen hij uitriep: "Geef me Schotland of ik sterf" - een strijd met God die niet ontkend kan worden - zou de Here hun pogingen leiden en hen zielen geven in hun macht. Ze zouden geen eer verlangen voor hun succes, noch zouden zij voor een moment de vrees koesteren dat een ander met de eer zou strijken. Maar ze zouden zo dankbaar zijn aan God dat er zielen gered zijn en er zou dag en nacht lofprijs in hun harten en op hun lippen zijn. Zulke werkers zal God sterk maken binnen zijn zaak.

We hebben te weinig geloof en onze visies zijn te kortzichtig. Het leger van Gideon overwon, niet om hun aantal, maar omdat ze in levend geloof Gods aanwijzingen opvolgden. Als we kortzichtige plannen maken zullen we weinig zien gebeuren. Vele pogingen waar er veel geld bij gepaard ging, zijn grotendeels onsuccesvol geweest omdat ze niet tegemoet kwamen aan de behoeften van de tijd of van die plaats. Reeds jaren wordt onze leden gewezen op de noodzaak om verstandiger tewerk te gaan. God wil ons er steeds aan herinneren dat zij die om ons heen zijn, gekocht zijn door het bloed van Jezus Christus en dat het hoofdzakelijk ligt aan ons gedrag en werkwijze dat deze zielen gered of verloren zullen gaan.

Gods dienstknechten moeten sterke karakters hebben; het moeten geen mensen zijn die slechts een manier van werken kennen en daarin vastgeroest zijn. Zij moeten in staat zijn hun methodes te variëren om zo tegemoet te komen aan de behoeften van mensen in verschillende omstandigheden en condities. God wil dat zijn dienstknechten, jong en oud, zich continu ontwikkelen en leren hoe beter de behoeften van de mensen in te vullen. Paulus beschrijft zijn werkwijze en zegt: "Want hoewel ik vrij sta tegenover allen, heb ik mij allen dienstbaar gemaakt, om er zoveel mogelijk te winnen" (1 Kor 9:19-22)

-PUR 6-22-05 1-2, 4-5

4SP 294-295

Verdere studie: AA 384, 385, 388

==== Les 10: 26 november - 2 december ::: De Twee Verbonden

Zijn liefde is zo weids, zo diep, zo vol, dat het overal in doordringt. Het tilt hen, die zijn bedrogen door zijn misleidingen, boven satans invloed uit en plaatst hen binnen het bereik van Gods troon, de troon omcirkeld door de regenboog van belofte. In Christus is geen Jood, noch Griek, slaaf noch vrije.
- PK 369

Sabbat 26/11 (Christus, de Liedsman en Voleinder; Galaten 4: 26)

Het is niet voldoende om te geloven wat gepredikt is; de waarheid moet in de tempel van de ziel gebracht worden. Heiligheid is geen geestvervoering; het is het resultaat van volledige overgave aan God; het is leven naar elk woord dat uit de mond van God voortkomt; het is het doen de wil van onze Hemelse Vader; het is op God vertrouwen in beproevingen; in Zijn belofte geloven zowel in de duisternis als in het licht. Dienst aan God is zowel wandelen in geloof als in zien, geloven in God met volledig vertrouwen en rusten in Zijn liefde. Wij zullen voor eeuwig gered worden als wij de poorten van de stad zullen binnengaan. Dan zullen wij ons verheugen dat wij gered zijn, eeuwig

gered. Maar tot dan toe moeten wij aan het bevel van de apostel gehoor geven en "op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven" (Hebr 4:1). Ofschoon zij de kennis hadden van Kanaän, de liederen van Kanaän zongen, zich verheugden in het vooruitzicht om Kanaän binnen te gaan, zijn de kinderen van Israël niet in de wijngaarden en olijfvelden van het beloofde land gegaan. Zij konden het slechts verwerven door de waarheid, door te voldoen aan de voorwaarden, door levend geloof uit te oefenen in God, door zich Zijn beloften eigen te maken. Als wij ons dichter tot Christus voelen aangetrokken, en als Hij de gelovende ziel dichter tot Zich trekt, kunnen wij met alle vertrouwen zeggen: "want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag" (2Tim 1:12) .

De huidige en eeuwige zekerheid van mensen is hun Borg, Jezus Christus, de Rechtvaardige. Niemand zal in staat zijn de gelovige ziel uit Zijn handen te rukken. De rechtvaardigheid van Christus is een vrije gave, zonder geld of prijs toebedeeld. Mensen hebben niets wat ze daarvoor kunnen geven; omdat zij geen enkele deugd in hun karakter hebben die niet de gave van Christus was. Hij kan geen aanspraak maken op het eigendom over zichzelf. U bent niet van uzelf; u bent gekocht met een prijs, het kostbare bloed van Christus zelf. De rechtvaardigheid van Christus moet door ons aanvaard worden als een gratis geschenk, omdat wij het niet verdienen. Geen enkele wettische daad is van enige waarde bij de redding van onze ziel; want wij zijn gered door genade, door de zelfverloochende liefde van Christus, en daardoor is het hart tot een willig offer gemaakt. Door Gods liefde in ons hart te houden, wordt de liefde van de wereld buitengesloten, en worden wij opgebouwd in het meest heilige geloof. Christus is de Leidsman en Voleinder van ons geloof; ...

YI Feb 17, 1898, 2, 3

1SM 392-396; 20MR 282-283; YI 8-24-99; RH 3-27-94; ST 11-15-94, 9-27-83

Zondag 27/11 (Fundamenten van het Verbond; Gal. 4:21-31; Gen. 12:2,3; 2 Sam. 7:12-17; Jes.11; Jer. 31:31-34; Ezech.36:26-28, 37:22-28; Gen. 1:28, 2:2,3, 15-17, 3:15)

Daar de Bijbel twee wetten presenteert, de een onveranderlijk en eeuwig, de andere voorlopig en tijdelijk, zijn er dus twee verbonden. Het verbond van genade werd voor het eerst gemaakt met de mens in Eden, toen, na de zondeval, er een goddelijke belofte was gegeven dat het zaad van de vrouw het hoofd van de slang zou vermorzelen. Aan alle mensen biedt dit verbond genade, en de ondersteunende genade van God voor de toekomstige gehoorzaamheid door geloof in Christus. Het beloofde hen ook eeuwig leven op voorwaarde van loyaliteit aan Gods wet. Alzo ontvingen de patriarchen hoop op redding.

Dit zelfde verbond werd vernieuwd met Abraham in de belofte, "In uw zaad zullen alle naties van de aarde gezegend worden" Gen.22:18. Deze belofte verwijst naar Christus. Abraham begreep dat (zie Gal. 3:8,16), en hij vertrouwde Christus voor het vergeven van zijn zonden. Het was dit geloof dat hem tot gerechtigheid werd gerekend.

Hoewel dit verbond gemaakt was met Adam en hernieuwd met Abraham, kon het niet geratificeerd worden tot de dood van Christus. Het heeft door de belofte van God bestaan vanaf de eerste kennisgeving van verlossing (terugkoop); het werd aanvaard door geloof; en omdat het geratificeerd werd door Christus, wordt het een nieuw verbond genoemd.

De voorwaarden van het "Oude Verbond" waren, gehoorzaam en leef: "de mens die ze opvolgt, zal daardoor leven" (Ezech. 20:11; Lev.18:5); maar "vervloekt is hij, die de woorden van deze wet niet metterdaad

volbrengt (Deut.27:26). Het "Nieuwe Verbond" was gevestigd op "betere beloften," de belofte van vergeving van zonden, en van Gods genade die het hart vernieuwt, en in harmonie brengt met de principes van Gods wet. "Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren,... Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken" (Jer. 31:33-34).

Dezelfde wet die was gegraveerd op de stenen tafels, wordt geschreven door de Heilige Geest op de tafels van het hart. In plaats van ons te richten op onze eigen gerechtigheid, accepteren wij de gerechtigheid van Christus. Zijn bloed verzoent onze zonden. Zijn gehoorzaamheid is voor ons geaccepteerd. Dan brengt het door de Heilige Geest vernieuwde hart "de vruchten van de Geest" voort. Door de genade van Christus dienen wij te leven in gehoorzaamheid aan de wet van God, geschreven in onze harten. Als wij de Geest van Christus hebben, zullen wij wandelen zoals Hij wandelde. Via de profeet verklaarde Hij over Zichzelf, "Ik heb lust om Uw wil te doen, mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste" Psalm 40:9. En toen Hij onder de mensen was, zei Hij: "De Vader heeft Mij niet alleen gelaten want Ik doe altijd wat Hem behaagt" (Joh.8:29).

-RH Oct 17, 1907, 1-3, 8-9

PP 370-373; FLB 77

Maandag 28/11 (Het Abrahamverbond; Genesis 12:1-5, 1:28, 5:2, 9:1, 3:15, 15:1-8; Mk 9:24)

Abraham was geroepen uit een gelovige familie en was door God aangewezen om Zijn waarheid te bewaren te midden van de heersende en toenemende corruptie van die afgodische tijd. De Here verscheen aan Abraham, en zei: "Ik ben de Almachtige God; wandel voor Me, en wees onberispelijk. En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u" (Gen.17:7).

De Here maakte Abraham Zijn wil bekend, en gaf hem een onderscheidende kennis van de vereisten van de morele wet, en van de redding die door Hem bewerkstelligd zou worden. Het was een grote eer waartoe Abraham werd geroepen, om de vader te zijn van de mensen die eeuwen lang de wachters en bewaarders van Gods waarheid in de wereld zouden zijn, en door wie alle naties gezegend zullen worden in de verwachting van de komst van de beloofde Messias. Maar Hij die de patriarch uitkoos, beoordeelde hem juist. Dit is de getuigenis van God betreffende Zijn gekozen dienaar, zoals het geregistreerd staat in de heilige pagina: "Abraham gehoorzaamde Mijn stem, en hield Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten". En wederom: "Ik ken hem, dat hij zijn kinderen zal bevelen.....(Gen.18:19).

Het is God die spreekt. Hij die de gedachten van verre begrijpt, en de juiste inschatting over mensen heeft, zegt, "Ik ken hem." Er zal van de kant van Abraham geen verraad van de waarheid zijn om zelfzuchtige redenen. Hij zal de wet houden, en rechtvaardig en juist handelen; omdat hij weet dat hij God verantwoording moet afleggen voor zijn gedrag. En hij zal niet alleen de Here zelf vrezen, maar hij zal religie in zijn huis brengen. Hij zal zijn familie onderwijzen in rechtvaardigheid; de wet van Zijn God zal de norm van zijn huishouding zijn. Opdat deze getuigenis gedragen zou kunnen worden door allen die vandaag de kennis van de weg van de Here hebben, en belijden daar in te wandelen. ...

God openbaarde Abraham dat dit nageslacht verbondsmensen (verbondsvolk) zouden worden voor een afgodische natie. Maar als zij zichzelf zouden onderwerpen aan God, en Zijn handelingen erkennen, en Hem eerlijk zouden aanroepen om bevrijding van het onderdrukkende juk der Egyptenaren, dan zouden hun roepen en beloften om te gehoorzamen

de Hemel bereiken. Hun gebeden zijn op de meest wonderbaarlijkste manier beantwoord, en Israël werd uit Egypte geleid, en het verbond met hun voorvaders gemaakt werd met hen hernieuwd.

Zo is ook de kennis van de wet van God behouden door de opeenvolgende generaties van Adam tot Noach, van Noach tot Abraham, en van Abraham tot Mozes.

-ST Apr 22, 1886, 8-10, 14-15

YI 3-4-97; PP 153-155, 125-128; PK 367-371, 15-17; RC 324

Dinsdag 29/11 (Abraham, Sara en Hagar; Gal. 4:21-31; Gen.16, 12:11-16, 17:18,19, 15-19, 18:10-13; Hebr.11:11,12)

Jakobus schrijft over Abraham en zegt: "Was Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Isaak, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar? Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken? En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hen tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest. Gij ziet dan hoe, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleen uit het geloof." Om voor de mens gerechtvaardigd te worden door het geloof, moet geloof een punt bereiken waar het de aanhankelijkheden en impulsen van het hart onder controle heeft; en geloof wordt volmaakt gemaakt door gehoorzaamheid.

Zonder de genade van Christus, is de zondaar in een hopeloze situatie; niets kan voor hem gedaan worden; maar door goddelijke genade, wordt bovennatuurlijke kracht aan de mens gegeven, en werkt in de geest en het hart en karakter. Het is door het inplanteren van Christus' genade dat de zonde zich onderscheidt in haar verachtelijke natuur, en tenslotte uit de tempel van de ziel wordt verdreven. Het is door genade dat wij tot gemeenschap met Christus gebracht worden, en met Hem samenwerken in het reddingswerk. Geloof is de voorwaarde waarop God de belofte van genade aan zondaars baseert; niet dat er enige deugd is in geloof waarbij redding is verdiend, maar omdat geloof aanspraak kan maken op de verdienste van Christus, die ons de remedie voor de zonde levert. Geloof kan de volmaakte gehoorzaamheid van Christus bieden in plaats van de overtredingen en dwalingen van de zondaars. Als de zondaar gelooft dat Christus zijn persoonlijke Redder is, dan vergeeft God, volgens Zijn onfeilbare beloften, zijn zonde, en rechtvaardigt hem om niet. De berouwvolle ziel realiseert zich dat zijn rechtvaardiging door Christus komt, als zijn plaatsvervanger en borg, die voor hem is gestorven, en zijn verzoening en rechtvaardiging is.

"Abraham geloofde God, en het werd hem als rechtvaardigheid toegerekend. Nu voor hem die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar de schuld. Maar voor hem die niet werkt, maar Hem gelooft die de goddeloze rechtvaardigt, zijn geloof wordt hem tot gerechtigheid gerekend". Gerechtigheid is gehoorzaamheid aan de wet. De wet eist gerechtigheid, en de zondaar is dit verschuldigd aan de wet; maar hij is niet in staat dit te bereiken. De enige manier waarop hij rechtvaardigheid kan bereiken, is door geloof. Door geloof kan hij de verdiensten van Christus tot God brengen, en de Here zet de gehoorzaamheid van Zijn Zoon op de rekening van de zondaar. Christus' rechtvaardigheid is geaccepteerd in plaats van het menselijk falen, en God ontvangt, vergeeft, rechtvaardigt, de berouwvolle, gelovige ziel, en behandelt hem gelijk Hij rechtvaardig is, en houdt van hem gelijk Hij van Zijn Zoon houdt. Dit is hoe geloof rechtvaardigheid toerekent; en de vergeven ziel gaat voort van genade tot genade, van licht tot een groter licht.

-RH Nov 4, 1890, 5-7

ST 3-27-79; 1SP 96

Woensdag 30/11 (Hagar en de berg Sinai; Gal.4:21-31; Ex.6:2-8, Ex. 19:3-6; Deut 32:10-12; Gen.12:1-3; Ex.19:5, 7-25; Hebr. 8: 6,7)

Ex.19:1-6 aangehaald. Hier worden de voorwaarden gevonden van een verbond dat God wil sluiten met de kinderen van Israël. Als zij de belofte die Hij van hen vraagt, vervullen, zal Hij ze rijkelijk zegenen. Hij beloofde hen te eren, Zijn liefde en kracht over hen uit te storten, en constant voor hen te zorgen, als zij zouden voldoen aan de eisen die Hij van hen vroeg. Zij waren er niet slechts om God te aanbidden, zij gehoorzaamden daadwerkelijk Zijn stem.

De prachtige liefde van God voor de mensheid wordt hier geopenbaard. Deze vervulling van de beloften van dit verbond houdt de vernedering en dood van Christus in voor een wereld verloren in zonde. Maar om als mens deze zegeningen te ontvangen, is het voor hem noodzakelijk Gods wet te gehoorzamen.

Dit verbond is een openbaring van Gods goedheid. De mensen hadden er niet naar gezocht. Zij reikten hun handen niet uit naar God; maar Hijzelf spreidde genadevol Zijn almachtige armen, en nodigde hen uit om hun armen met Zijn armen te verbinden, opdat Hij hun schild kon zijn. Vrijwillig verkoos Hij als Zijn erfgoed een natie dat net uit de slavernij in Egypte kwam, een volk dat bij elke stap opgeleid en getraind moest worden. Welk een uiting van almachtige goedheid en liefde!

Gods volk is kostbaar in Zijn ogen, en Hij verlangt dat zij geëerd worden tussen de naties (Deut.7:6-15 quote). ..

Steeds weer staat de Here toe dat Zijn volk in benauwdheden gebracht wordt, opdat in hun bevrijding, Hij Zijn genade en goedheid kan openbaren. Als zij nu kiezen om Hem niet te geloven, moeten zij aan het bewijs van hun eigen ogen twijfelen. Zij hadden onomstotelijk bewijs dat Hij een levende God was, "vergevingsgezind en genadevol, lankmoedig, en overvloedig in goedheid en waarheid" (Ex.34:6). Hij had Israël geëerd in het zicht van alle hemelse wezens. Hij bracht hen tot Hemzelf, in een verbondsrelatie en omgang met Hem. ...

Het volk vervulde hun belofte niet, en daarom ontvingen zij de zegeningen niet die God hen wilde verschaffen. ... Als wij voldoen aan de voorwaarden die God aan Israël voorlegde, als wij voor God komen in schoonheid en heiligheid, en Hem eren in geest en in waarheid, zullen wij de zegeningen ontvangen welke God hen beloofde. God zendt Zijn Woord om ons te verzekeren dat als wij gehoorzaam zullen zijn aan Hem, Hij ons zal erkennen als leden van Zijn Koninklijke familie. Hij wil Zijn speciale volk eren boven alle naties. "Deze eer hebben al Zijn heiligen" (Psalm 149:9).

-1MR 104-5, 106, 107. 108

RH 2-19-14, 4-29-75; PP 371-373; DA 329-331; PK 293-299; AG 135

Donderdag 1/12 (Ismaël en Isaak vandaag; Gal. 4:28-31; Gen. 21: 8-12; Richteren 9:1-6)

Oneindige goedheid wordt met al haar schatten uitgestort voor het redden van zielen van de zonden, opdat de mens één kan worden gemaakt met God. God roept Zijn menselijke dienaren op om met Hem samen te werken bij het uitdragen van Zijn grote doel. De Here heeft aan Zijn volk het voorrecht gegeven om op aarde het werk voort te zetten dat Hij een poosje deed toen Hij hier was. Hij roept ons op om met Hem samen te werken bij het herstellen en redden van onze medemens. Christus verlangt, door de volheid van Zijn macht, zo Zijn kerk kracht te geven opdat de gehele wereld wordt omarmd met een sfeer van genade.

God wil dat zij die Zijn genade hebben aanvaard en zich hebben vereenzelvigd met het door Hem gekozen volk, uitverkoren en kostbaar, zich verenigen met Christus in Zijn werk om mannen, vrouwen en kinderen te trekken naar het kruis van Calvarie. Zie de Man die zei,

"Ik ben de goede herder: de goede herder geeft zijn leven voor het schaap." Hij verrees uit de dood, en uit het graf van Jozef zei, "Ik ben de opstanding en het leven. Ik was dood, maar zie, Ik leef voor altijd". ...

Ik doe een beroep op allen die belijden de waarheid te geloven, dat zij zich het belang van Gods boodschap realiseren, die God ons gegeven heeft om het aan de wereld te brengen. In stad na stad moet zelfverloochenend werk worden gedaan. Provincie na provincie moet het Licht worden gebracht. Zij die getuigen God te kennen en Jezus Christus die Hij heeft gezonden, moeten niet in de koude, egoïstische praktijken van de wereld vervallen. Hun ijver moet niet sterven. Zij moeten geen geestelijke verbuigingen, met al hun verderfelijke invloed toestaan, om in verstrikt te raken. Kerkleden zijn in groot gevaar als zij de speciale voorrechten en zegeningen vergeten die hen werden gegeven, en de verantwoordelijkheid die op hen rust, in gevaar om van Christus af te dwalen en hun gedachten toe te staan in wereldse stromen te geraken voor eigen gewin.

Wees erg voorzichtig met hoe u probeert Israël te oordelen. Niet aan u, noch aan iemand anders heeft God dit werk gegeven. U maakt een grote fout als u uw menselijke maatstaven op één van uw broeders legt. U kunt het hart niet lezen. Het is waarschijnlijk dat iemand die u fout acht, rechtvaardiger is in Gods ogen dan u bent (Rom. 2:13, 11-12, 16, 17-29).

Deze instructie is voor hen die leven te midden van de gevaren van deze laatste dagen. Wees voorzichtig hoe u de maat neemt van uw broeder. Kijk naar uzelf, en plaats geen ergernis op uw broeders weg. "Blijf .., uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Fil 2:12,13)

-RH Jan 7, 1902, 9-10, 15, 19, 21

AA 193-197; 6BC 1108-1109; 8Red 28-33

Vrijdag 2/12 (Gods Verbond van Genade; Jeremia 31:31-34)

Bij de eerste komst van Christus in deze wereld, waren de mensen bevoorrecht met een nieuwe en vollediger manifestatie van de Goddelijke Aanwezigheid dan ze ooit tevoren hadden genoten. De kennis van God, en de oneindige liefde en goedheid van Zijn karakter, werden meer dan perfect geopenbaard; want het behaagde de Vader dat in Zijn zeer geliefde Zoon de gehele volheid zou wonen. De scheidingsmuur tussen Joden en heidenen was afgebroken, en beiden waren tot deelnemers gemaakt, niet alleen onder de zegeningen zoals beloofd in het Oude Testament, maar ook in de spirituele en hemelse waarheden door Christus geopenbaard. ...

Toen Mozes de dag van Christus zag, en de nieuwe en levende weg van redding die werd geopend door Zijn bloed, was hij geboeid en verrukt. De lofuiting voor God was in zijn hart, en de goddelijke glorie die gepaard ging met het geven van de wet, was zo opvallend onthuld op zijn gelaat toen hij afdaalde van de berg om met Israël te wandelen, dat de helderheid pijnlijk was. Om hun overtredingen, was het volk niet in staat om naar zijn gezicht te kijken, en hij droeg een sluier opdat hij hen niet bang zou maken. ...

Hadden de Israëlieten zich met het evangelisch licht onderscheiden dat aan Mozes was geopend, dan waren zij in staat geweest door geloof standvastig te kijken tot het einde toe, naar dat wat was afgeschaft en dan zouden zij het licht hebben kunnen verdragen dat scheen van Mozes' gelaat. "Maar hun gedachten werden verhard. Want tot heden toe blijft dezelfde bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt" (2 Kor 3:14). De Joden als volk hadden niet opgemerkt dat de Messias die zij afwezen, de Engel was die hun ouders leidde bij hun rondreizen

in de woestijn. Tot op heden ligt de sluier op hun harten, en haar duisternis verbergt voor hen het goede nieuws van redding door de verdiensten van een gekruisigde Verlosser..

De Joden hadden God verlaten, en hun eigen leringen en tradities omgeruild voor de heilige wet. Het leven en de leringen van Christus hebben helder en onderscheidend de principes duidelijk gemaakt van de geschonden wet. De Hemelse Gastheer begreep dat het onderwerp van Zijn missie het verheffen van Zijn Vaders wet was en het weer eerbaar te maken, en haar aanspraken te rechtvaardigen door de prijs te betalen met Zijn eigen leven voor de overtreding. Zo bewerkstelligde Hij verzoening tussen God en mensen. Toen de grote zegeningen binnen het bereik van het menselijk ras werden gebracht tijdens de eerste komst van de Verlosser en dat werd gezien door de engelen, barstten zij uit in een blijde, triomfantelijke hymne: "Glorie aan God, in de hoge, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen."

- ST Aug. 25, 1887 ¶ 1, 4, 7, 11
·RH 10-17-07; 7 BC 931-932

Verdere studie: PP 363-373

==== Les 11: 3-9 december ::: Vrijheid in Christus

<p>De mens kan niets tot stand brengen zonder Jezus, en toch is het in het reddingsplan zo beschikt dat het prachtige doel niet zonder menselijke samenwerking in kan vervulling kan gaan. -RH November 1, 1892, 7</p>
--

Sabbat 3/12 (Geroepen tot vrijheid: Galaten 5:13)

Wij zijn dichtbij het Oordeel, als elke zaak voor God in zijn ware toedracht zal staan; als elke geheime zaak die men gedaan heeft zal verschijnen, met het motief dat hun leven regeerde. Het einde van alle dingen is op handen, en al onze werken zullen geoordeeld worden. Wanneer ons streven is de eerste te zijn, zullen wij de laatste zijn; als wij willig zijn iets te verdragen om Christus' wil, als wij streven naar geestelijkheid, dan zal de Here al zulk streven eren om te overtreffen. Maar als we ons tevreden stellen met een onheilig, zelfzuchtig doel, zal de Here degene die dit doen vernederen. Maar de Here heeft door zijn apostelen gesproken, " Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen." (SV, Jacobus 4:10) God kent ons allen bij naam. Hij weet welke geest in ons is, en zal ons tenslotte belonen zoals onze werken geweest zijn. . .

Gods woord is vol voorschriften zodat zijn kinderen elkaar zouden liefhebben, en niet tegen elkaar zouden strijden. Zij zijn tot vrijheid geroepen, en zouden vast moeten staan in hun vrijheid waarmee Christus hun heeft vrij gemaakt. Maar hij wilde dat zij voorzichtig zouden zijn dat zij deze vrijheid niet onwettig gebruiken, zich overgevend aan verdorven praktijken; en zij moeten alles wat twist en onderscheid van gevoelens wekt, vermijden. Hij wil dat wij elkaar door liefde zullen dienen. Zij moeten de christelijke liefde behouden, van hun naaste houden als van henzelf. " Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt." (Galaten 5:15, SV). . .

Liefde tot God komt tot uitdrukking in onze plicht tot God; liefde tot onze naaste, onze plicht ten opzichte van elkaar. Onderlinge liefde moet altijd, overal en onder alle omstandigheden gekoesterd worden. Dit is het getuigenis dat wij aan de wereld voortbrengen, dat God zijn zoon Jezus gezonden heeft om te sterven, om het morele beeld van God in de mens terug te brengen: " Hieraan

zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander." (Johannes 13:35, SV) Door deze liefde te kweken, wordt een blijvend beginsel, en is krachtig in het uitroeien van onenigheid en verdeeldheid onder broeders. Waar afgunst en jaloezie gekoesterd worden, daar werkt elk kwaad. Dit alles moet gereinigd worden van de zielentempel, en dan zal God met grotere kracht voor deze mensen werken. Maar hij kan dit niet doen waar deze slechte dingen bestaan; want zou God zegenen, dan zou elke partij bevestigd worden in de overtuiging dat hij rechtvaardig is en zijn broeder verkeerd. In plaats van liefde zou er twist zijn over de grote zegeningen die geschonken zijn.

-RH Juni 28, 1887, 1, 3, 7

ST 1-25-83; 5T 242-244; SPTA 10 9-10

Zondag 4/12 (Christus heeft ons vrijgekocht; Galaten 5:1; 1:3,4; 2:16; 3:13; 1 Korintiërs 6:20; 7:2)

Elke ziel die Christus ontvangt, moet Christus door zijn veranderde karakter openbaren. Zijn leven moet een voortdurende uiting van toewijding aan de wil van God zijn. Door gehoorzaamheid aan de geboden van God moet de mens Zijn Schepper eren en verheerlijken. Door zijn eigen veranderde karakter moet hij voor de wereld het plan van redding verheerlijken als een plan waarin de genade en liefde van God zijn ingelegd. De naam van Jezus zal door deze vertegenwoordigers van God verhoogd worden; want er is geen naam onder de mensen gegeven waardoor wij gered kunnen worden.

De mens die werkelijk veranderd is, wordt in het plan van God opgenomen voor de redding van zijn medemensen. In zijn eigen leven geeft hij het karakter van Christus weer. De ernstige, onbaatzuchtige arbeid van Christus voor zondaars wordt in zijn leven herhaald; dezelfde ijver en zorg worden openbaar in zijn gebeden.

De Verlosser verliet dikwijls zijn discipelen voor tijden in gebed met Zijn Vader. In deze tijden stortte Hij in sterk roepen en tranen zijn hart uit voor hen waarvoor Hij tot redding was gekomen, en bad Hij om kracht en genade om het grote plan tot redding van de wereld te dragen. Christus verlangde ernaar dat Zijn voorbeeld in gebed een les zou zijn voor al Zijn discipelen van alle tijden. Wij kunnen niet te zeer doordrongen zijn van de noodzaak van werken voor zielen die omkomen. We moeten het dringen van de Geest van God in ons hart voelen, zodat wij geleid zullen worden om alle mogelijke inspanning in hun belang te doen. De waarheid waarvan het de bedoeling is onze zielen op God te richten, zal de grote drijfkracht moeten zijn anderen op het pad der gerechtigheid te leiden.

De wet van God moet gehoorzaamd worden. Gods woord vat de gehoorzaamheid aan Gods wet samen in de woorden: "Gij zult de Here uw God liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw kracht en uit geheel uw verstand en uw naaste als uzelf" (Lukas 10:27, SV 1955). Gods wet is een wet van genade, een uitdrukking van goedheid; het stelt Zijn schepselen verantwoordelijk voor trouw aan Hem, plaatst hen onder de verplichting om in hun karakter de eigenschappen van hun Schepper te openbaren. Door de kracht van de Heilige Geest moet het leven van een christen een voorbeeld van de wet van God zijn.

De apostel Paulus vermaant ieder die de naam van Christus heeft aangenomen: "Staat dan in de vrijheid, met welke Christus ons vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen" (Galaten 5:1, SV 1955). Als u de vrijheid die u ooit in Christus genoot, verloren hebt, mag u zich herstellen van uw terugval. Als u op Jezus wilt kijken en in geloof Zijn woord

accepteren, mag u aan de wereld iets totaal anders laten zien als dat u in het verleden hebt gedaan. In uw leven en karakter mag u het geloof openbaren dat door liefde werkt en de ziel reinigt.

-LUH 17 November, 1909, 1-2, 6, 11

OHC 89; HP 146; RC 114

Maandag 5/12 (De natuur van christelijke vrijheid) 1 Korintiërs 6:20; 10:13, 14; Kolossenzen 2:6; Romeinen 6:6, 12, 14, 18; 8:1; Galaten 4:3, 8; 5:1; Hebreëën 2:14, 15);

De wet van God is de spiegel om de mens de gebreken in zijn karakter te tonen. Maar het is voor hen die plezier in ongerechtigheid hebben niet prettig om hun morele mismaaktheid te zien. Zij stellen de trouwe spiegel niet op prijs, omdat het aan hen hun zonden openbaart. Daarom, in plaats van een oorlog tegen hun vleselijke gedachten te beginnen, vechten zij tegen de waarheidsgetrouwe spiegel, hen door God gegeven met de bedoeling dat zij niet bedrogen zouden worden, maar dat zij aan hen de gebreken in hun karakter zouden openbaren. Zou de ontdekking van deze gebreken hen leiden om de spiegel te haten, of zichzelf te haten? Zouden ze de spiegel die deze gebreken ontdekt, wegdoen? Nee, de zonden welke zij liefhebben, welke de waarheidsgetrouwe spiegel hen als waarheid in hun karakters toont, zullen voor hen de poorten van de Hemel sluiten, tenzij zij weggedaan worden en zij volmaakt voor God zullen komen. . . .

Christenen zijn geroepen om hun lichamen als een levend offer op het altaar van God te leggen. "Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God" (Romeinen 6:12,13).

Niemand kan God in zijn lichaam verheerlijken, zoals Hij verlangt, terwijl zij in overtreding leven met de wet van God. Als het lichaam het zevende gebod onteert, is het door het ingeven van het verstand. Als het verstand onrein is zal het lichaam natuurlijk bezig zijn met onreine daden. Als het lichaam de lusten dient, kan het verstand geen toewijding aan God in stand houden. Om een geheiligd verstand te bewaren, moet het lichaam in heiligheid en eer bewaard blijven. Dan zal het verstand de wet van God dienen, en gehoorzaamheid aan al zijn eisen voortbrengen. Dan, met de apostel, "kunnen zulken hun leden voortbrengen als instrumenten van rechtvaardigheid voor God." Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen" (Romeinen 6:12). De vrijheid welke de apostel beschrijft als het voorrecht van Christus' volgelingen, zal nooit de ervaring zijn van hen die zich verheugen om de wet van God met voeten te vertreden. De vrijheid en zegeningen in de volgende woorden uitgedrukt, zullen de ervaring zijn van de categorie mensen, die gehoorzaamheid aan de wet van God opbrengen: "Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest" (Romeinen 8:1). De apostel draagt de Galaten op om te "wandelen in de Geest en niet de lusten van het vlees te beantwoorden". Verder vermeldt hij: "Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd". Galaten 5:24).

-RH Maart 8, 1870, 6, 8, 10

AUGleaner 8-19-03; RH 7-25-99; HR 10-1-78; MYP 55, 56; OHC 94; TDG 60

Dinsdag 6/12 (De gevaarlijke gevolgen van wetticisme; Galaten 5:2-12)

[Jacobus 2:24-26, aangehaald]

Het is volstrekt noodzakelijk om vertrouwen in Christus te hebben, en te geloven dat u door Hem gered bent; maar het is gevaarlijk de positie in te nemen die velen innemen door te zeggen: "Ik ben gered". Velen hebben gezegd: "Je moet goede werken doen en je zal leven," maar afzonderlijk van Christus kunnen wij geen goede werken doen. Velen zeggen tegenwoordig: "Geloof, geloof alleen en leef." Geloof en werken gaan tezamen, geloven en doen zijn vermengd. De Here eist nu niets minder van de mens, dan wat Hij van Adam in het paradijs verlangde voor hij viel; volmaakte gehoorzaamheid, onbevleete rechtvaardigheid. De eis van God onder het verbond van genade is precies zo breed als hij maakte in het paradijs, in overeenstemming met zijn wet, welke heilig, juist en goed is. Het evangelie maakt de eisen van de wet niet zwakker; het verhoogt de wet en maakt hem eervol. Onder het nieuwe testament is niets minder vereist als onder het oude testament.

Ten einde de eisen van de wet te ontmoeten, moet ons geloof de gerechtigheid van Christus aangrijpen, om het als onze rechtvaardigheid aan te nemen. Door het verbond met Christus, door het aannemen van Zijn gerechtigheid door het geloof, mogen we bekwaam gemaakt worden om de werken van God te doen, medewerkers van Christus. Wanneer u bereid bent mee te drijven met de stroom van het kwaad, en niet meewerkt met de hemelse vertegenwoordigers om overtredingen in bedwang te houden in uw gezin en in de kerk, teneinde eeuwige gerechtigheid binnen te brengen, bezit u geen geloof. Geloof werkt door liefde en reinigt de ziel. De Heilige Geest werkt door geloof in het hart om daarin heiligheid te weeg te brengen; maar dit kan niet gedaan worden tenzij het menselijke werktuig met Christus zal samenwerken. . . .

Christus kwam om de wereld de kennis van Gods karakter te openbaren, waarvan de wereld was verstoken. Deze kennis was de voornaamste schat welke Hij aan Zijn discipelen toevertrouwde om aan de mensen mee te delen. De waarheid van God was verborgen geweest onder een hoop tradities en dwalingen. Het offeren van offerandes welke ingesteld waren om de mensen te leren aangaande de plaatsvervangende verzoening van Christus, hen te leren dat zonder bloedvergieten er geen vergiffenis van zonden is, was voor hen een struikelblok geworden. Alles wat geestelijk en heilig was, was bedorven door hun verduisterde begrip. Zij waren verblind door trots en vooroordeel zodat zij het einde van dat wat was afgeschaft niet konden zien. Jezus kwam om de volgorde van dingen die bestonden te veranderen en het karakter van de Vader aan hen te openbaren. Hij trok de sluier opzij welke Zijn glorie voor de ogen van stervelingen verborg, en maakte de enige ware en levende God aan de wereld openbaar, Wien te kennen, is het eeuwige leven.

-RH November 1, 1893, 1, 2, 12

ST 4-1-97, 9-24-94, 5-19-90; RH 11-4-90; 1SM 373-375; LP 121-125; 8 RED 66-70; SD 71; FW 100-102; RC 274

Woensdag 7/12 (Vrijheid niet ongebonden; Galaten 5:13; Romeinen 3:8, 6:1,2; 5:5)

Christus bond de mensen aan Zijn hart door de banden van liefde en toewijding; en door dezelfde banden bond Hij hen aan hun medemensen. Met Hem was liefde leven en leven was dienstbaarheid. "Om niet hebt gij het ontvangen," zei Hij "geeft het om niet".

Het was niet alleen aan het kruis dat Christus zich voor het mensdom opofferde. Als "Hij uitging om goed te doen," was elke dagelijkse ervaring een uitstorting van Zijn leven. Slechts op één

manier kan zo'n leven worden volgehouden. Jezus leefde in afhankelijkheid van en in gemeenschap met God. Bij de geheime plaats van de Allerhoogste, onder de schaduw van de Almachtige, herstellen mensen zich keer op keer; zij blijven voor een tijd en het resultaat is te zien in hun edele daden; dan mislukt hun leven, de gemeenschap wordt onderbroken en het levenswerk wordt geschaad. Maar het leven van Jezus was een leven van voortdurend vertrouwen, ondersteund door voortdurende gemeenschap met God; en Zijn dienst voor hemel en aarde was zonder mislukking of falen. . . .

Elke ware, zelfopofferende werker is bereid om alles te geven ter wille van anderen. Christus zegt: "Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven. Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren." (Johannes 12:25-26, SV). Door ernstige, attente pogingen om te helpen waar hulp nodig is, toont de ware christen zijn liefde voor God en zijn medemens. Hij kan zijn leven tijdens de dienst verliezen, maar als Christus Zijn juwelen tot Zich verzameld, zal hij het weer vinden.

Er zijn veel zielen in verwardheid, die neergedrukt worden door een last van schuld. Zij verlangen ernaar om van schuld bevrijd te worden. Zij zijn afgedwaald van de bronnen van ware blijdschap en hebben hun levens vergiftigd door te drinken uit duistere wateren van overtreding. Zij hebben de hulp nodig van een vriendelijke, uitgestrekte hand. Leer hen om omhoog te reiken, hoe te leven, zodat zij het respect van hun medemens te winnen. Hoewel de wil verdorven en verzwakt is, is er hoop voor hen in Christus. Hij zal in hun harten hogere impulsen en heiligere verlangens wekken. . . .

Het is diegene die verleid en beproefd is en waarvan de hoop bijna verdwenen was, maar gered is door het horen van een boodschap van liefde, die het beste de boodschap van redding van zielen begrijpt. Hij wiens hart met de liefde van Christus gevuld is, omdat hij door de Verlosser gezocht en tot de kudde teruggebracht is, weet hoe voor anderen te werken. Hij kan zondaren op het Lam van God wijzen. Hij geeft zichzelf zonder voorbehoud aan God en wordt aanvaard door de Geliefde. De hand die hij in zijn zwakheid om hulp uitstreckte, is vastgegrepen. Door de dienst van zulke mensen zullen vele berouwvolle zondaren naar de Vader worden gebracht, om zichzelf voor Hem in diep berouw te vertonen.

ST Juni 3, 1908, 3-4, 9-10, 12

ST 1-25-83, 11-3-90; RH 10-6-91, 3-28-93; 5T 241-244

Donderdag 8/12 (De hele wet vervullen; Galaten 5:13-15; Romeinen 10:5; Galaten 3:10, 12, 5:3; Romeinen 8:4, 13:8; Leviticus 19:18; Markus 12:31, 3:3; Matteüs 19:19; Romeinen 13:9)

God openbaart Christus aan de zondaar en hij ziet hem op Golgotha sterven voor de zonden van zijn schepselen. Hij begrijpt dan hoe hij door de wet van God veroordeeld is, want de Geest werkt aan zijn geweten, door de eis van de gebroken wet te handhaven. Dan wordt hem de mogelijkheid gegeven om de wet te trotseren, om de Verlosser af te wijzen of toe te geven aan zijn eisen en Christus als zijn Verlosser te ontvangen. God zal de dienst van geen enkel mens afdwingen, maar hij openbaart zijn mogelijkheden aan hem, ontvouwt de eisen van zijn heilige wet aan hem en stelt de resultaten van zijn keus voor hem - te gehoorzamen en leven of overtreden en te gronde gaan. Het hemelse bevel is: "Gij zult de Here uw God liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw kracht en uit geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf" (Lukas 11: 27, NBG 1951). Als de kracht van zijn eis begrepen wordt, het geweten overtuigd, is de zondaar veroordeeld. De

vleselijke gedachten, welke niet aan de wet van God onderworpen zijn, wat zij in werkelijkheid ook niet kunnen, komen in opstand tegen de heilige eisen van de wet. Maar als de zondaar Christus ziet, hangende aan het kruis van Golgoltha, lijdend voor zijn overtredingen, krijgt een diepere overtuiging vat op hem en ziet hij iets van het weerzinwekkende karakter van de zonde. Waar er een waar begrip van de geestelijkheid en heiligheid van de goddelijke wet is, is de zondaar veroordeeld en zijn zonden staan voor hem opgesteld in hun ware karakter. Door de wet is de kennis van zonde en in zijn licht begrijpt hij het kwaad van geheime gedachten en duistere daden. Gods wet toont aangelegenheden in een licht zoals hij zijn leven nooit bekeken heeft. Hij ziet dat wat we met onze tong spreken, wat we doen met onze handen, wat we aan de buitenwereld tentoonstellen, maar een zeer klein deel is van wat ons karakter vormt. De wet doorgrondt de gedachten en de bedoelingen van het hart. Het zoekt de duistere hartstochten waar in het geheim aan toe gegeven is; de jaloezie, afgunst, diefstal, moord, kwaadaardigheid, eerzucht, en kwaad dat zich verborgen houdt voor de ogen van de mensen. De wijze verklaart: "Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed of hetzij kwaad" (Prediker 12:14, SV).

Karakter wordt meer getoetst en uitgedrukt door de hemel door de innerlijke geest, de verborgen motieven, dan door wat door de mensen gezien wordt. Aan hen die hun ogen willen openen, toont de wet een perfecte gelijkenis van de ziel, een volledige foto van de inwendige mens; en als dit beeld voor de zondaar onthult wordt, wordt hij gedwongen te erkennen dat hij onder de zonde is verkocht, maar dat de wet heilig, juist en goed is.

-ST November 3, 1890, 5, 6, 8

ST 1-25-83; RH 10-6-91, 3-28-93; 5T 241-244

Vrijdag 9/12 (Prachtige beloning; Psalm 19: 7-11)

De gehoorzaamheid die Christus aan God gaf, is precies de gehoorzaamheid welke God vandaag de dag van het mensdom verlangt. Het was de gehoorzaamheid van een zoon. Hij diende Zijn Vader in bereidwilligheid en vrijheid, en met liefde, omdat het voor Hem het juiste was om te doen. "Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands" (SV, Psalm 40:9). Zo moeten we God dienen. Onze gehoorzaamheid moet vanuit ons hart komen. Zo was het altijd bij Christus. Als we van Hem houden, zullen we het niet een zware taak vinden te gehoorzamen. Wij zullen gehoorzamen als leden van de koninklijke familie. We zullen het pad voor ons niet kunnen zien, maar we zullen in gehoorzaamheid voorwaarts gaan, wetende dat alle mogelijkheden en resultaten bij God gelaten kunnen worden.

Door Gods geboden te bewaren, krijgen we een grote beloning, zelfs in dit leven. Als we gehoorzaam zijn, veroordeelt ons geweten ons niet. Onze harten zijn niet in vijandschap met God, maar in vrede met Hem. "De wet des Heren is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des Heren is gewis, de slechte wijsheid gevende. De bevelen des Heren zijn recht, verblijvende het hart; het gebod des Heren is zuiver, verlichtende de ogen. De vreze des Heren is rein, bestaande tot in eeuwigheid; de rechten des Heren zijn waarheid, tezamen zijn zij rechtvaardig. Zij zijn begeerlijker dan goud, ja dan veel fijn goud; en zoeter dan honing en honingzeem. Ook wordt Uw knecht door dezelve klaarlijk vermaand; in het houden van die is groot loon" (Psalm 19:8-12, SV). "Maar de goedertierenheid des Heren is van eeuwigheid tot eeuwigheid over degenen, die Hem vrezen, en Zijn gerechtigheid aan kindskinderen; aan degenen, die Zijn verbond

houden en die aan Zijn bevelen denken, om die te doen" (SV Psalm 103:17,18).

De genade van God is de scheidslijn tussen Gods kinderen en de menigte die niet gelooft. Terwijl de een onder gevangenschap van Christus gebracht wordt, wordt de ander onder gevangenschap van de prins der duisternis gebracht. Het hart van hem die gehoor geeft aan het trekken van Christus, schittert door de liefde van de Verlosser. Hij spreidt de lofprijzing van Hem die hem uit het duister geroepen heeft tot het wonderbaarlijk licht, ten toon. Hij kan het niet helpen zijn talenten te gebruiken om van de genade te spreken die hem zo overvloedig geschonken is; want hij heeft meegedaan met hen, die zich inspinnen om de eer van God te verhogen en zodoende een kanaal van licht te worden. Welwillend en gehoorzaam, is hij een van de aantallen die geroepen zijn door de Inspiratie "een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk" (SV 1Petrus 2:9).

-ST Januari 25, 1899, 9-11-11

Verdere studie 6BC 1111

==== Les 12: 10-16 december :::: Leven door de Geest

Ware grootheid is niet afhankelijk van status, maar van reinheid en getrouwheid. Onze waardigheid wordt niet gevonden in onszelf, maar in Christus. -ST Dec 13, 1899
--

Sabbat 10/12 (De hemelse genades; Galaten 5:16-26) "Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees..."

In de eerste zes verzen van dit tekstgedeelte wordt een groep gepresenteerd die het koninkrijk niet kunnen binnengaan. Zij die de dingen doen, die hier aangehaald worden, zullen het koninkrijk niet beërven. Maar er wordt ons ook een andere groep gepresenteerd, die het koninkrijk kunnen en zullen binnengaan, die het recht zullen hebben om daarin binnen te gaan. En dat zijn zij die de morele geschiktheid najagen om rond de grote witte troon te staan in witte gewaden van karakter. In hun proeftijd zijn ze zich bewust van de belangrijkheid van het werk dat gedaan moet worden, en leggen zich met intelligentie en begrip daarop toe. Zij maken het tot een persoonlijk werk, een individueel werk.

"De vrucht van de geest is liefde." Dit is precies dat wat we na moeten streven. Als we Christus in onze zielen hebben, volgen de andere goede eigenschappen vanzelf: "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet." Zij die deze eigenschappen bezitten, worden door Gods wet niet veroordeeld en gevangen gehouden. Dat is, omdat zij de vereisten van de wet in acht nemen. Zij houden de wet, en zijn daarom niet onder de gevangenschap der wet.

Wij kunnen uit twee koersen kiezen: De ene die ons weg van God leidt, en buiten het koninkrijk sluit. Op dit pad vinden we afgunst, twist, moord en allerlei kwaad. Bij het volgen van de andere koers komen we tegen: blijdschap, vrede, harmonie en liefde. Liefde, dat moeten we boven alles koesteren; wat we het hardst nodig hebben, is de liefde van God in onze harten. We lijden meer gebrek aan dit kostbare goed dan aan enig ander ding. Wanneer er Goddelijke liefde in het hart is, zal het zich openbaren; het zal zeker tot de ander uitgaan. ..

Als de liefde van Christus in het hart wordt gekoesterd, kan het zoals een aangenaam parfum niet verborgen blijven. De geheiligde

invloed die dan door het karakter wordt weerspiegeld, zal voor allen duidelijk zijn.

We zien de rusteloosheid van de wereld, hun onbevredigde en eerezuchtige verlangens. Zij verlangen naar iets wat ze niet bezitten. Ze willen opwinding en amusement. Maar voor de christen is er blijdschap, vrede, hij bezit zachtaardigheid en geduld, en voor dit alles willen wij de deuren van onze harten openen en de hemelse eigenschappen van de Geest Gods koesteren.

-SW Dec 4, 1906, 1-3, 5, 7, 8

YI 9-26-95; RH 1-9-00, 8-19-90, 11-11-15, 3-20-94; SpTA10 9-14; OHC 41

Zondag 11/12 (Wandel in de Geest; Gal 5:16, 25; Deu 13:4, 5; Rom 13:13; Efez 4:1, 17; Kol 1:10; Hand 11:26; Joh 14:6; Hand 22:4, 24:14; Ex 16:4; Lev 18:4; Jer 44:23; Gal 5:16, 25; Rom 8:4; Gal 5:18)

Wat een overvloed wordt uitgedrukt met de woorden: "Ik ben het Licht der wereld" "Ik ben het Brood des Levens" "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven." "Ik ben de goede Herder." "Ik ben gekomen opdat zij leven hebben in overvloed." Dit is het leven dat we moeten hebben, en in overvloed. God zal Zijn leven blazen in elke ziel die sterft voor zelf, en leeft in Christus. Maar volledige zelfverloochening is vereist. Tenzij dit gebeurt, dragen we het kwaad dat onze vreugde vernietigt in ons.

Ik wenste dat we konden zijn wat God wil: helemaal door Hem verlicht. Wij moeten een hogere standaard bereiken. Maar dat kunnen we nooit bereiken tot ons eigen ik op het altaar is gelegd. Tot wij de Heilige Geest toestaan ons te vormen en te kneden naar het hemelse Voorbeeld. De waarheid moet in ons leven worden ontvangen. Dan zullen onze woorden ervan getuigen dat Christus' Geest in ons werkt.

We moeten bidden zoals we nooit tevoren hebben gedaan om de doop met de Heilige Geest, want als er ooit een tijd is geweest dat wij die doop nodig hebben gehad dan is het wel nu.

Van niets heeft de Heer ons vaker gezegd dat hij ons dat zou schenken, en niets zou Hem meer verheerlijken als Hij ons dat gaf dan zijn Heilige Geest. Wanneer wij deel hebben aan de Geest, zullen wij wedergeboren worden. Een vast, onwankelbaar geloof in God zal zichtbaar worden. De Zon der Gerechtigheid zal onder ons zijn met genezing onder zijn vleugelen. Eens verloren zielen zullen gevonden worden, teruggebracht en beschermd door de kracht van God door geloof tot redding. ...

Slechts instemmen met de waarheid is niet genoeg; we moeten dagelijks de waarheid uitleven. We moeten ons door God laten omgeven en alles aan Hem overgeven. Luisteren naar de geweldige en grootse waarheden in het woord is niet genoeg; we moeten ons de vraag stellen: Woont Christus door geloof in mijn hart? Alleen Hij kan ons onze noden tonen en de grootsheid en glorie van de waarheid openbaren. Op het altaar van zelfopoffering, de aangewezen plaats voor een ontmoeting tussen God en de ziel, ontvangen we uit Gods hand de hemelse fakkel, die het hart doorzoekt en onze grote nood onthult aan een onveranderlijke Christus.

Wanneer we de nood van ons hart voelen, en we verlangen naar de levengevende invloed van de Heilige Geest, komt Christus dicht bij ons. Ons eigen ik wordt gekruisigd. Christus leeft in ons en de kracht van de Heilige Geest ondersteunt onze pogingen. Dan wordt de ziel verfynd en verheven. Licht uit het hemelse heiligdom omgeeft ons, en we worden in staat gesteld een invloed uit te oefenen die een smaak is van leven tot leven.

-ST Oct 11, 1899, 8-9, 12, 14-15

ST 8-22-05, 8-14-93, 8-1-92; RH 6-16-96, 3-1-92

Maandag 12/12 (De strijd van de christen; Galaten 5:17; Romeinen 7:14-24, 8:7; Johannes 3:6; Romeinen 7)

Ons wordt verzekerd dat God bekend is met al onze daden. "Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie op (de akker van) zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op (de akker van) de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten" (Gal 6:7,8). Wat is 'zaaien op de akker van zijn vlees?' Dat is de verlangens en neigingen van ons natuurlijke hart volgen. Wat we ook mogen belijden, als we onszelf dienen in plaats van God, zaaien we op ons vlees. Het christelijk leven is een leven van zelfverloochening en een kruis dragen. We moeten moeilijkheden verdragen als goede soldaten van Jezus Christus. Hebben wij getekend voor dienst voor de Heer en zijn wij echt zijn soldaten? Als wij zijn soldaten zijn, is het onze plicht Zijn aanwijzingen op te volgen, strikt Zijn bevelen te volgen. We zijn niet van onszelf en mogen geen zelfzuchtige bevrediging en genot overwegen. We dienen niet te vragen: 'Hoe zit het met onze gemakken?' maar alleen: 'Wat zijn onze marsorders?' ...

We zijn heden op het slagveld, en twee krachten strijden voortdurend om onze onderwerping. Gods woord zegt: "Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees - want deze staan tegenover elkander" (Gal 5:17). Sinds de opstand en verdrijving uit de hemel probeert Satan zielen uit Gods hand te roven. Het zou goed zijn voor elk van ons die verklaren kinderen van God te zijn, om ons af te vragen: 'In wiens leger dien ik? Dien ik onder de met bloed bevleete banier van Prins Immanuel, of onder de zwarte banier van de prins der duisternis?'

Mijn tekst verklaart dat God niet met zich laat spotten. God ziet of Hij onze hartgrondige dienst heeft of dat we slechts pretenderen godsdienstig te zijn. Gods waarheid moet in het hart ingesloten zijn, en we moeten vastbesloten zijn de veldslagen van de Heer te vechten als we in de grote overwinning willen zijn aan de kant van de waarheid, want de waarheid zal schitterend overwinnen. Wat zaait u in uw dagelijks leven? Denkt u alleen aan uw gemak en plezier? Zaait u voor trots en eerzucht? "Wat een mens zaait dat zal hij oogsten." Als u geloof zaait, en kracht voor toekomstige gehoorzaamheid, als u probeert anderen tot zegen te zijn, zal God u zegenen. We moeten zoveel mogelijk goed in ons leven doen, zodat wij God mogen verheerlijken en een zegen voor de mensheid kunnen zijn. De Heer heeft het voor ons mogelijk gemaakt in dit leven een rechtvaardig karakter te hebben, zodat we het beeld van Christus naar de wereld kunnen weerkaatsen en zo hoop en blijdschap anderen te brengen. De vreugde die we aan anderen geven, zal op ons weerkaatst worden want "wat gij zaait zult gij oogsten."

-RH May 5, 1891, 1-4

RH 1-4-87

Dinsdag 13/12 (De werken van het vlees; Gal 5:18-26; Jer 7:9; Hos 4:2; Mk 7:21, 22; 1Tim 3:2, 3; 1Petr 4:3; Openb 21:18)

Welke vruchten dienen wij te dragen? Die van vriendelijke woorden en daden. In Gods woord wordt ons verteld welke de werken van het vlees, en welke de vruchten van de Geest zijn. (Gal 5:19-26 aangehaald).

De boodschap die zegt 'Ga voorwaarts' moet nog steeds gehoord en gehoorzaamd worden. De diverse toestanden die zich in de wereld voordoen, vergen arbeid die deze specifieke ontwikkelingen het hoofd kan bieden. De Heer heeft mensen nodig die geestelijk alert en bewust zijn, mensen gedreven door de Heilige Geest en die ongetwijfeld het verse manna uit de hemel ontvangen. In het verstand van zulke mensen flitst licht dat hen meer dan ooit tevoren het veilige pad toont. De Heilige Geest werkt aan hart en verstand. De tijd is aangebroken

waarin Gods boodschappers de boekrollen voor de wereld openen. Leraars op onze scholen behoren nooit te worden beperkt door instructies om alleen te onderwijzen wat er tot dan toe is onderwezen. Weg met deze beperkingen. Er is een God die de boodschappen geeft die zijn volk moet spreken. Laat geen enkele predikant zich beperkt voelen of gemuilkorfd worden door menselijke regels. Het evangelie moet vervuld worden overeenkomstig de boodschappen die God zendt. Dat wat God heden ten dage zijn dienaren te spreken geeft, zou twintig jaar geleden misschien wel geen tegenwoordige waarheid zijn geweest, maar het is Gods boodschap voor deze tijd..

Zij die God echt liefhebben, moeten zachtheid van karakter tonen aan een ieder met wie zij in contact komen, want dat zijn de daden van God. God heeft niets harder nodig dan mensen, die de noodzaak voelen om Hem te vertegenwoordigen. Kwaad spreken en denken verwoesten de ziel. Dit is gaande geweest in deze conferentie. De kerk komt niets erger tekort dan het tonen van Christus' liefde. Als de leden van de kerk zich verenigen in geheiligde gemeenschap, samenwerkend met Jezus, dan leeft en werkt Hij in hen. Onze ogen hebben de zalving met de hemelse ogenzalf nodig zodat wij kunnen zien wie wij zijn, en wat wij zouden moeten zijn en wat een kracht Jezus in overvloed verschaft, die ons in staat stelt de hoge standaard van christelijke volmaaktheid te bereiken.

Wij moeten ons altijd Jezus, ons grote voorbeeld, voor ogen houden. Dit is, en zal altijd tegenwoordige waarheid zijn. Het was door het observeren van Jezus, en het bestuderen van de deugden van Zijn karakter, dat Johannes in geest één met de Meester werd. Met geestelijke ogen zag hij Christus' heerlijkheid, een heerlijkheid als van een eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid; en hij werd van heerlijkheid tot heerlijkheid veranderd naar Zijn gelijkenis. En aan hem werd toevertrouwd te vertellen over de liefde van de Redder en over de liefde die zijn kinderen elkaar moeten tonen. (1 Johannes 3:11,14-18 aangehaald).

-1888 132, 133, 135

SW 1-1-01; RH 6-28-87; 1888 132-138

Woensdag 14/12 (De vrucht van de Geest; Gal. 5:22-24; Mt 5:21,22,27,28; 22:35-40; Gal 5:6,13; 2Kor 6:6; 1Tim 4:12, 1Tim 6:11; 2Tim 2:22; 1Kor 13:13; Rom 5:5; Joh 13:34,35)

Door het licht dat ik al vele jaren heb, weet ik dat het grote gebrek waaraan wij als Gods volk lijden, het gebrek aan liefde is. De God des hemels kijkt naar u en ziet dat u zelfvoldaan bent. Maar elke ziel die hongerend en dorstend naar het water des levens komt, diens ziel zal verfrist worden door de levende fontein. Als u dorst, zult u de stem horen roepen: "En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet" (Openb 22:17). Jezus wijst u op de bron die stroomt voor Juda en Jeruzalem waarin u zich kunt wassen en schoon worden. En wanneer wij hebben gedronken van het water des levens, zullen wij door Christus' liefde gedrongen worden om tegen anderen te zeggen: "(Kom,) smaakt en ziet dat de Here goed is" (psalm 34:9). Als we van het water hebben gedronken zullen we zelf de roep herhalen: "Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet."

Als wij Christus blijvend in ons hebben, zullen wij zowel thuis als over straat christenen zijn. Wie een christen is, zal een vriendelijk woord hebben voor familieleden en vrienden. Hij zal vriendelijk, beleefd en sympathiek zijn, en zichzelf zo opleiden voor een plek in het gezin omhoog. Als hij lid is van de koninklijke familie, zal hij het koninkrijk waarnaar hij op weg is, vertegenwoordigen. Hij zal met zachtheid tot zijn kinderen spreken, omdat hij zich realiseert dat ook

zij erfgenamen van het hemelse hof zijn. Onder Gods kinderen is er geen geest van ruwheid. Want "de vrucht van de geest is liefde, blijdschap. Vrede, geduld, zachtheid, goedheid, geloof, zachtaardigheid en matigheid; tegen zodanigen is de wet niet".

De geest die thuis wordt gekoesterd, is de geest die tot uiting komt in de gemeente. O, we moeten de ziel onderwijzen om berouwvol, teder, zacht, vergevingsgezind en vol medelijden te zijn. Hoewel we alle ijdelheid opzij leggen, alle ijdele gepraat, grollen en grappen, moeten we niet koud, onsympathiek en asociaal zijn. De Geest van de Heer moet op u rusten, totdat u als een geurige bloem in de tuin van God bent. U moet voortgaan te spreken over het licht, over Jezus, de Zon der gerechtigheid, totdat u veranderd zal worden van heerlijkheid tot heerlijkheid, van karakter tot karakter, terwijl u voortgaat van sterkte tot sterkte en steeds meer het kostbare beeld van Jezus weerkaatst. Wanneer u dit doet, zal de Heer in het boek van de hemels schrijven: "Wel gedaan," omdat u Jezus waardig vertegenwoordigt.

-RH Sept 20, 1892, 7-8

HM 11-1-93; BEcho 7-1-92; ST 5-2-92, 10-20-98; 12-13-99; RH 7-22-90, 1-4-87; SpTA01b 22-25

Donderdag 15/12 (De weg der overwinning; Gal 5:16-26; Rom 8:14; 1 Kor 12:2)

Aan een ieder van ons is een heilige verantwoordelijkheid toevertrouwd, want we moeten door voorschrift en voorbeeld tonen dat de Heer onze kracht en onze Verlosser is. In onze levens moeten we een belijdenis afleggen over Christus, maar u kunt dit niet doen tenzij u uzelf en de wereld hebt gekruisigd. De vleselijke neigingen en begeerten moeten ontkend worden anders zult u nooit in staat zijn in de strijd vol te houden en de overwinning te behalen. U moet in staat zijn om een goed getuigenis af te leggen en zeggen: "Wij zullen meer dan genoeg in staat zijn op te gaan en het goede land bezitten." Wat is uw toestand? Doet u de Heer Jezus Christus aan en maakt u geen voorzieningen voor het vlees om de begeerten daarvan te vervullen? Of zinkt u weg in hopeloze apathie en dood? ...

Laten wij onszelf verootmoedigen onder de machtige hand van God, opdat Hij ons zal opheffen. Nadert tot God en Hij zal tot u naderen. We moeten de Heilige Geest hebben anders zullen we niet in staat zijn om Christus voor de wereld te vertegenwoordigen. De Heer heeft gezegd: Lukas 11:9-13 aangehaald...

Hoe vreemd lijkt het dat met al de verzekeringen van Gods liefde, met al de openbaringen van Zijn kracht voor ons, velen koud en onverschillig zijn, zelfs onder hen, die belijden te geloven in de waarheid voor deze tijd. Zij dragen niet een welluidende, levende getuigenis voor de lof van God, want hun eigen geloof en liefde zijn afgenomen tot een zwak vlammetje. O, dat wij allemaal gedoopt zouden worden met de Heilige Geest. O, dat we als vaten voor de Heer zouden zijn. We willen zien dat alle frivoliteit uitgebannen wordt uit de harten van hen die belijden volgelingen van de Heer te zijn, dat de vreugde van de Heer bij hen binnen mag komen. Jezus heeft gezegd: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Joh 15:10,11). Ik verlang ernaar dat u gered zult worden met een eeuwige verlossing. Ik wil dat u rond de grote witte troon staat als overwinnaars, om te zingen: "waardig is het Lam dat is geslacht" en leeft. Ik wil dat u met Jezus bent, in wiens nabijheid er volkomen vreugde is en bij wiens rechterhand er heerlijkheden zijn voor altijd. Daar, daar zal er geen zonde zijn, geen verdriet, geen ziekte, geen dood, geen lijkstoet, geen geluid van geweeklaag. O, ik wil de koning in Zijn heerlijkheid zien. Ik wil Hem

prijzen met een onsterfelijke tong. Ik wil lof en eer geven aan God, die voor ons van de rijkste zegeningen van de hemel heeft voorzien, want toen Hij zijn Zoon gaf, heeft Hij alles gegeven. De schatten van de hemel zijn uitgeput in Christus en alle kostbaarheden van de eeuwigheid staan ons ter beschikking in de oneindige gave van onze Heiland.

-ST Apr 4, 1892, 6, 8, 10

RH 3-8-70; ST 4-4-92; BEcho 1-15-92; 2T 440-448; AG 97

Vrijdag 16/12 (De Geest der waarheid; Joh 14:16,17)

Christus stond op het punt om naar Zijn huis in de hemelse hoven terug te gaan. Maar Hij verzekerde Zijn discipelen ervan dat Hij hen een andere Trooster zou sturen, die voor altijd bij hen zou zijn. Op de leiding van deze Trooster mogen allen die in Christus geloven altijd vertrouwen. Hij is de Geest der waarheid, maar deze waarheid kan de wereld niet ontdekken en ontvangen.

Voordat Hij hen verliet, gaf Christus Zijn volgelingen een positieve belofte dat na Zijn hemelvaart Hij hen de Heilige Geest zou sturen. "Gaaf dan henen," zei Hij, "maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders [een persoonlijke God] en des Zoons [een persoonlijke Prins en Heiland] en des Heiligen Geestes [van de hemel gestuurd om Christus te vertegenwoordigen] en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Mat 28:19,20).

"De Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb" (Joh 14:27,28 aangehaald). Deze positieve verzekering is gegeven aan de discipelen om weer door te geven aan allen, die in Hem zouden geloven tot aan het einde van de geschiedenis van de aarde.

Christus verlangde ernaar dat Zijn discipelen zouden begrijpen dat Hij hen niet als wezen zou achterlaten. "Ik zal u niet als wezen achterlaten," verklaarde Hij; "Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven" (Joh 14:18,19). Kostbare, heerlijke verzekering van eeuwig leven. Zelfs al was Hij afwezig, zou hun relatie met hem een zijn als van een kind tot zijn ouder.

De invloed van de Heilige Geest is het leven van Christus in de ziel. We zien Christus niet en spreken Hem niet, maar Zijn Heilige Geest is net zo nabij ons in elke plaats waar we ons bevinden. Het werkt in en door een ieder, die Christus aanvaardt. Zij, die de inwoning van de Geest kennen, openbaren de vrucht van de Geest - liefde, vreugde, vrede, geduld, tederheid, goedheid, geloof." [1 Joh 2:20,21,24 aangehaald].

"Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren" (Joh 14:21). Weer spreekt Jezus over de voorwaarde van eenheid met Hem. Deze belofte is voor elke oprechte christen. Onze Heiland spreekt openlijk uit dat niemand hoeft te falen in het begrijpen dat ware liefde altijd gehoorzaamheid tot gevolg heeft. De godsdienst van Jezus Christus is liefde. Gehoorzaamheid is het teken van ware liefde. Christus en de Vader zijn een, en zij die in waarheid Christus ontvangen, zullen van God houden als het grote middelpunt van hun verlangen en zij zullen ook van elkaar houden.

-HM July 1, 1897, 15-19, 22

FLB 57

Verdere studie: 6BC 1111, 1116

====Les 13: 17-23 december ::: Het evangelie en de kerk

Het hart dat in eenheid klopt met Zijn grote hart van oneindige liefde, zal sympathiek zijn met iedere ziel in nood, en zal tonen dat hij de gezindheid van Christus bezit. -RH Oct 16, 1894, 7

Sabbat 17/12 (Een kostbare schat; Gal 6:10)

Op een speciale manier heeft Christus op Zijn gemeente de plicht gelegd om te zorgen voor de nood van haar eigen leden. Hij wil niet dat de armen aan de kant staan in de gemeente. Er zullen altijd armen onder ons zijn, en Hij legt op de gemeenteleden de plicht van een persoonlijke verantwoordelijkheid om voor hen te zorgen.

Zoals de leden van een echt gezin voor elkaar zorgen, de zieken verzorgen, de zwakken ondersteunen, de onwetenden onderwijzen, de onervaren trainen, zo moet het "gezin van geloof" zorgen voor hen die in nood zijn en voor de hulpelozen. In geen enkel geval mogen zij over het hoofd worden gezien...

Vele vaders zijn, toen er een beroep op hen werd gedaan door hun geliefden, gestorven in het geloof in Gods belofte dat Hij voor hen zou zorgen. De Heer voorziet voor de weduwe en de wezen, niet door middel van een wonder door manna uit de hemel te zenden, niet door raven die voedsel brengen, maar door een wonder in de harten van mensen, zelfzucht uitdrijvend, en het openen van de fonteynen van christelijke liefde. De verdrukten en nooddruftigen vertrouwt Hij toe aan de volgelingen als een kostbare schat. Zij maken de sterkste aanspraken op onze sympathie ...

De aanwezigheid in onze woningen van een van deze hulpelozen is een kostbare gelegenheid om samen te werken met Christus in Zijn bediening van genade en om Zijn karakter te ontwikkelen. Er is een zegen in de samenwerking van ouden en jongeren. De jongeren kunnen zonnenschijn brengen in de harten en de levens van de ouderen. Zij die zich vastklampen aan het zwakker wordende leven, hebben de voordelen nodig van contact met de hoop en de levenslust van de jongeren. En de jongeren mogen geholpen worden door de wijsheid en ervaring van de ouderen. Bovenal moeten zij de les leren van onzelfzuchtig dienen. De aanwezigheid van een in nood voor sympathie en het leren van geduld en zelfopofferende liefde zou voor allen in het huis een onschatbare zegen zijn. Het zou het huisgezin verfijnen en veredelen en in jong en oud die christelijke genades naar boven brengen, die hun mooi zouden maken van binnen met de goddelijke schoonheid en rijkdom van de onvergankelijke hemelse rijkdom...

Door in hun midden de hulpelozen en de armen te plaatsen, die afhankelijk zijn van hun zorg, toetst Christus de belijdenis van Zijn volgelingen. Door onze liefde voor en dienst aan de nooddruftige kinderen laten we de echtheid zien van onze liefde voor Hem. Als we hen verwaarlozen, verklaren we onwaardige discipelen te zijn, vreemdelingen voor Christus en Zijn liefde.

-MH 201, 202, 204, 205

SW 1-15-01; RH 8-20-95; OHC 182

Zondag 18/12 (Hulp voor de overtreder; Gal 5:16, 6:1; Mt 18:15-17; Spr 5:22; 1Kor 5:1-5; Mt 4:21)

"Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt" (Gal 6:1, HSV). Hier is een speciale instructie om teder te handelen met hen die onverhoeds in overtreding

gevonden worden. Dit "onverhoeds" heeft een belangrijke betekenis. Het is iets anders als een bewuste zonde, want het is onbedoeld in zonde vallen, niet de bedoeling hebben te zondigen, maar zondigen door gebrek aan waakzaamheid en gebed, en de verzoeking van satan niet doorzien en zo vallen voor zijn misleiding. Er is een verschil als iemand met opzet van plan is om de verzoeking op te zoeken en een kwaadaardig pad voor zichzelf uitstippelt, zijn zonde met beleid toedekt, opdat het niet zal worden ontdekt. De waarschuwing geldt niet voor beide gevallen. Er zijn meer effectieve maatregelen nodig om de voorbedachte zonde aan te pakken. Maar de apostel geeft een waarschuwing voor hen die "onverhoeds" of verrast en overweldigd zijn geworden door de verzoeking. "Gij, die geestelijk zijt," u die het bewijs levert dat u in verbinding staat met God, "helpt hem terecht, in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen" (NBG51). Getrouwvolle vermaningen zijn nodig en vriendelijke raadgeving en smekingen tot God, om hem ertoe te brengen de gevaren van zijn zonde in te zien.

Het oorspronkelijke woord betekent "het gewricht herstellen" als in een ontwricht gebeente. Dus de inspanningen moeten erop gericht zijn het ontwrichte te herstellen, om hem tot zichzelf terug te brengen, door hem te overtuigen van zijn zonde en fouten, opdat hij niet gescheiden zal worden van de Ware Wijnstok, als een afgesneden been ...

De vermaning van de apostel (Fil 2:3-5, HSV) is: "Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is. Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was." Als wij het medeleven van Christus verwachten, moeten we zelf hetzelfde tonen aan elkaar. Als er zoiets is als genade en medeleven bij de volgelingen van Christus, als er enige heiligheid, heilig medelijden is, laat dat dan tot uiting komen. De hardste harten, de meest meedogenlozen, moeten geraakt worden door deze woorden van de apostel, die hen oproept: "Maakt (dan) mijn blijdschap volkomen" (Fil 2:2). Ik ben het instrument geweest om u het evangelie van Christus te brengen; u beweert kinderen van de evangelie te zijn; maak dan mijn hart vol blijdschap en troost mij door in liefde met elkaar te leven. Als het evangelie van Christus u werkelijk tot voordeel is geweest, toon dit dan door te streven naar harmonie en liefde. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk (KJV: ijdele zelfverheerlijking).

-RH June 28, 1887, 10, 11, 13

RH 10-16-94, 11-16-86, 5-7-95, 11-30-86, 11-30-97, 7-22-90; 5T 603-606; GW 397-402; 18MR 147-150; UL 122; ML 52

Maandag 19/12 (Pas op voor verzoeken; 2 Sam 12:7; Gal 6:1; Rom 16:17; Fil 2:4; Gal 5:26; 1Kor 10:12; Mt 26:34; 2Sam 12:1-7)

Vandaag aan de dag is er een nood voor de stem van strenge vermaning; want gruwelijke zonden hebben het volk van God gescheiden. Ontrouw wordt snel een modeverschijnsel. "Wij willen niet, dat deze koning over ons wordt" (Lukas 19:14), is de taal van duizenden. De mooie praatjes die vaak gepreikt worden, laten geen blijvende indrukken na. De trompet geeft geen helder geluid ...

Er zijn veel belijdende christenen die, als zij hun echte gevoelens zouden uiten, zouden zeggen: Waarvoor is het nodig om ronduit te spreken? Zij konden beter vragen: Waarom moest Johannes de Doper tegen de Farizeeën zeggen: "O Adderengebode, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan?" (Mat 3:7). Waarom moest hij Herodias provoceren door tegen Herodes te zeggen dat het onwettig was om te leven met de vrouw van zijn broer? ...

"U bent die man," zei Nathan tegen David. Deze woorden worden vandaag nog maar zelden gehoord vanaf het preekgestoelte, zelden nog gezien in de kranten. Als ze niet zo zeldzaam waren, zouden we meer zien van de kracht van God voor mensen. De boodschappers van de Heer zouden niet klagen dat hun inspanningen vruchteloos zijn, totdat zij berouw zouden tonen voor hun eigen liefde voor goedkeuring, en hun verlangen om andere mensen te plezieren, wat hen ertoe brengt om de waarheid ten onder te houden ...

Ik wens dat elke predikant zou beseffen hoe heilig zijn bediening is en de heiligheid van zijn taak en de moed zou tonen die Elia toonde. Als door God aangestelde boodschappers, bevinden predikanten zich in een verschrikkelijk verantwoordelijke positie. Zij moeten vermanen, bestraffen, raad geven, met geduld. In de plaats van Christus, moeten zij arbeiden als bewaarders van de geheimenissen van de hemel, de gehoorzamen bemoedigen en de ongehoorzamen waarschuwen. Bij hen mag wereldse beleid geen gewicht in de schaal leggen. Nooit moeten zij afwijken van het pad waarin Jezus hun geboden heeft te wandelen. Zij moeten voorwaarts gaan in het geloof, eraan denkend dat zij omringd zijn door een wolk van getuigen. Zij moeten niet hun eigen woorden spreken, maar de woorden van de Ene, groter dan de despoten der aarde, die hen gebieden om andere woorden te spreken. Hun boodschap moet zijn: "Zo zegt de Here."...

God kan geen mensen gebruiken in moeilijke tijden, wanneer de kracht, moed en invloed van allen nodig is, als zij bang zijn om een duidelijke positie in te nemen voor het recht. Hij roept om mensen die de geloofsstrijd tegen het kwade willen aangaan, strijden tegen de mogendheden en machten, tegen de heersers der duisternis in deze wereld, tegen het geestelijke kwaad in de hemelse gewesten. Het is tegen dezen dat Hij de woorden spreekt: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf ... ga in tot het feest van uw heer" (Mat 25:21).

-RH Sept 11, 1913, 13-14, 16, 18-19

RH 2-26-01; 2BC 1023; CC 179

Dinsdag 20/12 (Lasten dragen; Gal 6:2-5; Romans 15:1; Matt 7:12; 20:12; 2 Kor 7:6)

Wij moeten ellende en bekering niet tegemoet treden met gestrengheid, smaad, wantrouwen, wantrouwigheid en jaloersheid, zoals de oudere broer de berouwvolle verloren zoon tegemoet trad. Maar we moeten de verlorene welkom heten met medelijden en sympathie wanneer hij terugkeert naar het huis van zijn Vader, zoals Jezus toonde tegenover ons toen we Zijn vergevende liefde zochten. Hij trad de verloren mensheid tegemoet met oneindige liefde. Hij omhelsde de verloren en verdwaalde ziel in Zijn armen van genade en bracht de zondaar in verbinding met Zijn eigen goddelijke natuur en nam het kind der mensen op in zijn eigen Koninklijke gezin. Hij stelt een voorbeeld aan u en zegt: Ga en doe hetzelfde. ...

Christus is onze plaatsvervanger en borg; Hij staat voor God in de plaats van de mensheid en Hij is begaan als Zijn minste volgeling lijdt. De sympathie van Christus is zo dat Hij geen onverschillige toeschouwer kan zijn van de lijden van Zijn kinderen. Het hart van Hem die Zijn leven gaf voor de mensheid is geraakt bij de wonde, hoe klein ook, die toegebracht wordt aan een van Zijn volgelingen door de geest die tot uiting komt in de woorden en het gedrag van anderen. Laten we in gedachten houden dat Christus het grote centrale hart is waaruit het levensbloed stroomt naar elk deel van het grote lichaam der mensheid ...

Zal de kerk opgewekt worden? Zullen haar leden de sympathie van Christus tonen, zodat zij Zijn tederheid zullen hebben voor de schapen en de lammeren van de kudde? Voor hun heeft de Majesteit des hemels zichzelf zonder aanzien gemaakt, want voor hen is Hij in de wereld

gekomen, gewond en gebroken door de vloek. Hij werkte dag en nacht om te onderwijzen, om te verheffen, om eeuwige vreugde te brengen aan een ondankbaar en ongehoorzaam volk. Voor hun is Hij arm geworden, opdat zij door Zijn armoede rijk zouden worden. Voor hen heeft Hij zichzelf verloochend; voor hen heeft Hij gebrek geleden, smaad, vernedering, lijden en dood; Voor hen heeft Hij de vorm van een dienstknecht aangenomen. Christus is ons voorbeeld, zullen we Hem kopiëren? Zullen we geen zorg hebben voor de erfenis van God? Zullen we niet teder medelijden koesteren voor de schuldigen, de verleiden en de beproefden?

Galaten 6:1,2; Kol 3:12-15 aangehaald. Hoe veel van dit werk is onuitgevoerd gebleven? Maar zullen de leden van onze gemeenten niet in ernst deze zaak op zich nemen? God zal werken met hen, die Hem een kans willen geven. Zorg voor de wezen en weduwen en de armen en zie dat geen enkele verdwaalde ziel in de woestijn wordt achtergelaten om te vergaan door gebrek aan persoonlijke aandacht en sympathie. Laat de vrede van God in uw harten aanwezig zijn door geloof en wees dankbaar.

-RH Oct 16, 1894, 8, 10-13

ST 5-18-88; 4MR 166-170; 6T 398-401

Woensdag 21/12 (De wet van Christus; Gal. 6:2-5, 5:14, 6:2; Joh 13:34; Mt 22:34-40; 1Kor 9:21; Rom 7:21; Mt 11:28-30)

Hier worden de voorwaarden voor het beërven van het eeuwige leven duidelijk, en op eenvoudige wijze door onze Heiland uiteengezet. De gewonde en beroofde man stelt hen voor die het onderwerp zijn van onze interesse, sympathie en barmhartigheid. Als we de zaak van de nooddriftigen en de onfortuinlijken, wie ze ook zijn, die midden onder ons zijn, negeren, dan hebben we geen zekerheid op eeuwig leven, want dan beantwoorden wij niet aan de aanspraken die God op ons heeft. We zijn niet barmhartig en medelijvol voor de mensheid, omdat zij niet op een lijn zijn met ons of aan ons verwant zijn. Deze zullen overtreders zijn van het tweede grote gebod, waarop de zes laatste geboden rusten. Wie overtreedt op een punt is schuldig aan alle. Zij die hun harten niet openstellen voor de nood en het lijden van de mensheid, zullen hun harten niet openen voor de aanspraken van God, die genoemd worden in de eerste vier geboden van de decaloog. Afgoden maken aanspraak op het hart en de aanhankelijkheden, en God wordt niet geëerd en is geen alleenheerser.

Sommigen zijn nauwkeurig in sommige dingen en toch nalatig in gewichtiger zaken - oordeel en genade en liefde voor God. Hoewel de gebruiken van de wereld geen criteria voor ons zijn, worden de belijders van Jezus Christus beschaamd gemaakt door de medelijdende sympathie en goedgunstigheid van de wereld voor de onfortuinlijken. Velen stellen een onverschilligheid ten toon voor de zaak van hen die God in hun midden heeft gebracht voor het doel om hen te toetsen en hen te laten bewijzen wat er in hun hart leeft. Hij merkt elke daad van zelfzucht op, elke daad van nalatigheid ten opzichte van de verdrukten, de weduwen en de wezen. En Hij schrijft naast hun namen: Schuldig, te licht gevonden, wetsovertreders. We zullen beloond worden naar onze werken. Elke nalatigheid van de plicht aan de nooddriftigen en de verdrukten is een nalatigheid in de dienst aan Christus door Zijn heiligen...

Onze geestelijke kracht en zegen zal in overeenstemming zijn met het werk van liefde en de goede werken die we doen. De aansporing van de apostel is: "Verdraagt elkanders moeilijkheden; zó zult gij de wet van Christus vervullen." Het houden van Gods geboden voorziet ons van goede werken, zelfopoffering, zelfverloochening en toewijding voor het goede voor anderen, niet dat onze goede werken alleen ons kunnen redden, maar dat we zeker niet gered kunnen worden zónder goede werken. Nadat we alles hebben gedaan wat we konden doen, moeten we

zeggen: We hebben niets meer gedaan dan onze plicht en zijn op z'n best onfortuinlijke dienstknechten, onwaardig voor de kleinste gunst van God. Christus moet onze gerechtigheid zijn en de kroon van onze vreugde.

-RH July 13, 1886, 6-7, 11

SW 1-1-01; ST 5-26-90, 12-10-85; MH 491-496

Donderdag 22/12 (Zaaïen en oogsten; Gal. 6:6-10; 2Ch 36:16; Jer 20:7; Ezk 8,17; Acts 5:1-5; Lk 22:3; Dan 1:8; Mt 4:1)

We kunnen niet beweren dat wij minder licht hebben dan Gods volk van weleer, want we hebben net zoveel waarheid en het licht als aan hen was gegeven en het is tot ons gekomen als een geërfde schat, om door te geven aan alle volken en naties. We kunnen niet beweren dat we minder licht hebben gehad dan het Joodse volk, dat, omdat zij geen daders van het woord van God waren, tot afschuw en beschaming werden voor de wereld, omdat ze de tijd van hun bezoeking niet herkenden. Kunnen we verwachten dat de Heer ons zal bevoordelen en ons bevestigen als een lofprijzing in de wereld als we geen daders van Zijn woord zijn? Kunnen we verwachten dat de Heer voor altijd Zijn opgestapelde voorrechten op ons zal laten rusten, eenvoudigweg omdat we in het verleden de hemel in geprezen werden zoals Kapernaum eens was? Wanneer het oordeel zal plaatsvinden en de boeken zullen worden geopend en iedereen zal ontvangen overeenkomstig zijn werken, wie zal dan verklaren dat zij aanvaardbare dingen hebben gedaan die hun verleden in evenwicht zullen brengen op de gouden weegschaal van het heiligdom? "Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten" (Gal 6:7-8 en verder).

Hoewel Gorazin, Bethsaida en Kapernaum het gevoel hadden dat zij rijk waren en vele goederen bijeenvergaderd hadden, en niets nodig hadden, presenteerde Jezus aan hen hun armoedige situatie. In dit beeld presenteerde Hij aan allen, die beweren de wet van God te geloven, dat zij het nodig hebben van Hem te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, en witte klederen, opdat zij die aandoet en de schande van hun naaktheid niet zichtbaar worde. Naar de mate van het licht en de voorrechten die ontvangen zijn, zal het oordeel worden uitgesproken en uitgedeeld aan hen, die falen om de genade die hen vrijelijk aangeboden is, te aanvaarden ...

Laten we de boodschap in de waarschuwing van de getrouwe getuige ter harte nemen. Laten we zoeken naar het besef dat de hemelse schare op ons neerkijkt en getuige is van al onze woorden en werken. Zal het niet wijs zijn om de realiteit van de hemel te overdenken? Zal het niet in ons voordeel werken om het feit te begrijpen dat de hemel bestaat als een realiteit zoals de aarde bestaat, dat de engelen van de hemel geïnteresseerd zijn in alle transacties van de aarde en erop uit gestuurd worden om dienstig te zijn aan allen, die erfgenamen van het heil zullen zijn, die op een wettige manier ernaar streven om de kroon des levens te winnen? Als we de toets doorstaan en door God goedgekeurd worden, zullen we gerekend worden waardig te zijn om lid te zijn van het Koninklijke gezin, kinderen van de hemelse Koning. Jezus onze plaatsvervanger en borg, bepleit onze zaak als een volwaardige plaatsvervanger in het gerechtshof van de God.

-RH July 11, 1893, 3, 4, 6

RH 1-23-94, 6-16-91, 11-30-97, 1-26-11; YI 11-30-93, 9-26-95, 5-9-01; SW 1-15-01; TMK 92

Vrijdag 23/12 (Binnenhalen van de oogst; Gal 6:8)

Toen het licht van God, sterk en overtuigend, de grote Ik Ben kwam openbaren, werd Farao gedrongen om toe te geven. Maar spoedig, toen de druk was weggenomen, keerde zijn ongeloof terug en werkte hij het grote licht dat God gegeven had, tegen. Toen hij weigerde het getuigenis van het eerste wonder te erkennen, zaaide hij het zaad van ontrouw, dat als

het overgelaten wordt zijn werk te doen, een oogst oplevert naar zijn aard. Naderhand kon de koning niet meer overtuigd worden door de werken van Gods kracht. De koning verharde zijn hart en ging van kwaad tot erger in ongeloof, totdat in het hele koninkrijk van Egypte de eerstgeborenen, de trots van elk huisgezin, neergeslagen werden. Hierna ging hij met zijn leger de Israëlieten achterna. Hij zocht het volk dat bevrijd was door de arm van de Alomtegenwoordige, terug te brengen. Maar hij streed tegen een Macht die groter is dan welke menselijke macht dan ook en met zijn leger ging hij te gronde in de wateren van de Rode Zee...

De Geest van God houdt het kwaad onder de controle van het geweten. Als de mens zichzelf verheft boven de invloed van de Geest, dan oogst hij de oogst van ongerechtigheid. Over zulk een mens heeft de Geest steeds minder invloed om hem in bedwang te houden om het zaad van ongehoorzaamheid te zaaien. Waarschuwingen hebben steeds minder macht over hem. Hij verliest steeds meer zijn vrees voor God. Hij zaait in het vlees; Hij zal verderf oogsten. De oogst van het zaad dat hijzelf heeft gezaaid, wordt rijp. Hij heeft een afkeer van Gods heilige geboden. Zijn hart van vlees wordt een hart van steen. Tegenwerking van de waarheid bevestigt hem in ongerechtigheid. Het is omdat mensen het zaad van het kwaad gezaaid hebben, dat wetteloosheid, misdaad en geweld zo de overhand had in de periode voor de zondvloed...

God kondigt Zichzelf aan als Hij, "die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden" (Ex 20:6).

Zij die deze voorschriften gehoorzamen, zaaien zaad voor een rijke en heerlijke oogst, want de genade van God wordt bewezen aan hun kinderen en hun kindskinderen tot het derde en vierde geslacht. Dit principe is nog steeds geldig vandaag als het was toen God deze woorden uitsprak vanaf de berg Sinaï. De Heer houdt en eert gehoorzaamheid nu precies zo als toen Hij zijn wet gaf ...

Laat mensen de Here God alleen aanbidden en eren. Laat geen enkel zelfzuchtige trots opkomen en tot god verheven worden. Laat geld geen god worden. Als sensualiteit niet onder controle gehouden wordt door de hogere machten van de gedachten, zullen lage hartstochten de mens beheersen. Alles dat het voorwerp wordt van verkeerde gedachten en verering, dat de gedachten in beslag houdt, is een god die vóór God gesteld wordt. God is een onderzoeker des harten. Hij maakt onderscheid tussen ware hartsdienst en afgoderij.

-2SAT 183, 184, 185

Verdere studie: 6BC 1112

====Les 14: 25-31 december ::: Roemen in het kruis

Wie kan de liefde meten die Christus voelde voor een verloren wereld, toen Hij aan het kruis hing, lijdend voor de zonden van de schuldige mens? Zijn liefde was onmetelijk, oneindig. -ST Feb 15, 1883, 9
--

Sabbat 17/12 (Wonderbare liefde!; Gal 6:14)

Zet tegenover de vernedering en lijden van Christus de rijkdom van de heerlijkheid, de weelde van de lofprijzing, die uitgaat van miljoenen luide stemmen in het universum van God in liederen van verering; en probeer de grootsheid van Zijn liefde te begrijpen. Als een lid van het menselijk geslacht, was Hij sterfelijk; maar als God was Hij de bron des levens voor de wereld. Hij kon in zijn goddelijke natuur de wenkende roep van de dood weerstaan en Hij weigerde om binnen het

bereik van de dood te komen. Maar vrijwillig heeft Hij Zijn leven afgelegd, opdat Hij leven kon geven en onsterfelijkheid aan het licht kon brengen. Hij droeg de zonden van de wereld en verdroeg de straf, die als een berg over Zijn goddelijke ziel uitrolde. Hij gaf Zijn leven op als een offer, opdat de mens in eeuwigheid niet zou sterven. Hij stierf, niet omdat Hij gedoemd was te sterven, maar door Zijn eigen vrije wil. Het hele schathuis van de hemel is uitgegoten in die ene gave om de gevallen mens te redden.

Niets kon Christus tegenhouden om Zijn eer en majesteit in de hemel op te geven en te komen naar deze zondige wereld, om genegeerd, veracht en verworpen te worden door hen die Hij was komen redden en om uiteindelijk te lijden aan het kruis, dan eeuwige, reddende liefde, die altijd een geheimenis zal blijven. O, wat een liefde! Wat een wonderlijke liefde! Dat de Zoon van God gekomen is naar de aarde om tot zonde gemaakt te worden voor ons, opdat wij zouden worden verzoend met God, en worden verhoogd naar een plaats met Hem in de heerlijke hemelse tehuizen ...

Wanneer we ten volle zullen begrijpen hoe groot en betekenisvol het offer is dat voor de stervende mens is gebracht door de Majesteit des hemels, dan zal het plan van verlossing heerlijk zijn in onze ogen en de gedachte aan Calvarie zal een heilige en levende emotie in het christelijk hart doen opwellen. Lofprijzing aan God en aan het Lam zal in onze harten en op onze lippen zijn, want trots en zelfverheerlijking kunnen niet bloeien in het hart dat de herinnering aan de taferelen van Golgotha levendig houdt ...

Hij die deze onvergelijkelijke liefde aanschouwt, zal opgeheven worden in gedachten, gereinigd worden in het hart en veranderd worden in het karakter en zal voortgaan om een licht voor de wereld te zijn en om in enigerlei mate deze geheimzinnige liefde te weerkaatsen. Hoe meer we het kruis overdenken, hoe meer we de taal zullen spreken van de apostel die zei: "Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd" (2 Kor 2:2). "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld."

-BEcho Sept 15, 1892, 6-8, 10

ST 4-8-89, 2-15-83, 1-20-98; RH 5-29-00, 5-5-85; SSW 4-1-95; COL 157-163; 3SP 167-170; 6BC 1112, 1113

Zondag 18/12 (Paulus' eigen handschrift; Gal 6:11-18)

In onze inspanningen voor verlossing, moeten we rekenschap afleggen alleen aan God. Vergeving voor onze zonden is alleen mogelijk door het verzoenend offer van Jezus. Hij stierf voor ons; en dit heeft ons verbonden aan God in voortdurende afhankelijkheid. Zij die verlangen naar vergeving, moeten hun gebeden brengen bij God, vertrouwen in de verdiensten van Jezus Christus, de enige middelaar tussen God en de mens. Hun bekentenissen moeten niet gegeven worden via een menselijke kanaal, zoals een priester of een paus. Zij moeten gepresenteerd worden aan God, die Jezus gegeven heeft als een offer voor de zonden der wereld. En als we onze zonden belijden in nederigheid en gebrokenheid, zullen we volledige vergeving ontvangen. "Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: Kom!.. (Openbaring 22:16-17 aangehaald).

Wanneer gedachten en hart in perfecte gehoorzaamheid zijn onderworpen aan God, voelen we een berouw dat niet beleden hoeft te worden. Het koppige hart is onderworpen. De verandering waarover Jezus tegen Nicodemus sprak toen Hij zei: "Gijlieden moet wederom geboren worden" (Joh 3: 7) wordt in ons tot stand gebracht. Maar we kunnen deze les alleen van God leren. Het is niet genoeg dat we onze

uiterlijke handelswijze veranderen, terwijl de zonde wordt gekoesterd en welig tiert in het hart. De verandering moet van het hart uitgaan en zijn uitwerking hebben in de handelswijzen.

Het berouw van hen die echt zoeken naar de vergeving zal hen om de werken met Christus. Het zal een levendig, werkende veranderde genade zijn. Zi die dit berouw voelen zullen het tot uiting laten komen in hun leven. Elke kracht van het verstand en de ziel en het lichaam zal in gehoorzaamheid aan Christus worden gebracht. De oprechtheid van hun gebeden zal bewezen worden door hun streven om God te dienen. Deze verandering, van ongerechtigheid naar gerechtigheid, wordt tot stand gebracht door de medewerking met God ...

Als u met Christus zou willen werken dan zou u overwinnen zoals Hij deed. Ga rechtstreeks naar hem voor de hulp die u nodig hebt om de neigingen van het vlees en de hartstochten van de natuur te onderdrukken. Bied weerstand aan het toegeven aan de zonde, elke neiging om verkeerde verlangens te bevredigen, in gedachten houdend dat Christus alles in allen is en dat Hij "bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen" (Efez 3:20)...

Het hart van hen, die met Christus samenwerken klopt in eenheid met het hart van Christus. Zij moeten volledig toegewijd zijn aan Zijn dienst, meteen bereid te doen wat Hij vraagt, te gaan waar Zijn voorzienigheid hen leidt, de woorden te spreken die Hij hen geeft te spreken. Terwijl zij dit werk doen, zullen hun geestelijke vermogens opgewekt en versterkt worden. Wetende dat zij in harmonie zijn met God, zullen zij zich blij en gelukkig voelen. Onder de leiding van de Heilige Geest bereiken zij een ervaring die van onschatbare waarde voor hen is. Hun verstandelijke en morele krachten bereiken de meest hoogstaande ontwikkeling; want genade wordt gegeven in antwoord op de nood die er is.

-ST Apr 1, 1897, 2, 5-6, 12, 14

LUH 11-17-09; HP 110

Maandag 19/12 (Roemen in het vlees; Gal 6:12,13: 1:7; 4:17; 1:13; Hand 21:20,21; 2 Tim 3:12)

Het woord van God verklaart dat de volgelingen van Christus geroepen zullen zijn om verdrukkingen te ondergaan voor de waarheid. Paulus zegt: "Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden" want "slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid (2 Tim 3:12,13). De Heer zelf heeft gezegd: "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet ten val komt. Men zal u uit de synagoge bannen; ja, de ure komt, dat een ieder, die u doodt, zal menen Gode een heilige dienst te bewijzen" (Joh 16:1,2). Met welk een ijver zullen de werkers der ongerechtigheid te werk gaan om hun satanisch doel na te streven! Zij zullen licht in de plaats van duisternis stellen en duisternis in de plaats van licht, totdat zij oprecht zullen geloven dat zij dienstknechten van God zijn en Hem een dienst bewijzen door Zijn kinderen te vervolgen. Het is zo geweest in de strijd in het verleden; en in het afsluitend werk van God zal dezelfde geest geopenbaard worden. De profeet zegt: "En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben" (Open 12:17). Jezus werd behandeld als de ergste misdadiger en de dienstknecht is niet meer dan zijn Heer. De Heiland zegt: "En dit zullen zij doen, omdat zij noch de Vader, noch Mij kennen. Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer hun uur komt, gij u moogt herinneren, dat Ik ze u gezegd heb" (Joh 16:3,4).

In deze laatste dagen, wanneer de ongerechtigheid vol gemaakt is, en de liefde van velen zal verkillen, zal God een volk hebben die Zijn naam verheerlijkt en als vermaners der ongerechtigheid zal staan. Zij

moeten "een volk (Gode) ten eigendom" (1Pet2:9) zijn, die trouw zijn aan de wet van God, wanneer de wereld er alles aan zal doen om haar voorschriften nietig te verklaren; en wanneer de bekerende kracht van de Heer werk door Zijn dienstknechten, zullen de legers der duisternis zichzelf in formatie opstellen, bittere en vastbesloten tegenstanders...

We moeten voortdurend op onze hoede zijn, waken en bidden om niet in verzoeking te vallen. De toegeeflijkheid van geestelijke trots, de onheilige verlangens, kwade gedachten, alles dat ons scheidt van een intieme en heilige relatie met Jezus, zijn gevaarlijk voor de ziel. We moeten een levend geloof in God hebben. We moeten "de goede strijd des geloofs" strijden als we "het eeuwige leven" willen grijpen (1 Tim 6:12). We moeten "in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid" (1 Pet 1:5). Als de gedachte aan afvalligheid u verdriet doet en u geen verlangen hebt om vijanden van de waarheid te worden, de aanklagers van de broederen, dan moet u "afkerig van het kwade, gehecht aan het goede" (Rom 12:9) zijn en geloven in Hem die "die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde" (Judas 1:24).

-RH May 8, 1888, 6-7, 11

RH 5-8-88, 4-19-98, 1-10-88; ST 12-5-95; CC 360; OHC 361

Dinsdag 20/12 (Roemen in het Kruis; Gal 6:14,15; Rom 6:1-6, 12:1-8; Fil 3:8; 1 Joh 2:16)

Wanneer mannen en vrouwen de grootsheid van het grote offer, dat door de Majesteit der Hemels ten behoeve van de mens gedaan is, volkomen begrijpen, zal het plan van verlossing groot gemaakt worden en de gedachte aan Golgotha zal heilige en levendige emoties in het christelijk hart doen opwellen. Lofprijzingen aan God en het Lam zullen in hun hart en op hun lippen zijn. Trots en zelfaanbidding kunnen niet bloeien in het hart dat de herinnering aan de taferelen van Golgotha levendig houdt ...

Velen die belijden christenen te zijn, raken in verrukking door wereldse zaken en hun interesse wordt opgewekt voor nieuwe en emotionele soorten van amusement, terwijl hun hart koud blijft en bevroren lijkt voor de zaak van God. Maar er is een onderwerp, arme formalist, dat van voldoende belangrijkheid is om u in beweging te brengen. Eeuwig belang is hiermee gemeid. De taferelen van Golgotha roepen de diepste emoties op. Als u over dit onderwerp in verrukking raakt, krijgt u pardon voor uw enthousiasme. Dat Christus, zo verheven, zo onschuldig, zo een pijnlijke dood zou ondergaan, dragend het gewicht van de zonden van de wereld, is iets waar ons verstand en voorstellingsvermogen bij te kort schieten, om de lengte, de breedte, de hoogte en de diepte van zulk een wonderlijke liefde te begrijpen. De meditatie over de onmetelijke liefde van de Heiland zou de gedachten moeten vullen en in beslag houden, de ziel moeten aanraken en doen smelten, de aanhankelijkheden moeten verfijnen en verheffen, en het karakter volkomen moeten hervormen. In de taal van de apostel:

"Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd" (1 Kor 2:2). En we mogen naar Golgotha opkijken en eens gelijk uitroepen: "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld..." (Gal 6:14).

Hij was oneindig rijk, maar Hij is "om uwentwil arm geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden" (2Kor 8:9). Hij was gekleed met het licht der heerlijkheid, omringd door de engelenschaar in de hemel die gereed staan om Zijn opdrachten uit te voeren. En toch heeft Hij onze natuur aangenomen en is een vreemdeling geworden onder de zondige mensen. "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1Joh 3:1). Hier is liefde die geen tong kan uitdrukken. Onze zielen

zouden verlevendigd, opgeheven en in extase moeten raken door het thema van de liefde van de Vader en de Zoon. "En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is" (1Joh 3:3). De volgelingen van Christus moeten leren om hier in enigerlei mate die mysterieuze liefde te weerkaatsen ter voorbereiding op het zich samenvoegen bij al de heiligen die zich neerwerpen en brengen aan "Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden" (Openb 5:13).

-ST Feb 15, 1883, 8, 11, 17

AUGleaner 8-19-03

Woensdag 21/12 (Een nieuwe Schepping; Gal 5:2-4; Mat 23:27; Gal 6:15; 2Kor 5:17; Heb 4:13; Rom 8:22; Joh 3:5-8)

Wij moeten sterven voor onszelf als we gerekend willen worden tot de volgelingen van Christus. De apostel zegt: "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. ... Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God." "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen." (Kol 3:1,3; 2 Kor 5:17) Wanneer een mens bekeerd is tot God, wordt er een nieuwe moraal geschapen en hij houdt van de dingen waarvan God houdt. Want zijn leven is door de gouden ketenen van onveranderlijke beloften verbonden met het leven van Jezus. Zijn hart wordt getrokken naar God. Zijn gebed is: "Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen uit uw wet" (Psalm 119:18). In de onveranderlijke standaard ziet hij het karakter van de Verlosser, en weet hij dat ofschoon hij heeft gezondigd, hij niet gered zal worden in zijn zonden, maar van zijn zonden. Want Jezus is de Lam Gods die de zonden der wereld wegneemt. Het is door het bloed van Christus dat hij bij God gebracht wordt. Als hij de gerechtigheid van Christus ziet in de goddelijke voorschriften, roept hij uit: "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalm 19:8).

Als de zondaar vergeven wordt van zijn overtredingen door de verdiensten van Christus, wordt hij bekleed met de gerechtigheid van Christus door geloof in hem en verklaart hij met de Psalmist: "Hoe aangenaam zijn uw redenen voor mijn verhemelte, meer dan honig voor mijn mond" (Psalm 119:103). Dit is bekering. Wanneer de Geest van God de gedachten en hart beheerst, keert het de harten van de vaders tot de kinderen en de ongehoorzaamheid tot de wijsheid van het recht. De wet van Jehovah zal dan beschouwd worden als een afschrift van het goddelijke karakter en een nieuw lied barst uit zijn hart dat geraakt is door goddelijke genade; want hij beseft dat de belofte van God is vervuld in zijn ervaring, dat zijn overtreding is vergeven, zijn zonde is bedekt. Hij heeft berouw tot God ervaren voor de overtreding van Zijn wet, en geloof in de Heer Jezus Christus, die gestorven is voor zijn gerechtigheid. [Rom 5:1-5 aangehaald].

"De liefde Gods is in onze harten uitgestort door de Heilige Geest, die ons gegeven is" (Rom 5:5). Liefde is de vervulling van de wet en zij die de voorschriften van de hemel niet begrepen voordat zij de nieuwe geboorte ervoeren, beschouwen de geboden nu als "heilig, en juist en goed," en in het houden daaraan ligt een grote beloning. De wet van God is de regel van het Gods bestuur en door de eeuwige eeuwigheid zal het de standaard van Zijn koninkrijk zijn.

-RH June 21, 1892, 6-7

GH 12-1-99; ST 12-8-90, 12-15-90; 16MR 188-195; TMK 62

Donderdag 22/12 (Laatste opmerkingen; Gal. 6:16-18; 2Kor 4:10; 11:23-29)

Paulus spreekt over zijn ervaring in relatie tot de dienst aan Christus en toont aan dat zijn keuze voor de christelijke levenswijze

niet ingegeven werd oor zelfzuchtige motieven. Want het is een weg die bezaaid is met verdrukkingen en verzoeking. Uit eigen ervaring zegt hij: 2 Kor 4:8-10 aangehaald. De apostelen waren soms te neer geslagen door strijd met slechte mensen en slechte engelen, maar met de genade van God waren ze in staat om weer op te staan en door te gaan. Hun volharding onder velerlei gevaren getuigde dat Jezus leeft. Bevrijdding, ondersteuning, troost en sterkte kwam tot hen als zijn lijden te verduren hadden ter wille van de Verlosser ...

"Daarom verliezen wij de moed niet," verklaart Paulus, "maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd" (2 Kor 4:16). Paulus voelde de kracht van de vijand, maar hoewel zijn lichamelijke kracht afnam, verkondigde hij onverschrokken het evangelie van Christus. Gekleed met de gehele wapenrusting Gods, bood deze held van het kruis het hoofd aan de strijd. Zijn stem van enthousiasme verkondigde hem tot overwinnaar in de strijd. Zijn oog vast gericht omhoog, zag hij de beloning van de gelovigen en in tonen van overwinning roept hij uit: "Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid.." (2 Kor 4:17-18).

Hoe velen zijn er die de Geest van God bedroeven door voortdurend geklaag! Dit is omdat zij hun blik op Christus zijn kwijtgeraakt. Als we Hem zien die ons verdriet gedragen heeft en voor ons gestorven is als offer, opdat we het volle gewicht van de heerlijkheid zouden mogen ervaren, zullen we onze zwaarste verdriet en moeiten zien als lichte verdrukkingen. Denk aan de Heiland aan het kruis, gewond, geslagen, bespot en toch zonder klagen en zonder tegenwerking, lijdend zonder mopperen. Dit is de Heer des Hemels, wiens troon is van eeuwigheid. Alle lijden en schande heeft Hij verdragen voor de vreugde die voor Hem lag - de vreugde om aan mensen de gave van het eeuwig leven te geven ...

Het is de liefde van Christus die onze hemel op aarde maakt. Maar wanneer wij ernaar streven te vertellen van Zijn liefde, dan faalt onze taal. We denken aan Zijn leven hier op aarde, aan Zijn offer voor ons; we denken aan Zijn werk in de hemel als onze Advocaat, aan de huizen die Hij aan het voorbereiden is voor hen die Hem liefhebben, en we kunnen slechts uitroepen: "O de hoogten en diepten van de liefde van Christus!" Als we ons scharen onder het kruis, ontvangen we een zwak begrip van de liefde van God en we zeggen: "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden" (1 Joh 4:10). Maar in onze overdenking van Christus, verblijven we slechts aan de randen van de liefde die onmetelijk is. Zijn liefde is als een grote oceaan, zonder bodem of strand.

-RH May 6, 1902, 4, 8, 10, 12

RH 5-6-02, 11-20-94; ST 7-21-90; YI 11-9-99; LP 329-334; 1SAT 300-303; LHU 246

Vrijdag 23/12 (Meer dan een overwinnaar; Rom 8:37)

Het kruis van Golgotha daagt uit en zal uiteindelijk elke aardse en helse macht overwinnen. In het kruis komt alles tezamen, en van het kruis gaat elke invloed uit. Het is het grootste middelpunt van aantrekkingskracht, want daarop gaf Christus zijn leven op voor het menselijk ras. Dit offer is gegeven voor het doel om de mens te herstellen in zijn oorspronkelijke staat van volmaaktheid, ja en meer dan dat. Het was opgeofferd om hem een volledige verandering van karakter te geven, hemmeer dan overwinnaar te maken. Zij die in de kracht van Christus de grote vijand van God en mensen verslaan, zullen een positie in de hemelse innemen die hoger is dan die van engelen die niet gevallen zijn.

Christus verklaart: "En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken" (Joh 12:32). Als het kruis geen gepaste invloed vindt, dan scheidt het een invloed. Door generatie die volgt op generatie, wordt de waarheid voor deze tijd geopenbaard als de tegenwoordige waarheid. Christus aan het kruis was het middel waardoor genade en waarheid elkaar ontmoetten en gerechtigheid en vrede elkaar kusten. Dit is het middel dat de wereld in beweging moet brengen.

In het plan van God, worden alle rijkdommen van de hemel aan de mens aangeboden. Niets in het schathuis van de hemel was te kostbaar om de grote gave van de Eniggeboren Zoon te vergezellen. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven" (Joh 1:12). Christus werd gesterkt om over het gevallen mensdom de adem des levens uit te blazen. Zij die Hem ontvangen, zullen nooit honger lijden, nooit dorst hebben, want groter vreugde dan die gevonden kan worden in Christus is er niet ...

De tederheid van Christus moet tot uiting komen in het dagelijks leven van Zijn volgelingen. Zijn karakter moet door hem gereproduceerd worden. De belangeloze goedheid die Hij getoond heeft, moet door hen getoond worden. Zijn liefde voor zielen moet gecultiveerd worden in de praktijk van alledag. Nederig, worstelend gebed zal harten verzachten en onderwerpen. De dienstknechten van Christus kunnen en zullen in staat zijn om elke verzoeking het hoofd te bieden en te overwinnen. Zij moeten zeggen: "ik ben niet van mezelf; ik ben gekocht voor een prijs. Door het oneindige offer die Christus voor mij heeft gebracht, heeft Hij het buiten mijn macht gebracht om Hem meer te geven dan Hij verlangt. Alles is van Hem. Hij heeft mij gekocht, lichaam, ziel en geest. Hij roept om al mijn tijd, al mijn mogelijkheden." Zo mogen wij laten zien dat we in Christus blijven en dat Christus in ons verblijft. Christus aanvaardt geen verdeelde dienst. Zijn volgelingen moeten schijnen als lichten in de wereld. "Gaat weg uit hun midden, en scheidt u af," (2Kor 6:17) is de boodschap die luid doorklinkt langs de tijdschaal der geschiedenis. Heb de wereld niet lief, noch de dingen van de wereld. Richt uw aanhankelijkheden op de dingen die boven zijn en niet op de dingen die beneden zijn. Zij die aandacht schenken aan deze oproep zullen het juk van Christus zacht vinden en Zijn last licht.

-GCB Apr 1, 1899, 2-4, 18

Verdere studie: 6BC 989, 1113